

TABEL DE TRANSPOZITIE

**DIRECTIVA (UE) 2016/97 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind distribuția de asigurări și de abrogare a Directivei 2002/92/CE**

	Legislația CE	Lege privind distribuția de asigurări	Observații
Art./ Para	Prevederi	Prevederi	
1	2	4	3
	Directiva IDD		
Capitolul I	Domeniu de aplicare și definiții	Capitolul I – Dispoziții generale	
Art. 1 alin. (1)	Domeniu de aplicare (1) Prezenta directivă stabilește norme privind accesul la activitățile de distribuție de asigurări și reasigurări în Uniune.	Art. 1 - Domeniul de aplicare (1) Prezenta lege reglementează: a) activitatea de distribuție a produselor de asigurare și reasigurare, denumită în continuare activitate de distribuție; b) organizarea și funcționarea distribuitorilor de asigurări și reasigurări, supravegherea activității de distribuție și a altor activități conexe acesteia; c) înregistrarea intermediarilor, inclusiv autorizarea sau avizarea acestora, la Autoritatea de Supraveghere Financiară, denumită în continuare A.S.F.	
Art. 1 alin. (2)	(2) Prezenta directivă se aplică oricărei persoane fizice sau juridice care este stabilită sau care dorește să se stabilească într-un stat membru pentru a iniția sau a desfășura activități	(2) Prezenta lege se aplică persoanelor fizice, indiferent de regimul fiscal în vigoare, sau persoanelor juridice: a) stabilite sau care doresc să se stabilească pe teritoriul	

	de distribuție de produse de asigurare și reasigurare.	României pentru a desfășura activitate de distribuție; b) care desfășoară sau care doresc să desfășoare activitate de distribuție pe teritoriul României; c) care au sediul sau domiciliul în România și intenționează să se stabilească ori să desfășoare activitate de distribuție în alte state membre.	
		(3) În sensul prezentei legi prin consumator se înțelege numai persoana fizică, potrivit legislației naționale aplicabile iar prin client se înțelege atât consumatorul cât și clientul persoană juridică.	
Art. 1 alin.	<p>(3) Prezenta directivă nu se aplică intermediarilor de asigurări auxiliare care desfășoară activități de distribuție de asigurări în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>(a) asigurarea este complementară bunului sau serviciului oferit de un prestator, în cazul în care asigurarea respectivă oferă acoperire pentru:</p> <p>(i) riscul de defectare, pierdere sau avariere a bunului sau de nefolosire a serviciului oferite de prestatorul respectiv; sau</p> <p>(ii) avarierea sau pierderea bagajelor sau alte riscuri legate de o călătorie a cărei rezervare s-a făcut prin prestatorul respectiv;</p> <p>(b) valoarea primei pentru produsul de asigurare, calculată pro-rata pe o bază anuală, nu depășește 600 EUR;</p> <p>(c) prin derogare de la litera (b), atunci când asigurarea este complementară unui serviciu menționat la litera (a), iar durata serviciului este mai mică sau egală cu trei luni,</p>	<p>Art. 2 - Excluderi</p> <p>(1) Sunt exceptați de la aplicarea dispozițiilor prezentei legi intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate de distribuție în cazul în care sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>a) asigurarea este complementară bunului oferit de un furnizor sau serviciului oferit de un prestator, în cazul în care asigurarea respectivă oferă acoperire pentru una dintre următoarele:</p> <p>(i) riscul de defectare, pierdere sau avariere a bunului ori riscul de nefolosire a serviciului, care se preconizează a fi utilizat la un anumit moment;</p> <p>(ii) avarierea sau pierderea bagajelor ori alte riscuri legate de o călătorie rezervată prin prestator;</p> <p>b) valoarea primei pentru produsul de asigurare calculată pro-rata pe bază anuală, nu depășește 600 EUR sau echivalentul în lei al acestei sume;</p> <p>(c) prin excepție de la lit. b), atunci când asigurarea este complementară unui serviciu menționat la lit. a), iar durata serviciului este mai mică sau egală cu trei luni, valoarea</p>	

	valoarea primei plătite per persoană nu depășește 200 EUR.	primei plătite per persoană nu depășește 200 EUR sau echivalentul în lei al acestei sume.	
Art. 1 alin. (4)	<p>(4) Statele membre se asigură că, atunci când desfășoară activități de distribuție printr-un intermediar de asigurări auxiliare care este scutit de la aplicarea prezentei directive în temeiul alineatului (3), întreprinderea sau intermediarul de asigurări se asigură că:</p> <p>(a) înainte de încheierea contractului, sunt puse la dispoziția consumatorului informații despre identitatea și adresa sa și despre procedurile menționate la articolul 14 care permit consumatorilor și altor părți interesate să depună reclamații;</p> <p>(c) documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la articolul 20 alineatul (5) este furnizat consumatorului înainte de încheierea contractului.</p> <p>(b) sunt instituite măsuri adecvate și proporționate pentru respectarea articolelor 17 și 24 și pentru luarea în considerare a cerințelor și nevoilor consumatorului, înainte de a se propune un contract;</p>	<p>(2) Asigurătorii sau intermediarii de asigurări care desfășoară activitate de distribuție prin intermediari de asigurări auxiliare exceptați de la aplicarea prezentei legi, conform alin. (1), respectă următoarele cerințe:</p> <p>a) pun la dispoziția clientului, înainte de încheierea contractului, următoarele:</p> <p>(i) date privind identitatea, denumirea/numele și adresa asigurătorului sau intermediarului respectiv;</p> <p>(ii) informații despre procedurile prevăzute la art. 4 alin. (20) (IDD 14);</p> <p>(iii) documentul de informare standardizat prevăzut la art. 14 alin. (6) (IDD 20 alin. (5));</p> <p><u>(iv) alte informații conform prevederilor legale.</u></p> <p>b) instituie politici scrise, conform principiului proporționalității, pentru respectarea:</p> <p>(i) măsurilor stabilite conform art. 4 alin. (21);</p> <p>(ii) prevederilor art. 12 alin. (1) – (5) și art. 16 (IDD 17 și 24);</p> <p>(iii) cerințelor și nevoilor clienților, înainte de propunerea unui contract.</p>	
Art. 1 alin. (6) par. 1	(6) Prezenta directivă nu se aplică activităților de distribuție de asigurări și reasigurări pentru riscuri și angajamente situate în afara Uniunii.	(3) Prezenta lege nu se aplică activităților de distribuție pentru riscuri și angajamente situate în afara statelor membre.	

Autoritatea de Supraveghere Financiară

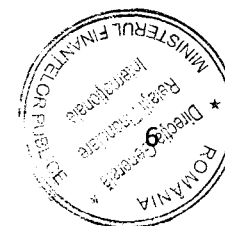
Art. 1 alin. (6) par.2 prima parte	Prezenta directivă nu afectează dreptul unui stat membru referitor la activitățile de distribuție de asigurări și reasigurări desfășurate de întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau de intermediari de asigurări și reasigurări stabiliți într-o țară terță și care lucrează pe teritoriul acesteia în baza principiului libertății de a presta servicii, cu condiția garantării unui tratament egal pentru toate persoanele care desfășoară sau care sunt autorizate să desfășoare activități de distribuție de asigurări și reasigurări pe piața respectivă.	(4) Prezenta lege nu afectează dreptul intern referitor la activitatea de distribuție desfășurată de societățile sau de intermediarii stabiliți într-un stat terț și care desfășoară activitate pe teritoriul României în baza principiului libertății de a presta servicii, cu condiția garantării unui tratament egal pentru toate persoanele care desfășoară sau care sunt autorizate să desfășoare activități de distribuție în piața respectivă.	
Art. 1 alin. (6) par.2 a doua parte	Prezenta directivă nu reglementează activitățile de distribuție de asigurări sau reasigurări desfășurate în țări terțe.	(5) Prezenta lege nu reglementează activitățile de distribuție de asigurări sau reasigurări desfășurate în state terțe.	
		Art. 3 - Definiții (1) În sensul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos semnifică, după cum urmează:	
		1 acționar sau asociat semnificativ - persoană care, nemijlocit și singură ori prin intermediul sau în legătură cu alte persoane fizice ori juridice deține o participație calificată;	
Art. 2 alin. (1) pct. 6	6. „întreprindere de asigurare” înseamnă o întreprindere în sensul definiției de la articolul 13 punctul 1 din Directiva 2009/138/CE a Parlamentului European și a Consiliului (13);	2. <i>asigurător</i> - o societate de asigurare în sensul definiției prevăzute la art.1 alin.(2), pct. 3 și 4 din Legea nr. 237/2015 privind autorizarea și supravegherea activității de asigurare și reasigurare, cu modificările ulterioare, denumită în continuare Legea nr. 237/2015 și care desfășoară activități de distribuție de asigurări și reasigurări, potrivit pct. 9 și 10;	
		<u>3. autorități competente – autoritățile din statele membre abilitate prin acte cu putere de lege sau acte administrative să înregistreze și/sau să supravegheze după caz intermediarii de asigurări, reasigurări sau</u>	

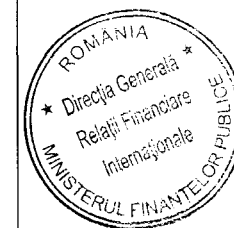
		<u>asigurări auxiliare din statele respective.</u>	
		4. conducere - organul de conducere, de administrare sau de control, cu particularitățile sistemului unitar sau dualist, după caz, conform <i>Legii societăților nr. 31/1990</i> , republicată, cu modificările și completările ulterioare, al societăților și intermediarilor principali; în cazul intermediarilor principali, instituții de credit sau a firme de investiții potrivit definiției prevăzute de la art. 4 alin. (1) pct. 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012, prin conducere se înțelege persoana/persoanele cu atribuții de conducere a activității de distribuție care fac parte din organul de conducere;	
Art. 2 alin. (1) Pct. 15	15. „consultanță” înseamnă furnizarea unei recomandări personale unui consumator, fie la cererea sa, fie la inițiativa distribuitorului de asigurări în legătură cu unul sau mai multe contracte de asigurare;	5. <i>consultanță</i> – furnizarea unei recomandări personalizate unui client sau potențial client, la cererea acestuia sau la inițiativa distribuitorului de asigurări, în legătură cu unul sau mai multe contracte de asigurare;	
Art. 2 alin. (1) pct. 8	8. „distribuitor de asigurări” înseamnă orice intermediar de asigurări, intermediar de asigurări auxiliare sau întreprindere de asigurare;	6. <i>distribuitor de asigurări</i> - intermediar de asigurări, intermediar de asigurări auxiliare sau asigurător;	
		7. <i>distribuitor de reasigurări</i> - intermediar de reasigurări sau reasigurător; 8. <i>distribuitor</i> – persoanele prevăzute la pct. 6 și 7;	

<p>Art. 2 alin. (1) Pct. 1</p>	<p>În sensul prezentei directive:</p> <p>1. „distribuție de asigurări” înseamnă orice activitate care constă în</p> <p>consultanță cu privire la contracte de asigurare,</p> <p>propunerea de astfel de contracte</p> <p>sau desfășurarea altor acțiuni pregătitoare în vederea încheierii unor astfel de contracte,</p> <p>în încheierea unor astfel de contracte</p> <p>sau în asistență pentru gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de despăgubiri, inclusiv</p> <p>furnizarea de informații privind unul sau mai multe contracte de asigurare în conformitate cu criteriile selectate de consumatori pe un site web sau prin alte mijloace de comunicare și alcătuirea unui clasament al produselor de asigurare, inclusiv comparații de preț și de produse,</p> <p>sau</p> <p>o reducere la o primă, în cazul în care consumatorul are posibilitatea de a încheia în mod direct sau indirect un contract de asigurare prin utilizarea unui site web sau a altor mijloace de comunicare;</p>	<p>9. <i>distribuție de asigurări</i> - activitatea care constă în consultanță cu privire la contracte de asigurare, propunerea de astfel de contracte sau desfășurarea altor acțiuni premergătoare în vederea încheierii unor astfel de contracte,</p> <p>sau în asistență pentru gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de despăgubiri, inclusiv</p> <p>furnizarea de informații privind unul sau mai multe contracte de asigurare în conformitate cu criteriile selectate de clienți pe un site sau prin alte mijloace de comunicare și</p> <p>alcătuirea unui clasament al produselor de asigurare, inclusiv comparații de preț și de produse, sau</p> <p>o reducere la o primă, în cazul în care clientul are posibilitatea de a încheia în mod direct sau indirect un contract de asigurare prin utilizarea unui site sau a altor mijloace de comunicare;</p>	
--	---	--	--

<p>Art. 2 alin. (1) pct. 2</p>	<p>2. „distribuție de reasigurări” înseamnă orice activitate care constă în consultanță cu privire la contracte de reasigurare, propunerea de astfel de contracte sau desfășurarea unor acțiuni pregătitoare în vederea încheierii unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistență pentru gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de despăgubiri, inclusiv în cazul în care sunt desfășurate de o întreprindere de reasigurare fără intervenția unui intermediar de reasigurări;</p>	<p>10. „distribuție de reasigurări” - activitatea care constă în consultanță cu privire la contracte de reasigurare, propunerea de astfel de contracte sau desfășurarea unor acțiuni premergătoare în vederea încheierii unor astfel de contracte, în încheierea unor astfel de contracte sau în asistență pentru gestionarea sau derularea unor astfel de contracte, în special în cazul unei solicitări de despăgubire, inclusiv în cazul în care sunt desfășurate de un reasigurător fără intervenția unui intermediar de reasigurări;</p>	
<p>Art. 2 alin. (1) pct. 3</p>	<p>3. „intermediar de asigurări” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât o întreprindere de asigurare sau reasigurare ori angajații acesteia și alta decât un intermediar de asigurări auxiliare, care inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de distribuție de asigurări;</p>	<p>11. <i>intermediar de asigurări</i> - persoană fizică sau juridică, alta decât o societate sau angajații acesteia și alta decât un intermediar de asigurări auxiliare, care inițiază sau desfășoară activitate de distribuție de asigurări, în schimbul unei remunerații;</p>	
<p>Art. 2 alin. (1) pct. 4</p>	<p>4. „intermediar de asigurări auxiliare” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât o instituție de credit sau o societate de investiții în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctele 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (12), care inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de distribuție de asigurări în mod auxiliar, cu condiția să fie îndeplinite cumulativ următoarele condiții:</p> <p>(a) persoana fizică sau juridică în cauză nu are ca activitate profesională principală distribuția de asigurări;</p> <p>(b) persoana fizică sau juridică în cauză distribuie doar produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu;</p> <p>(c) produsele de asigurare în cauză nu cuprind asigurări de viață și nu acoperă riscuri de răspundere civilă, cu excepția cazului în care această acoperire este complementară bunului sau serviciului pe care intermediarul îl oferă ca parte a activității sale profesionale principale;</p>	<p>12. <i>intermediar de asigurări auxiliare</i> - persoană fizică sau juridică, alta decât o instituție de credit sau o firmă de investiții în sensul definiției de la art. 4 alin. (1) pct. 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de distribuție de asigurări în mod auxiliar, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:</p> <p>a) să nu desfășoare activitatea de distribuție de asigurări ca activitate profesională principală;</p> <p>(b) să distribuie numai produse de asigurare care sunt complementare unui bun sau serviciu;</p> <p>(c) produsele de asigurare în cauză exclud riscurile din asigurările de viață și de răspundere civilă, cu excepția cazului în care acoperirea unor astfel de riscuri este complementară bunului sau serviciului oferit ca parte a activității sale profesionale principale;</p>	

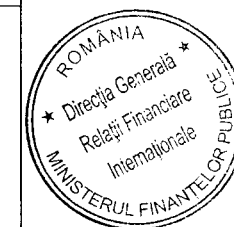

Art. 2 alin. (1) pct. 5	5. „intermediar de reasigurări” înseamnă orice persoană fizică sau juridică, alta decât o întreprindere de reasigurare sau angajații acesteia, care inițiază sau desfășoară, în schimbul unei remunerații, activități de distribuție de reasigurări;	13. <i>intermediar de reasigurări</i> - persoană fizică sau juridică, alta decât un reasigurător sau angajații acestuia, care inițiază sau desfășoară activitate de distribuție de reasigurări, în schimbul unei remunerații;	
		14. <i>intermediar</i> – persoanele prevăzute la pct. 11 și 13	
		15. <i>intermediar principal</i> – intermediar, persoană juridică, ce desfășoară activitate de distribuție ulterior obținerii autorizării de către A.S.F. și instituțiile de credit sau firmele de investiții conform definiției de la art. 4 alin. (1) pct. 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013, care obțin avizul A.S.F. pentru desfășurarea activității de distribuție;	
		16. <i>intermediar secundar</i> – intermediar sau intermediar de asigurări auxiliare, persoană fizică sau juridică, înregistrată la A.S.F., care desfășoară activitate de distribuție sub deplina răspundere a unui intermediar principal sau a uneia sau mai multor societăți, după caz și instituțiile de credit sau firmele de investiții conform definiției de la art. 4 alin. (1) pct. 1 și 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 care desfășoară activitate de distribuție sub deplina răspundere a uneia ori mai multor societăți, după caz;	
Art. 2 alin. (1) pct. 13	13. „legături strânse” înseamnă legături strânse astfel cum sunt definite la articolul 13 punctul 17 din Directiva 2009/138/CE;		
Art. 2 alin. (1) pct. 14	14. „loc principal de desfășurare a activității” înseamnă locul de unde este condusă activitatea principală;	17. <i>loc principal de desfășurare a activității</i> – reședința sau sediul central, după caz, de unde este condusă activitatea principală a intermediarilor și a intermediarilor de asigurări auxiliare;	
Art. 19 Alin. (1) lit. a și	(a) orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul pe care îl deține la o anumită întreprindere de asigurare;	18. participație calificată - deținerea directă sau indirectă reprezentând cel puțin 10% din drepturile de vot sau din capitalul social al unui distribuitor;	

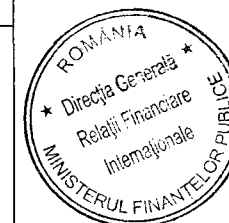
b)	(b) orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul intermediarului de asigurări, deținută de o anumită întreprindere de asigurare sau de întreprinderea-mamă a unei anumite întreprinderi de asigurare;		
		<p>19. prevederi legale:</p> <p>a) prezenta lege și reglementările emise de A.S.F. în aplicarea acestora, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I;</p> <p>b) actele sau regulamentele delegate, standardele tehnice de reglementare, cele de aplicare, actele de punere în aplicare și alte acte emise de Comisia Europeană sau de Consiliu și Parlamentul European, cu aplicabilitate directă în statele membre;</p>	
		20. <i>principiul documentării</i> — principiu conform căruia procesele desfășurate de intermediari, inclusiv cel decizional, și procesul de supraveghere realizat de A.S.F. sunt sau pot fi fundamentate prin documente justificative;	
		21. <i>principiul proporționalității</i> — principiu care are în vedere natura, amploarea și complexitatea riscurilor inerente activității desfășurate de distribuitori;	
		22. <i>principiul raționamentului calificat</i> — principiu conform căruia se formează opinii și se adoptă decizii pe baza unor seturi de criterii și a experienței proprii în ceea ce privește activitatea distribuitorilor, cum ar fi politicile aplicate, cultura riscului, prudențialitatea;	
Art. 2 alin. (1) pct. 17	<p>17. „produs de investiții bazat pe asigurări” înseamnă un produs de asigurare care oferă o valoare la scadență sau de răscumpărare care este expusă, parțial sau integral, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței, cu excepția:</p> <p>(a) produselor de asigurare generală enumerate în anexa I la Directiva 2009/138/CE (Clase de asigurare generală);</p> <p>(b) contractelor de asigurare de viață în cadrul cărora</p>	<p>23. <i>produs de investiții bazat pe asigurări</i> - un produs de asigurare care oferă o valoare la scadență sau o valoare de răscumpărare care este expusă, parțial sau integral, direct sau indirect, fluctuațiilor pieței și care exclude:</p> <p>a) produsele de asigurare generală prevăzute la anexa nr. 1, secțiunile A și B la Legea nr. 237/2015;</p> <p>b) contractele de asigurare de viață în cadrul cărora</p>	

	<p>beneficiile menționate în contract sunt plătibile numai după deces sau în caz de incapacitate rezultată în urma unei vătămări, boli sau dizabilități;</p> <p>(c) produselor de pensii recunoscute, conform legislației naționale, ca având drept scop principal furnizarea unui venit investitorului la pensie și care îi conferă acestuia dreptul la anumite prestații;</p> <p>(d) sistemelor de pensii ocupaționale recunoscute oficial care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE sau a Directivei 2009/138/CE;</p> <p>(e) produselor de pensii individuale în cazul cărora legea națională prevede o contribuție financiară din partea angajatorului, iar angajatorul sau angajatul nu poate alege produsul de pensii sau furnizorul;</p>	<p>beneficiile menționate se plătesc numai după deces sau în caz de incapacitate cauzată de vătămare, boală sau invaliditate;</p> <p>c) produsele de pensii recunoscute, potrivit Legii nr. 411/2004 privind fondurile de pensii administrate privat, republicată, cu modificările și completările ulterioare și Legii nr.204/2006 privind pensiile facultative, cu modificările și completările ulterioare, legislației naționale privind pensiile private, ca având drept scop principal asigurarea unui venit la pensie și care îi conferă participantului dreptul la anumite beneficii, conform legislației naționale privind pensiile private;</p> <p>d) sistemele de pensii ocupaționale recunoscute oficial care intră sub incidența legislației naționale aplicabile;</p> <p>e) produselor de pensii individuale, în cazul în care contribuția financiară este suportată de angajator, iar acesta sau angajatul nu poate alege produsul de pensii sau furnizorul;</p>	<p>SPP</p>
<p>Art. 2 alin. (1) pct. 7</p> <p>Art. 2 alin. (1) pct. 2. ultima parte</p>	<p>7. „întreprindere de reasigurare” înseamnă o întreprindere de reasigurare în sensul definiției de la articolul 13 punctul 4 din Directiva 2009/138/CE;</p> <p>[...] inclusiv în cazul în care sunt desfășurate de o societate de reasigurare fără intervenția unui intermediar de reasigurări;</p>	<p>24. <i>reasigurător</i> - înseamnă o societate de reasigurare în sensul definiției de la art. 1 alin. (2) pct. 45 din Legea nr. 237/2015 și care desfășoară activități de distribuție de reasigurări, potrivit pct. 10;</p>	
<p>Art. 2 alin. (1) pct. 9</p>	<p>9. „remunerație” înseamnă orice comision, onorariu, cheltuială sau alt tip de plată, inclusiv beneficiile economice de orice natură sau orice alt avantaj ori stimulent financiar sau nefinanciar, oferite sau date pentru activitățile de distribuție de</p>	<p>25. <i>remunerație</i> - comision, onorariu, cost sau alt tip de plată, inclusiv beneficiu economic sau alt avantaj ori stimulent financiar sau nefinanciar, oferit sau acordat pentru</p>	

	asigurări;	activitățile de distribuție;	
Art. 2 alin. (1) pct. 16	16. „riscuri mari” înseamnă riscuri mari în sensul definiției de la articolul 13 punctul 27 din Directiva 2009/138/CE;		
		26. societăți - asigurător, reasigurător sau asigurător mixt, în sensul definiției de la art. 1 alin. (2) pct. 56 din Legea nr. 237/2015, care desfășoară activități de distribuție;	
Art. 2 alin. (1) pct. 10	10. „stat membru de origine” înseamnă: (a) în cazul în care intermediarul este o persoană fizică, statul membru în care acesta are domiciliul; (b) în cazul în care intermediarul este o persoană juridică, statul membru în care se află sediul său social sau, în cazul în care în conformitate cu dreptul intern aplicabil acesta nu are sediu social, statul membru în care se află sediul său central;	27. <i>stat membru de origine</i> - a) statul membru în care se află domiciliul intermediarului persoană fizică; b) statul membru în care se află sediul social al intermediarului persoană juridică sau statul membru în care se află sediul central al acestuia în cazul în care nu are sediu social în conformitate cu dreptul intern aplicabil;	
Art. 2 alin. (1) pct. 11	11. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care un intermediar de asigurări sau de reasigurări are o prezență permanentă sau este stabilit permanent sau în care prestează servicii și care nu este statul său de origine;	28. <i>stat membru gazdă</i> - statul membru, altul decât statul membru de origine, în care un intermediar deține o sucursală sau în care prestează servicii;	
Art. 2 alin. (1) pct. 12	12. „sucursală” înseamnă o agenție sau o sucursală a unui intermediar care se află pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de origine;	29. <i>sucursală</i> - agenție sau reprezentanță permanentă a unui intermediar, fără personalitate juridică, ce se află pe teritoriul unui alt stat membru decât statul membru de origine;	
Art. 2 alin. (1) pct. 18	18. „suport durabil” înseamnă orice instrument care: (a) îi permite unui consumator să stocheze informații care îi sunt adresate personal, într-un mod care permite ca informațiile respective să fie consultate ulterior pentru o perioadă de timp adaptată scopului acestor informații; și care (b) permite reproducerea neschimbată a informațiilor	30. <i>suport durabil</i> - instrument care: a) permite clientului stocarea informațiilor care îi sunt adresate personal, astfel încât acestea să poată fi consultate ulterior pentru o perioadă de timp adaptată scopului acestora; b) permite reproducerea exactă a informațiilor stocate.	

	<p>stocate.</p>		
<p>Art. 2 alin. (2)</p>	<p>(2) În sensul punctelor 1 și 2 de la alineatul (1), următoarele activități nu sunt considerate distribuție de asigurări sau distribuție de reasigurări:</p> <p>(a) furnizarea ocazională de informații în contextul unei alte activități profesionale în care:</p> <p>(i) furnizorul nu întreprinde alte acțiuni pentru a acorda asistență în vederea încheierii unui contract de asigurare;</p> <p>(ii) scopul activității respective nu este acordarea de asistență unui consumator în vederea încheierii sau executării unui contract de reasigurare;</p> <p>(b) gestionarea solicitărilor de despăgubiri ale unei întreprinderi de reasigurare cu titlu profesional și evaluarea daunelor și expertiza de evaluare a solicitărilor de despăgubiri;</p> <p>(c) simpla furnizare de date și informații despre potențiali titulari de polițe unor intermediari de asigurări, unor intermediari de reasigurări, unor întreprinderi de asigurare sau unor întreprinderi de reasigurare, dacă furnizorul nu întreprinde acțiuni suplimentare pentru a acorda asistență în vederea încheierii unui contract de asigurare sau reasigurare;</p> <p>(d) simpla furnizare de informații despre produse de asigurare sau reasigurare, un intermediar de asigurări, un intermediar de reasigurări, o întreprindere de asigurare sau o întreprindere de reasigurare unor potențiali titulari de polițe, dacă furnizorul nu întreprinde acțiuni suplimentare pentru a acorda asistență în vederea încheierii unui contract de asigurare sau reasigurare.</p>	<p>(2) În sensul pct. 9 și 10, următoarele activități sunt excluse ca fiind activități de distribuție:</p> <p>a) furnizarea ocazională a informațiilor în contextul unei alte activități profesionale în care furnizorul se limitează la aceasta, fără să acorde asistență unui client în vederea încheierii sau executării unui contract de asigurare sau reasigurare;</p> <p>b) gestionarea cererilor de despăgubire ale unei societăți cu titlu profesional și evaluarea și regularizarea/instrumentarea daunelor;</p> <p>c) simpla furnizare de date și informații privind potențialii contractanți, către intermediari sau societăți, dacă furnizorul se limitează la aceasta, fără să acorde asistență în vederea încheierii unui contract de asigurare sau reasigurare;</p> <p>d) simpla furnizare de informații despre produse de asigurare sau reasigurare, despre intermediari sau societăți unor potențiali contractanți, dacă furnizorul se limitează la aceasta, fără să acorde asistență în vederea încheierii unui contract de asigurare sau reasigurare.</p> <p>(3) Termenii și expresiile prevăzute la alin. (1) se completează cu cele definite în Legea nr. 237/2015.</p>	

<p>Art. 1 alin. (5)</p>	<p>(5) Statele membre se asigură că autoritatea competentă monitorizează piața, inclusiv piața produselor de asigurare auxiliare care sunt comercializate, distribuite sau vândute în sau din statul lor membru.</p> <p>EIOPA poate facilita sau coordona aceste activități de monitorizare.</p>	<p>Capitolul II – Atribuțiile A.S.F. și schimbul de informații</p> <p>Art. 4 – Prevederi generale</p> <p>(1) A.S.F. îndeplinește atribuțiile prevăzute de prevederile legale și monitorizează piața produselor de asigurare, inclusiv a celor auxiliare, comercializate, distribuite sau vândute în și din România;</p> <p>A.S.F. poate solicita Autorității Europene pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale, denumită în continuare <i>EIOPA</i>, EIOPA consultantă privind facilitarea sau coordonarea activității de monitorizare.</p>	
		<p><u>(2) A.S.F. poate acorda, respinge, interzice temporar și/sau retrage autorizația sau avizul, după caz, intermediarilor principali, pentru desfășurarea activității de distribuție de asigurări, aprobă modificările documentelor sau condițiilor pe baza cărora sunt acordate acestea și aprobă la cerere încetarea sau suspendarea activității de distribuție după caz; suspendarea se acordă o singură dată pentru o perioadă de maximum șase luni.</u></p>	
		<p>(3) A.S.F. monitorizează activitatea intermediarilor înregistrați și supraveghează respectarea condițiilor care au stat la baza acordării autorizației sau avizului intermediarilor principali, precum și situația financiară a acestora, după caz și poate efectua control la sediul acestora.</p> <p>(4) A.S.F. are competența de a solicita intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare toate documentele și informațiile necesare derulării procesului de monitorizare și</p>	

		<p>supraveghere, inclusiv extrase ale proceselor-verbale ale ședințelor conducerii și ale comitetelor instituite în legătură cu activitatea de distribuție, precum și alte documente și informații conform prevederilor legale.</p> <p>(5) A.S.F. aplică sancțiuni administrative intermediarilor principali și dispune radierea intermediarilor secundari înregistrați în registrele prevăzute la alin. (6), în situația în care constată nerespectarea de către aceștia a prevederilor legale, conform prevederilor art. 28.</p>	
Art. 3 alin. (2) par. 1	(2) Statele membre pot institui mai multe registre pentru intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare, cu condiția să definească criteriile potrivit cărora se face înregistrarea intermediarilor.	(6) A.S.F. instituie și menține unul sau mai multe registre, în sistem computerizat, pentru intermediari și intermediarii de asigurări auxiliare și stabilește prin reglementări criteriile de înregistrare a acestora.	
Art. 3 alin. (1) par. 8 și 7	<p>Statele membre se asigură că registrele specifică numele persoanelor fizice din conducerea distribuitorului de asigurări sau reasigurări care sunt responsabile de distribuția de asigurări sau reasigurări.</p> <p>Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul paragraf tuturor persoanelor fizice care lucrează pentru un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare și care desfășoară activități de distribuție de asigurări sau reasigurări.</p>	(7) A.S.F. se asigură că în registrele prevăzute la alin. (6) sunt specificate numele persoanelor fizice din conducerea intermediarilor principali și secundari care sunt responsabile de activitatea de distribuție, fără a aplica cerința prevăzută la art. 8 alin. (1) (art. 3 alin. (1) par. 1 IDD) tuturor persoanelor fizice care lucrează pentru aceștia și care desfășoară activități de distribuție.	
Art. 3 alin. (1) par. 9	Registrele indică, de asemenea, statele membre în care intermediarul își desfășoară activitatea în conformitate cu reglementările privind libertatea de stabilire sau libertatea de a presta servicii.	(8) În conținutul registrelor prevăzute la alin. (6) (art. 3 (1) par. 9 IDD) se precizează și statele membre în care intermediarii își desfășoară activitatea în conformitate cu reglementările privind dreptul de stabilire sau libertatea de a presta servicii.	
Art. 3 alin. (2) par. 2 și alin. (3)	<p>Statele membre instituie un sistem de înregistrare online. Sistemul respectiv trebuie să fie ușor accesibil și să permită ca formularul de înregistrare să fie completat direct online.</p> <p>(3) În cazul în care într-un stat membru există mai multe</p>	(9) A.S.F. instituie un sistem de înregistrare online care să permită completarea directă a formularului de înregistrare și creează un punct unic de informare, care întrunește următoarele cerințe:	

	<p>registre, statul membru respectiv creează un punct unic de informare, care să permită un acces ușor și rapid la informațiile provenind de la aceste registre și care să fie compilat și actualizat electronic.</p> <p>Punctul de informare oferă totodată elementele de identificare ale autorităților competente din statul membru de origine.</p>	<p>a) permite un acces ușor și rapid la informații;</p> <p>b) este compilat și actualizat electronic;</p> <p>c) prezintă datele de identificare ale A.S.F., ale autorităților competente din statul membru de origine și ale altor autorități.</p>	
Art. 3 alin. (4) par. 2 partea a doua	<p>Persoanele vizate ale căror date cu caracter personal sunt stocate în registru sau fac obiectul unui schimb au drept de acces la datele stocate și dreptul de a fi informați în mod corespunzător.</p>	<p>(10) Persoanele ale căror date cu caracter personal sunt stocate în registrul EIOPA prevăzut la art. 5 alin. (3) și fac obiectul unui schimb de informații au dreptul de acces la acestea și dreptul de a fi informate în mod corespunzător, conform dispozițiilor legale în vigoare.</p>	
Art. 3 alin. (4) par. 3	<p>EIOPA creează un site web care să conțină linkuri către fiecare punct unic de informare sau, dacă este cazul, la un registru deschis de statele membre în conformitate cu alineatul (3).</p>	<p>(11) Linkurile către fiecare punct unic de informare sau, dacă este cazul, către registrul sau registrele instituite de A.S.F. se regăsesc pe site-ul EIOPA.</p>	
Art. 10 alin. (2) par. 2	<p>În acest sens, statele membre instituie și fac publice mecanisme care să le permită să controleze efectiv și să evalueze cunoștințele și abilitățile intermediarilor de asigurări și reasigurări și ale angajaților întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și ai intermediarilor de asigurări și de reasigurări, pe baza a cel puțin 15 ore de formare sau pregătire profesională anual, ținând seama de natura produselor vândute, tipul de distribuitor, rolul pe care îl îndeplinesc și activitatea desfășurată în cadrul distribuitorului de asigurări și reasigurări.</p>	<p>(12) În sensul art. 10 alin. (2), (art. 10 alin. (2) par. 1) A.S.F. instituie și publică mecanisme prin care verifică și evaluează dobândirea și menținerea sau actualizarea cunoștințelor și abilităților în domeniul asigurărilor, a intermediarilor, intermediarilor de asigurări auxiliare, inclusiv a angajaților acestora, precum și a angajaților societăților, conform prevederilor art. 10 alin. (3) ținând seama de natura produselor vândute, de tipul de distribuitor, de atribuțiile și activitatea desfășurată în cadrul distribuitorului.</p>	
Art. 10 alin. (2) par. 4 prima frază	<p>Statele membre își adaptează condițiile cerute în materie de cunoștințe și abilități în funcție de activitatea specifică de distribuție de asigurări sau reasigurări și de produsele distribuite, în special în cazul intermediarilor de asigurări auxiliare.</p>	<p>(13) A.S.F. adaptează, conform reglementărilor proprii, condițiile specifice privind cunoștințele și abilitățile prevăzute la alin. (12), în funcție de activitatea specifică de distribuție și de produsele distribuite, în special în cazul intermediarilor de asigurări auxiliare,, conform prevederilor legale.</p>	

Autoritatea de Supraveghere Financiară

Art. 10 alin. (2) par. 4 a doua frază a doua parte	[...] și, dacă este necesar, să le ofere acestor intermediari mijloace de formare sau pregătire profesională care să corespundă cerințelor legate de produsele pe care aceștia le vând.	(14) Dacă este necesar, A.S.F. furnizează intermediarilor prevăzuți la art. 10 alin. (4) mijloacele de formare, dezvoltare sau pregătire profesională care să corespundă cerințelor legate de produsele pe care aceștia le vând.	
Art. 10 alin. (5) a doua parte	[...] la un nivel stabilit de statele membre ținând seama de natura produselor vândute și a activității desfășurate.	(15) A.S.F. stabilește prin reglementări, nivelul asigurării de răspundere civilă profesională sau al garanției echivalente deținute de intermediarii de asigurări auxiliare, ținând seama de natura produselor vândute și a activității desfășurate de aceștia.	
Art. 10 alin. (6) prima parte	(6) Statele membre adoptă toate măsurile necesare pentru a proteja consumatorii în cazul incapacității intermediarului de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare de a transfera prima întreprinderii de asigurare sau de a transfera suma aferentă solicitării de despăgubiri sau de a returna prima asiguratului. [...]	(16) A.S.F. adoptă toate măsurile necesare pentru a proteja clienții în cazul incapacității intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare de a transfera prima asigurativilor, de a transfera suma aferentă cererii de despăgubire sau de a returna prima contractantului; aceste măsuri sunt prevăzute la art. 11 alin. (4)-(7) (art. 10 alin. (6) par 2 lit. a)-c))	
Art.11 alin. (1)	(1) Statele membre asigură publicarea corespunzătoare de către autoritățile lor competente a dispozițiilor relevante din legislația națională care protejează interesul general și sunt aplicabile în cazul desfășurării activității de distribuție de asigurări și de reasigurări pe teritoriile lor, inclusiv informații privind eventuala decizie a statului membru de a aplica dispozițiile mai stricte prevăzute la articolul 29 alineatul (3) și modul în care a decis să facă acest lucru.	(17) A.S.F. publică pe site-ul propriu următoarele informații: a) cadrul legal și dispoziții relevante din legislația națională ce trebuie respectate, de către intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate pe teritoriul României, în baza dreptului de stabilire sau a libertății de a presta servicii, adoptate în scopul protejării interesului general; b) informații privind decizia de a emite reglementări mai stricte prevăzute la art. 36 alin.(2) lit. a) pct. iii) și b) pct. i) (art. 29 alin. (3) IDD) și modalitatea de aplicare.	
Art. 11 alin. (3)	(3) EIOPA include pe site-ul său web linkurile către site-urile web ale autorităților competente unde se publică		N.A.

	<p>informațiile referitoare la normele privind interesul general.</p> <p>Aceste informații sunt actualizate de către autoritățile competente naționale în mod regulat</p> <p>și EIOPA pune la dispoziție informațiile respective pe site-ul său web, împreună cu toate normele naționale privind interesul general clasificate în diferite domenii de drept relevante.</p>	<p>(18) A.S.F. actualizează în permanență informațiile referitoare la legislația națională care protejează interesul general prevăzute la alin. (17) lit. a); aceste informații se regăsesc și pe site-ul EIOPA.</p>	<p>N.A.</p>
<p>Art.11 alin. (4)</p>	<p>(4) Statele membre stabilesc un punct de contact unic responsabil cu furnizarea de informații referitoare la normele privind interesul general în respectivul stat membru. Un astfel de punct de contact ar trebui să fie o autoritate competentă corespunzătoare.</p>	<p>(19) A.S.F. este singura autoritate competentă responsabilă cu furnizarea informațiilor referitoare la legislația națională în vigoare privind interesul general, în ceea ce privește activitatea de distribuție desfășurată în baza dreptului de stabilire și a libertății de a presta servicii.</p>	
<p>Art.11 alin. (5)</p>	<p>(5) EIOPA examinează într-un raport și informează Comisia în legătură cu normele privind interesul general publicate de către statele membre în conformitate cu prezentul articol în contextul bunei funcționări a prezentei directive și a pieței interne până la 23 februarie 2019.</p>		<p>N.A.</p>
<p>Art. 12 alin. (1)</p>	<p>(1) Statele membre desemnează autoritățile competente împuternicite să asigure punerea în aplicare a prezentei directive. Ele informează Comisia în acest sens, indicând eventuala repartizare a respectivelor atribuții.</p>		<p>N.A.</p>
<p>Art. 12 alin. (2)</p>	<p>(2) Autoritățile prevăzute la alineatul (1) de la prezentul articol sunt fie autorități, fie organisme publice recunoscute în dreptul intern sau autorități publice abilitate în mod expres în acest sens prin legislația internă. Ele nu pot fi întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau asociații ale căror membri includ, direct sau indirect, întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau intermediari de</p>		<p>N.A.</p>

	asigurări sau reasigurări, fără a se aduce atingere posibilității de cooperare dintre autoritățile competente și alte organisme în cazurile prevăzute în mod expres la articolul 3 alineatul (1).		
Art. 12 alin. (3)	(3) Autoritățile competente dețin toate competențele necesare pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentei directive. În cazul existenței mai multor autorități competente pe teritoriul său, statul membru respectiv se asigură că aceste autorități colaborează strâns, astfel încât să își îndeplinească eficient sarcinile.		N.A.
Art. 14	Statele membre veghează la elaborarea unor proceduri care să permită consumatorilor și altor părți interesate, în special asociațiilor de consumatori, să depună reclamații împotriva distribuitorilor de asigurări și reasigurări. În toate cazurile, reclamațiile trebuie să primească răspuns.	(20) A.S.F. elaborează sau participă la elaborarea procedurilor care permit clienților și părților interesate, în special asociațiilor de consumatori, să depună reclamații împotriva distribuitorilor; procedurile prevăd obligativitatea de răspuns, în toate cazurile, indiferent dacă rezoluția este favorabilă sau nu.	
Art. 24 alin. (7)	(7) Statele membre pot menține sau adopta măsuri suplimentare mai stricte sau pot interveni de la caz la caz pentru a interzice vânzarea unei asigurări împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, ca parte a unui pachet sau a aceluiași contract, atunci când pot demonstra că astfel de practici sunt în detrimentul consumatorilor.	(21) A.S.F. poate adopta în condițiile legii, dispoziții suplimentare mai stricte celor prevăzute la art. 16 (art. 24 IDD) sau poate interveni de la caz la caz pentru a interzice vânzarea unui produs de asigurări împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, ca parte a unui pachet sau a aceluiași contract, atunci când poate demonstra că astfel de practici sunt în detrimentul consumatorilor.	
Art. 22 alin. (2) par. 1 prima frază și 2	(2) Statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte cu privire la cerințele de informare prevăzute în prezentul capitol, cu condiția ca dispozițiile în cauză să fie conforme dreptului Uniunii. [...] Statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura publicarea corespunzătoare de către autoritățile lor competente a informațiilor privind eventuala decizie a statului membru de a aplica dispoziții mai stricte în conformitate cu prezentul alineat și modulul în care a decis	(22) A.S.F. poate adopta în condițiile legii, dispoziții suplimentare mai stricte cu privire la cerințele de informare prevăzute în cap. V (cap V IDD), cu respectarea dreptului Uniunii Europene, pe care le publică pe site-ul propriu.	

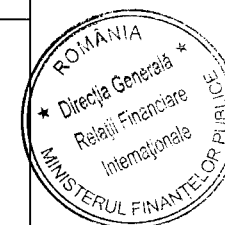
	să facă acest lucru.		
Art. 29 alin. (3) par. 1	(3) Statele membre pot impune distribuitorilor cerințe mai stricte în legătură cu aspectele reglementate de prezentul articol. În special, statele membre pot, în plus, să interzică sau să restricționeze suplimentar oferirea sau acceptarea de onorarii, comisioane ori beneficii nepecuniare de la terți în legătură cu furnizarea de consultanță în materie de asigurări.	(23) A.S.F. poate impune distribuitorilor, în condițiile legii, cerințe suplimentare mai stricte privind aspectele prevăzute la art. 26 (art. 29 IDD) precum: a) interzicerea sau restricționarea oferirii sau acceptării de onorarii, comisioane ori beneficii nepecuniare de la terți în legătură cu furnizarea de consultanță în materie de asigurări;	
Art. 29 alin. (3) par. 2	Cerințe mai stricte pot include obligația ca onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare în cauză să îi fie returnate clientului sau deduse din onorariul plătit de client.	b) obligativitatea ca onorariile, comisioanele sau beneficiile nepecuniare în cauză să fie returnate clientului sau deduse din onorariul plătit de client;	
Art. 29 alin. (3) par. 3	Statele membre pot să impună obligativitatea furnizării consultanței menționate la articolul 30 pentru vânzarea oricăror produse de investiții bazate pe asigurări sau pentru vânzarea anumitor tipuri de astfel de produse.	c) obligativitatea furnizării consultanței prevăzute la art. 27 (art. 30 IDD) în cazul vânzării produselor de investiții bazate pe asigurări sau a anumitor tipuri de astfel de produse.	
Art. 29 alin. (3) par. 4	Statele membre pot să impună ca, în cazul în care un intermediar de asigurări informează clientul că serviciul de consultanță este prestat în mod independent, intermediarul să evalueze un număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile pe piață, care sunt suficient de diversificate în ceea ce privește tipul și furnizorii de produse, pentru a se asigura că obiectivele clientului pot fi atinse în mod adecvat și nu sunt limitate la produsele de asigurare emise sau furnizate de entitățile care au legături strânse cu intermediarul.	d) obligativitatea ca intermediarii de asigurări să evalueze un număr suficient de mare de produse de asigurare disponibile în piață, suficient de diversificate în ceea ce privește tipul și furnizorii de produse, pentru a se asigura de faptul că obiectivele clientului pot fi atinse în mod adecvat și nu sunt limitate la produsele de asigurare emise sau furnizate de entitățile care au legături strânse cu aceștia, în cazul în care intermediarii de asigurări informează clientul că serviciul de consultanță este prestat în mod independent.	
Art. 31 alin. (3) (fără lit. b) și c))	(3) Autoritățile competente își exercită competențele de supraveghere, inclusiv competențele de investigare și competențele de a impune sancțiuni prevăzute în prezentul capitol, în conformitate cu cadrele juridice naționale, în oricare din următoarele moduri: (a) <u>direct</u> ;	(24) A.S.F. își exercită în mod <u>direct</u> competențele de supraveghere, de investigare necesare în exercitarea funcției și de impunere a sancțiunilor prevăzute în cap. VIII (cap VII IDD), în conformitate cu cadrul juridic național.	

<p>Art. 31 alin. (6) prima frază</p>	<p>(6) Autoritățile competente sunt investite cu toate competențele de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.</p>		
<p>Art. 35 alin. (1)</p>	<p>(1) Statele membre se asigură că autoritățile competente creează mecanisme eficace pentru a permite și a încuraja raportarea către autoritățile competente a cazurilor de încălcare, potențială sau efectivă, a dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive.</p>	<p>(25) A.S.F. instituie mecanisme eficace pentru a permite și a încuraja raportarea către aceasta, a informațiilor privind cazurile de nerespectare, potențială sau efectivă, a prevederilor legale de punere în aplicare a prezentei legi, ținând seama de cel puțin următoarele:</p>	
<p>Art. 35 alin. (2)</p>	<p>(2) Mecanismele menționate la alineatul (1) includ cel puțin:</p> <p>(a) proceduri specifice pentru primirea rapoartelor și luarea unor măsuri pe baza acestora;</p> <p>(b) o protecție adecvată, cel puțin împotriva represaliilor, a discriminării sau a altor tipuri de tratamente injuste, pentru angajații distribuitorilor de asigurări sau reasigurări și, dacă este posibil, pentru alte persoane care raportează încălcări comise în cadrul acelor entități; și</p> <p>(c) protecția identității atât a persoanei care raportează încălcările, cât și a persoanei fizice suspectate de a fi responsabilă de încălcare, în toate etapele procedurilor, cu excepția cazului în care o astfel de informare este impusă de legislația națională în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.</p>	<p>a) proceduri specifice pentru primirea informărilor și adoptarea măsurilor pe baza acestora;</p> <p>b) protecția adecvată, cel puțin împotriva măsurilor de reprimare sau de constrângere, după caz, a discriminării sau a altor tipuri de tratamente inechitabile, pentru angajații distribuitorilor și, dacă este posibil, pentru alte persoane care raportează încălcări comise în cadrul acelor entități;</p> <p>c) protecția identității, atât a persoanei care raportează încălcările, cât și a persoanei fizice suspectate de a fi responsabilă de încălcare, în toate etapele procedurilor, cu excepția cazului în care o astfel de informare este impusă de legislația națională în contextul unor investigații suplimentare sau al unor proceduri administrative sau judiciare ulterioare.</p>	
<p>Art. 33 alin. (4)</p>	<p>(4) Statele membre le pot conferi autorităților competente competența de a dispune sancțiuni sau alte măsuri suplimentare și niveluri ale sancțiunilor administrative pecuniare care să fie mai mari decât cele prevăzute la prezentul articol.</p>	<p>(26) A.S.F. poate adopta, în condițiile legii, dispoziții suplimentare prin reglementări proprii pentru încălcări prevăzute la art. 29.</p>	

<p>Art.15 alin. (1)</p>	<p>(1) Statele membre se asigură că se instituie, în conformitate cu actele legislative relevante ale Uniunii și din dreptul intern, proceduri extrajudiciare adecvate, eficiente, imparțiale și independente de reclamație și de despăgubire pentru soluționarea litigiilor dintre consumatori și distribuitorii de asigurări în ceea ce privește drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă, recurgând la organismele existente, după caz.</p> <p>Statele membre se asigură că astfel de proceduri sunt aplicabile distribuitorilor de asigurări împotriva cărora sunt inițiate procedurile și că distribuitorii respectivi intră în sfera de competență a organismului relevant.</p>	<p>(27) Litigiile dintre clienți și distribuitorii de asigurări pot fi soluționate prin proceduri de soluționare alternativă a litigiilor.</p>	
<p>Art. 15 alin. (2)</p>	<p>(2) Statele membre se asigură că organismele menționate la alineatul (1) cooperează pentru soluționarea litigiilor transfrontaliere privind drepturile și obligațiile ce decurg din prezenta directivă.</p>		
		<p><u>(28) A.S.F. stabilește și actualizează, în condițiile legii, prin reglementări proprii termenii, condițiile de plată și nivelul taxelor de autorizare sau de avizare, de funcționare, de aprobare a modificării condițiilor de autorizare, respectiv de avizare sau de înregistrare, de furnizare de informații și puncte de vedere către terți, cu excepția contractanților, păgubiților și a instituțiilor sau autorităților publice, precum și al altor taxe legale.</u></p>	
		<p><u>(29) A.S.F. stabilește obiective de interes și/sau instituie obligații privind activitatea intermediarilor principali și secundari și a entităților care organizează atât cursuri de pregătire profesională inițială și continuă, cât și perfecționare profesională a distribuitorilor.</u></p>	

		<p><u>(30) A.S.F. autorizează sau avizează, după caz, entitățile prevăzute la alin. (29) sau avizează entitățile acreditate de ministerul de resort, pentru programe de formare profesională a adulților și atestă lectorii;</u></p> <p><u>(31) A.S.F. poate delega activitatea de evaluare și certificare a competențelor privind pregătirea profesională inițială și continuă a distribuitorilor.</u></p>	
		<p><u>(32) A.S.F. aprobă și retrage aprobarea acționarilor sau asociațiilor semnificativi direcți și/sau indirecti ai intermediarilor principali, autorizați de A.S.F.</u></p>	
		<p><u>(33) A.S.F. acordă și retrage aprobarea persoanelor din conducerea intermediarilor principali autorizați de A.S.F., respectiv acordă și retrage avizul persoanelor responsabile cu activitatea de distribuție din conducerea intermediarilor principali avizați de A.S.F., în condițiile legislației în vigoare și ale normelor emise în aplicarea acesteia.</u></p>	
		<p><u>(34) A.S.F. adoptă măsurile necesare pentru ca activitatea de distribuție să fie gestionată cu respectarea normelor prudențiale specifice, conform prevederilor legale.</u></p>	
		<p><u>(35) A.S.F. răspunde la sesizările și reclamațiile primite privind activitatea intermediarilor.</u></p>	
		<p><u>(36) A.S.F. aplică alte măsuri prevăzute de legislația în vigoare.</u></p>	
		<p><u>(37) A.S.F. poate oricând să decidă modificarea sau revocarea oricăror măsuri dispuse, în cazul în care constată că acestea nu mai sunt necesare.</u></p>	
		<p><u>(38) A.S.F. efectuează, în condițiile legii, procesul de monitorizare și supraveghere sau control permanent de la sediul său și controale periodice sau inopinate</u></p>	

		<u>la sediile distribuitorilor sau entităților care organizează cursuri de pregătire profesională inițială și continuă, precum și de perfecționare profesională a distribuitorilor.</u>	
Art.11 alin. (2)	(2) Un stat membru care propune să aplice și aplică dispoziții care reglementează distribuția de asigurări suplimentar față de cele prevăzute de prezenta directivă se asigură că povara administrativă care rezultă din respectivele dispoziții este proporțională în ceea ce privește protecția consumatorilor. Statul membru continuă să monitorizeze dispozițiile respective, pentru a se asigura că acestea rămân conforme cu prezentul alineat.	(39) În cazul în care A.S.F. stabilește dispoziții suplimentare, în conformitate cu prevederile prezentei legi și potrivit art. 36 alin. (2) lit. a), se asigură că efectele juridice ale dispozițiilor respective sunt proporționale cu drepturile consumatorilor și că acestea nu sunt excesive pentru distribuitori, monitorizând permanent efectele dispozițiilor respective pentru a se asigura de conformitatea acestora cu prevederile tezei I.	
Art. 3 alin. (7)	(7) Statele membre se asigură că autoritățile competente refuză înregistrarea în cazul în care exercitarea efectivă a funcțiilor lor de supraveghere este împiedicată de acte cu putere de lege sau acte administrative ale unei țări terțe aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarul are legături strânse ori de anumite dificultăți legate de aplicarea respectivelor acte cu putere de lege și acte administrative.	(40) A.S.F. refuză acordarea autorizației sau avizului și înregistrarea în registrul A.S.F. în cazul în care exercitarea efectivă a procesului de supraveghere este împiedicată de actele cu putere de lege sau actele administrative dintr-un stat terț, aplicabile uneia sau mai multor persoane fizice sau juridice cu care intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare au legături strânse ori de dificultățile legate de aplicarea actelor respective.	
		(41) A.S.F. poate emite recomandări cu privire la desfășurarea activității de distribuție a intermediarilor principali. (42) Constituie venituri la bugetul A.S.F.: a) taxele prevăzute la alin. (28), dobânzile și penalitățile aferente acestora; b) sumele provenite din amenzile contravenționale, prevăzute la art. 28 alin. (20).	
		Art. 5 – Cooperarea cu EIOPA, Comisia Europeană și alte autorități	

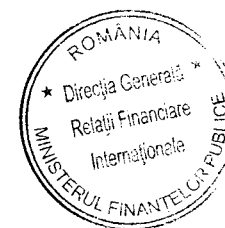
Art. 1 alin. (6) par. 4	Statele membre informează Comisia cu privire la orice dificultăți de ordin general cu care se confruntă distribuitorii de asigurări sau reasigurări la stabilirea sau desfășurarea activităților de distribuție de asigurări sau reasigurări în orice țară terță.	(1) A.S.F. informează, de îndată Comisia Europeană denumita în continuare C.E., cu privire la dificultățile de ordin general cu care se confruntă distribuitorii la stabilirea sau desfășurarea activităților de distribuție în statele terțe.	
Art. 3 alin. (4) par. 1 și 2	(4) EIOPA elaborează, publică pe site-ul său web și actualizează permanent un registru electronic unic care conține informații privind intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare care și-au notificat intenția de a desfășura activități transfrontaliere în conformitate cu capitolul III. Statele membre furnizează cu promptitudine EIOPA informațiile relevante pentru a-i permite să facă acest lucru. Registrul trebuie să conțină linkuri către site-urile web ale fiecărei autorități competente din statele membre și să poată fi accesat de pe aceste site-uri. EIOPA are dreptul să acceseze datele stocate în registrul menționat la primul paragraf. EIOPA și autoritățile competente au dreptul să modifice datele stocate.	(2) A.S.F. furnizează cu promptitudine către EIOPA următoarele: a) informații privind intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare care sunt notificați în legătură cu intenția de a desfășura activități transfrontaliere în conformitate cu cap. VI(IDD capitolul III); b) link-ul către site-ul A.S.F. (3) Informațiile prevăzute la alin. (2) (art. 3 alin. (4) par. 2 o parte IDD) sunt relevante pentru a permite actualizarea permanentă a registrului elaborat și publicat de EIOPA. (4) A.S.F. poate modifica datele transmise conform alin. (2) și stocate în registrul EIOPA.	
Art.13 alin. (1)	(1) Autoritățile competente din diferitele state membre colaborează și fac schimburi de informații relevante cu privire la distribuitorii de asigurări și reasigurări pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prezentei directive.	(5) În vederea aplicării corespunzătoare a prezentei legi A.S.F. colaborează și efectuează schimburi de informații relevante cu alte autorități competente din statele membre în ceea ce privește distribuitorii, și în special la:	
Art.13 alin. (2)	(2) Autoritățile competente fac schimburi de informații relevante, atât în cursul înregistrării, cât și periodic, îndeosebi cu privire la buna reputație și cunoștințele și competența profesională a distribuitorilor de asigurări și reasigurări.	a) probitatea morală și competența profesională a distribuitorilor, atât în cursul înregistrării cât și ulterior în mod periodic;	
Art. 13 alin. (3) prima parte	(3) Autoritățile competente fac, de asemenea, schimburi de informații cu privire la distribuitorii de asigurări și reasigurări care au făcut obiectul unei sancțiuni sau al unei alte măsuri menționate în capitolul VII,	b) distribuitorii care au făcut obiectul unei sancțiuni sau măsuri prevăzute în cap. VIII (IDD) capitolul VII.	

Autoritatea de Supraveghere Financiară

<p>Art. 13 alin. (3) a doua parte</p>	<p>[...] astfel de informații putând să determine radierea distribuitorilor respectivi din registru.</p>	<p>(6) Informațiile primite de ASF, conform alin. (5) lit. b) pot conduce la radierea distribuitorilor din registrele prevăzute la art. 4 alin. (6).</p>	
<p>Art. 5 alin. (1) par. 4 prima parte Art. 8 Alin. (3) par. 2 prima frază Art. 9 alin. (2) a treia frază</p>	<p>În plus, autoritatea competentă din statul membru de origine sau statul membru gazdă poate sesiza EIOPA și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.</p> <p>În plus, autoritatea competentă din statul membru de origine sau din statul membru gazdă poate sesiza EIOPA și îi poate solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.</p> <p>Autoritățile competente implicate pot sesiza EIOPA și îi pot solicita asistență în conformitate cu articolul 19 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010;</p>	<p>(7) În calitate de autoritate din stat membru de origine și de autoritate competentă din stat membru gazdă, A.S.F. poate sesiza EIOPA și poate solicita asistență acesteia, în conformitate cu art. 19 din Regulamentul (UE) nr.1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei, în legătură cu prevederile art. 6 alin. (6) și (13) și 7 alin. (3), (4), (12) – (16).</p>	
<p>Art. 5 alin. (1) par. 4 partea a doua Art. 8 Alin. (3)</p>	<p>În acest caz, EIOPA poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat.</p> <p>În acest caz, EIOPA poate acționa în conformitate cu competențele care îi sunt conferite prin articolul menționat.</p>		<p>N.A.</p>

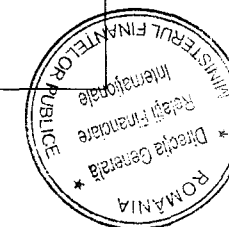
par. 2 ultima frază			
Art. 9 alin. (2) ultima frază	în acest caz, EIOPA poate acționa în conformitate cu atribuțiile care i-au fost conferite prin respectivul articol în cazul unui dezacord între autoritățile competente din statul membru gazdă și statul membru de origine.		
Art. 5 alin. (3) O parte	(3) Orice măsură adoptată de autoritățile competente din statul membru gazdă în temeiul prezentului articol [...] și se notifică fără întârziere autorității competente a statului membru de origine, EIOPA și Comisiei.	(8) Măsurile adoptate de A.S.F. în temeiul prevederilor art. 7 alin. (3) - (6) și (12) - (13), (art. 5 și art. 8 IDD) sunt notificate prompt autorității competente a statului membru de origine, EIOPA și CE.	
Art. 8 alin. (5) o parte	(5) Orice măsură adoptată de autoritățile competente din statul membru gazdă în temeiul prezentului articol [...] se notifică fără întârziere autorității competente a statului membru de origine, EIOPA și Comisiei.		
Art. 7 alin. (1) a doua frază	(1) [...] În eventualitatea unui astfel de acord, autoritatea competentă din statul membru de origine notifică intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare și EIOPA fără întârziere.	(9) În eventualitatea existenței acordului prevăzut la art. 6 alin. (12) (art. 7 (1) prima frază IDD), A.S.F. notifică fără întârziere EIOPA.	
Art. 31 alin. (3)	(3) Autoritățile competente își exercită competențele de supraveghere, inclusiv competențele de investigare și competențele de a impune sancțiuni prevăzute în prezentul capitol, în conformitate cu cadrele juridice naționale, în oricare din următoarele moduri: [...]	(10) Suplimentar prevederilor art. 4 alin. (24) (art. 31 (3) lit. a) IDD), A.S.F. își exercită competențele de supraveghere, inclusiv cele de investigare și de impunere a sancțiunilor prevăzute în cap. VIII (cap VII din IDD) în conformitate cu cadrul juridic național și în următoarele moduri:	
Art. 31 alin. (6)	(b) în colaborare cu alte autorități; (c) prin sesizarea autorităților judiciare competente.	a) prin colaborarea cu alte autorități; b) prin sesizarea autorităților judiciare competente.	

prima frază	(6) Autoritățile competente sunt învestite cu toate competențele de investigare necesare pentru exercitarea funcțiilor lor.		
Art. 31 alin. (6) a doua frază	[...] Atunci când își exercită competențele de a impune sancțiuni administrative și alte măsuri, autoritățile competente cooperează îndeaproape pentru a se asigura că respectivele sancțiuni și măsuri au efectele scontate și își coordonează acțiunile în cazurile transfrontaliere, asigurându-se că sunt îndeplinite condițiile pentru o prelucrare legală a datelor în conformitate cu Directiva 95/46/CE și Regulamentul (CE) nr. 45/2001.	(11) În situația prevăzută la alin. (10), A.S.F.: a) cooperează îndeaproape cu autoritățile competente pentru a se asigura că respectivele sancțiuni și măsuri au efectele scontate; b) își coordonează acțiunile cu cele ale altor autorități competente în cazurile transfrontaliere, asigurându-se faptul că sunt îndeplinite condițiile pentru prelucrarea datelor în conformitate cu legislația națională și europeană aplicabilă.	
Art. 31 alin. (6) par. 2	Atunci când au decis, în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol, să prevadă sancțiuni penale pentru încălcările dispozițiilor menționate la articolul 33, statele membre se asigură că sunt instituite măsuri adecvate astfel încât autoritățile competente să dispună de toate competențele necesare pentru: (a) a intra în legătură cu autoritățile judiciare de pe teritoriul lor pentru a primi informații specifice legate de anchete sau proceduri penale inițiate pentru posibile încălcări ale prezentei directive; și (b) a transmite informațiile respective altor autorități competente și EIOPA pentru a-și îndeplini obligația de a coopera între ele și cu EIOPA în sensul prezentei directive.	(12) A.S.F. dispune , în exercitarea atribuțiilor sale, de competențele necesare pentru a îndeplini cumulativ următoarele: a) să solicite autorităților judiciare din România informații specifice legate de anchete sau proceduri penale inițiate pentru posibila nerespectare a prezentei legi, cu respectarea prevederilor Legii nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public, cu modificările și completările ulterioare; b) să transmită informațiile prevăzute la lit.a) altor autorități competente și EIOPA pentru a-și îndeplini obligația de cooperare în sensul prezentei legi, cu respectarea prevederilor Legii nr. 544/2001, cu modificările și completările ulterioare.	

Art. 32 alin. (3)	(3) Autoritățile competente informează EIOPA cu privire la toate sancțiunile și celelalte măsuri administrative impuse, dar nepublicate în conformitate cu alineatul (1), inclusiv orice cale de atac împotriva lor și rezultatul acesteia.	(13) A.S.F. informează EIOPA cu privire la: a) sancțiunile și măsurile administrative impuse, dar nepublicate în conformitate cu alin. (10) – (12), art. 4 alin. (24) și art. 32 alin. (1) (art. 32 (1) IDD și art. 36 (1)), inclusiv căile de atac împotriva acestora și rezultatul acestora.	
Art. 36 alin. (1)	(1) Autoritățile competente informează EIOPA cu privire la toate sancțiunile și alte măsuri administrative impuse, dar nepublicate în conformitate cu articolul 32 alineatul (1).		
Art. 36 (2) par. 1	(2) Autoritățile competente furnizează anual EIOPA informații agregate referitoare la toate sancțiunile administrative și alte măsuri impuse în conformitate cu articolul 31.	b) informațiile agregate, anual, referitoare la sancțiunile administrative și alte măsuri impuse în conformitate cu alin. (10) – (12), art. 4 alin. (24), art. 28 (art. 31 IDD);	
Art. 36 (2) par. 2	EIOPA publică informațiile respective într-un raport anual.		N.A.
Art. 36 (3)	(3) În cazul în care autoritatea competentă a făcut publică o sancțiune administrativă sau o altă măsură, ea transmite simultan acest fapt către EIOPA.	c) sancțiunile administrative sau alte măsuri impuse și publicate de A.S.F., simultan cu publicarea acestora.	
Art. 41 (1) a doua frază o parte	[...] Un astfel de raport include o evaluare, pe baza informațiilor primite de la statele membre și de la EIOPA în temeiul articolului 1 alineatul (5), dacă domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv excepția de la articolul 1 alineatul (3) , este în continuare adecvat în ceea ce privește nivelul de protecție a consumatorilor, proporționalitatea tratamentului dintre diverșii distribuitori de asigurări și sarcina administrativă impusă autorităților competente și canalele de distribuție de asigurări. [...]	(14) A.S.F. transmite CE și/sau EIOPA, conform procedurilor naționale, prevederile prezentei legi, în cazul în care i se solicită acest lucru, informațiile referitoare la aplicarea prezentei legi, în special cele referitoare la excepția prevăzută la art. 2 alin. (1).	
Art. 42 (2)	(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.	(15) A.S.F. transmite CE, conform procedurilor naționale, prevederile prezentei lege și principalele reglementări proprii adoptate în aplicarea acesteia.	

Art. 22 alin. (2) par. 1 a doua frază	[...] Statele membre comunică EIOPA și Comisiei dispozițiile naționale respective. [...]	(16) În cazul adoptării dispozițiilor prevăzute la art. 4 alin. (22) (art. 22 alin. (2) o parte IDD) A.S.F. transmite EIOPA și CE legislația națională aplicabilă.	
		<u>(17) A.S.F. poate încheia acorduri de cooperare cu autorități din state terțe numai dacă informațiile transmise autorităților respective beneficiază de același nivel de confidențialitate cu care A.S.F. tratează informațiile respective în România, în conformitate cu legislația națională aplicabilă.</u>	
		<u>(18) A.S.F. poate informa CE referitor la dificultățile întâmpinate la aplicarea prezentei legi și asupra oricăror dificultăți care pot să apară în detrimentul activității distribuitorilor înregistrați sau stabiliți în România.</u>	
		<u>(19) În aplicarea prevederilor art. 8, în cazul intermediarilor principali avizați, A.S.F. cooperează cu BNR.</u>	
		Art. 6 – Competențele A.S.F. în calitate de supraveghetor din stat membru de origine	
Art. 3 alin. (4) par. 4 și 6	<p>Statele membre de origine se asigură că înregistrarea intermediarilor de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare se face sub rezerva îndeplinirii cerințelor relevante prevăzute la articolul 10.</p> <p>[...]</p> <p>Statele membre de origine se asigură că intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare care încetează să mai îndeplinească cerințele prevăzute la articolul 10 sunt radiați din registru. Dacă este cazul, statul membru de origine informează statul membru gazdă în legătură cu o astfel de radiere.</p> <p>(5) Statele membre se asigură că cererile de includere în</p>	<p>(1) A.S.F. înregistrează intermediarii principali și dispune înregistrarea intermediarilor secundari, cu condiția îndeplinirii cerințelor relevante prevăzute la art. 4 alin. (12)-(16), art. 10 și art. 11 alin. (1) – (9)(art. 10 IDD), în termen de trei luni de la data depunerii documentației complete cu informarea solicitantului în privința deciziei luate, în cel mai scurt timp; În cazul neîndeplinirii condițiilor pe parcursul desfășurării activității sau la solicitarea acestora, A.S.F. radiază intermediarii principali, dispune radierea intermediarilor secundari și informează autoritățile din statele membre gazdă, dacă este cazul.</p>	

Autoritatea de Supraveghere Financiară

alin. (5)	registru ale intermediarilor sunt tratate în termen de trei luni de la data depunerii unei cereri complete, iar solicitantul este informat în cel mai scurt timp în privința deciziei.		
Art. 3 alin. (4) par. 5	Valabilitatea înregistrării este revizuită periodic de autoritatea competentă.	(2) A.S.F. revizuieste periodic sau dispune revizuirea periodică, conform prevederilor legale, a valabilității înregistrării prevăzute la alin. (1) (art. 3 alin. (4) par. 4 IDD).	
Art. 4 alin.(2) prima fraza	(2) În termen de o lună de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine comunică informațiile respective autorității competente din statul membru gazdă, care trebuie să confirme primirea lor fără întârziere.	(3) În termen de o lună de la primirea informațiilor prevăzute la art. 19 alin. (1), (Art. 4 alin. (1) IDD) A.S.F. comunică informațiile respective autorității competente din statul membru gazdă.	
Art. 4 alin.(2) a doua fraza	Autoritatea competentă din statul membru de origine informează în scris intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare că informațiile au fost primite de către autoritatea competentă din statul membru gazdă și că intermediarul își poate începe activitatea în statul membru gazdă.	(4) A.S.F. informează în scris intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare prevăzuți la art. 19 alin. (1) cu privire la următoarele aspecte: a) primirea informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru gazdă și dreptul de a începe desfășurarea activității;	
Art. 4 alin.(2) a treia fraza	Dacă este cazul, în același timp autoritatea competentă a statului membru gazdă comunică intermediarului faptul că informațiile privind dispozițiile legislative menționate la articolul 11 alineatul (1) aplicabile în statul membru gazdă sunt disponibile prin mijloacele menționate la articolul 11 alineatele (3) și (4) și, de asemenea, că intermediarul trebuie să respecte dispozițiile respective pentru a-și începe activitatea în statul membru gazdă.	b) disponibilitatea informațiilor privind dispozițiile legislative similare celor prevăzute la art. 4 alin. (17) (art. 11 alin. (1) IDD) care sunt aplicabile în statul membru gazdă prin mijloace similare celor prevăzute la art. 4 alin. (18) și (19) (art. 11 alin. (3) și (4) IDD), în cazul în care acestea există; c) necesitatea respectării dispozițiilor prevăzute la lit. b) pentru începerea desfășurării activității în statul membru gazdă, în cazul în care acestea există.	
Art. 4 alin.(3) a	Autoritatea competentă din statul membru gazdă este, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către autoritatea competentă din statul membru de origine de	(5) A.S.F. informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la modificările prevăzute la art. 19 alin. (3) de îndată ce este posibil și în termen de maximum	

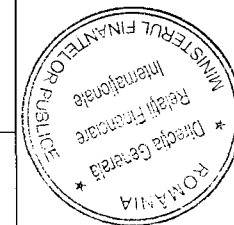

doua fraza	îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.	o lună de la data primirii acestora.	
Art. 5 alin. (1) par. 2	După evaluarea informațiilor primite în temeiul primului paragraf, autoritatea competentă din statul membru de origine, dacă este cazul și cât mai curând posibil, măsurile care se impun pentru remedierea situației. Aceasta informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la măsurile luate.	(6) În situația în care A.S.F. primește constatările unei autorități competente dintr-un stat membru gazdă, referitoare la nerespectarea prevederilor legislației aplicabile de către intermediari sau intermediarii de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul statului membru respectiv în baza libertății de a presta servicii, A.S.F.: a) evaluează informațiile primite; b) adoptă măsurile necesare pentru remedierea situației; c) informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la măsurile adoptate conform lit. b).	
Art. 6 alin. (2) par. 1 prima fraza prima parte	(2) Cu excepția cazului în care autoritatea competentă din statul membru de origine are motive să pună la îndoială caracterul adecvat al structurii organizatorice sau situația financiară a intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, ținând seama de activitățile de distribuție avute în vedere, aceasta transmite informațiile menționate la alineatul (1), în termen de o lună de la primirea lor, autorității competente din statul membru gazdă, [...]	(7) A.S.F. transmite autorității competente din statul membru gazdă informațiile prevăzute la art. 21. alin.(1) (art.6 alin.(1) IDD), în termen de o lună de la primirea acestora de la intermediari sau intermediarii de asigurări auxiliare, cu excepția cazului în care are motive întemeiate să pună la îndoială caracterul adecvat al structurii organizatorice sau situația financiară a acestora, ținând seama de activitățile de distribuție avute în vedere.	
Art. 6 (2) par.1 prima fraza a doua parte Art. 6	[...] care confirmă primirea lor fără întârziere. Autoritatea competentă din statul membru de origine	(8) În urma confirmării din partea autorității competente din statul membru gazdă, A.S.F. informează în scris intermediarii sau intermediarii de	

Autoritatea de Supraveghere Financiară

alin. (2) par. 1 a doua fraza	informează în scris intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare că informațiile au fost primite de către autoritatea competentă din statul membru gazdă.	asigurări auxiliare asupra faptului că informațiile prevăzute la art. 21 alin. (1)(art.6 alin.(1) IDD), au fost primite de către autoritatea respectivă.	
Art. 6 alin. (2) par. 2 prima fraza	În termen de o lună de la primirea informațiilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică autorității competente din statul membru de origine, prin mijloacele menționate la articolul 11 alineatele (3) și (4), dispozițiile legislative menționate la articolul 11 alineatul (1) care sunt aplicabile pe teritoriul său.	(9) Ulterior primirii informațiilor din partea autorității competente din statul membru gazdă privind dispozițiile legale similare prevederilor art. 4 alin. (17) (art. 11 alin. (1) IDD) care sunt aplicabile în acel stat membru prin mijloace similare celor prevăzute la art. 4 alin.(18) și (19) (art. 11 alin. (3) și (4) IDD), A.S.F. comunică intermediarilor:	
Art. 6 alin. (2) par. 2 a doua fraza	Autoritatea competentă a statului membru de origine comunică informațiile respective intermediarului, precum și faptul că acesta își poate începe activitatea în statul membru gazdă cu condiția să respecte dispozițiile legislative în cauză.	a) informațiile respective; b) faptul că pot începe să desfășoare activitate în statul membru respectiv, cu condiția respectării dispozițiilor legale respective.	
Art. 6 alin. (3) par. 1	(3) În cazul în care autoritatea competentă din statul membru de origine refuză să comunice informațiile menționate la alineatul (1) autorității competente din statul membru gazdă, aceasta își motivează refuzul față de intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în termen de o lună de la primirea tuturor informațiilor menționate la alineatul (1).	(10) În cazul în care A.S.F. refuză comunicarea informațiilor prevăzute la art. 21 alin. (1)(art. 6 (1) IDD), documentează și transmite refuzul intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare în termen de o lună de la primirea completă a informațiilor respective.	
Art. 6 alin. (4) a doua fraza	Autoritatea competentă din statul membru gazdă este, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către autoritatea competentă din statul membru de origine de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.	(11) A.S.F. informează autoritatea competentă din statul membru gazdă de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor prevăzute la art. 21 alin. (3).	
Art. 7 alin. (1)	(1) În cazul în care locul principal de desfășurare a activității unui intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare este situat în alt stat membru decât statul său	(12) În cazul în care locul principal de desfășurare a activității intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare, înregistrați în România, este situat în alt stat	

prima frază	membru de origine, autoritatea competentă din acel alt stat membru poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru de origine să acționeze ca și cum ar fi autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la dispozițiile prevăzute în capitolele IV, V, VI și VII. În eventualitatea unui astfel de acord, autoritatea competentă din statul membru de origine notifică intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare și EIOPA fără întârziere.	membru, A.S.F. poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru gazdă ca aceasta să acționeze ca și autoritate competentă din statul membru de origine cu privire la dispozițiile prevăzute în cap. IV, V, VII și VIII și a atribuțiilor aferente (cap. IV, V, VI și VII IDD); în acest caz, A.S.F. notifică fără întârziere intermediarul în cauză cu privire la acordul respectiv.	
Art. 8 Alin. (2)	(2) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru gazdă are motive să considere că un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul său prin intermediul unei sucursale a încălcat o obligație prevăzută în prezenta directivă, iar autoritatea sa competentă nu are responsabilitatea necesară în temeiul articolului 7 alineatul (2), acesta transmite constatările autorității competente din statul membru de origine. După evaluarea informațiilor primite, autoritatea competentă din statul membru de origine ia, dacă este cazul și cât mai curând posibil, măsurile adecvate pentru remedierea situației. Aceasta informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la măsurile luate.	(13) În cazul în care primește constatările autorității competente din statul membru gazdă care nu are responsabilitatea similară celei prevăzute la art. 7 alin. (11), A.S.F.: a) evaluează informațiile primite; b) adoptă, dacă este cazul și cât mai curând posibil, măsurile adecvate pentru remedierea situației; c) informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la măsurile prevăzute la lit. b).	
		Art. 7 - Competențele A.S.F. în calitate de supraveghetor din stat membru gazdă	
Art. 4 alin. (2) prima fraza	(2) În termen de o lună de la primirea informațiilor menționate la alineatul (1), autoritatea competentă din statul membru de origine comunică informațiile respective autorității competente din statul membru gazdă, care trebuie să confirme primirea lor fără întârziere.	(1) În cazul în care A.S.F. este notificată despre intenția intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare de a desfășura activitate pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii, A.S.F. confirmă fără întârziere primirea informațiilor respective.	
		(2) A.S.F. poate solicita intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare care desfășoară activitate de	

		distribuție pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii, informații și documente necesare verificării din perspectiva protejării clienților, a respectării de către intermediari a legislației naționale aplicabile.	
Art. 5 alin. (1) par. 1	(1) În cazul în care are motive să considere că un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii a încălcat o obligație prevăzută în prezenta directivă, autoritatea competentă din statul membru gazdă își transmite constatările autorității competente din statul membru de origine.	(3) În cazul în care constată că un intermediar sau un intermediar de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii încalcă obligațiile conform prevederilor legale, A.S.F. transmite aceste constatări autorității competente din statul membru de origine,	
Art. 5 alin. (1) par. 2	După evaluarea informațiilor primite în temeiul primului paragraf, autoritatea competentă din statul membru de origine ia, dacă este cazul și cât mai curând posibil, măsurile care se impun pentru remedierea situației. Aceasta informează autoritatea competentă din statul membru gazdă cu privire la măsurile luate.	urmând a fi informată cu privire la măsurile adoptate de autoritatea respectivă.	
Art. 5 alin. (1) par. 3	În cazul în care, în pofida măsurilor luate de statul membru de origine sau din cauză că măsurile respective se dovedesc a fi inadecvate sau nu au fost luate măsuri, intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare continuă să acționeze de o manieră care aduce, în mod evident, prejudicii intereselor consumatorilor din statul membru gazdă pe o scară largă sau bunei funcționări a piețelor de asigurare și reasigurare, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate adopta, după ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, măsuri adecvate pentru a preveni alte nereguli, inclusiv, în măsura în care este strict necesar, pentru a împiedica intermediarul în cauză să desfășoare noi activități pe teritoriul său	(4) În cazul în care, după măsurile adoptate de autoritatea competentă din statul membru de origine sau dacă măsurile respective se dovedesc a fi inadecvate ori nu au fost adoptate, intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare, care desfășoară activitate atât în baza dreptului de stabilire cât și a libertății de a presta servicii pe teritoriul României, continuă să acționeze de o manieră care aduce prejudicii intereselor consumatorilor pe o scară largă sau bunei funcționări a piețelor de asigurare și reasigurare, A.S.F. poate adopta, după ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, măsuri adecvate pentru a preveni alte nereguli, inclusiv, în măsura în care este strict necesar, măsuri privind interzicerea desfășurării de către intermediarii în cauză de noi activități pe teritoriul României, atât în baza dreptului de stabilire cât și a libertății de a presta servicii.	
Art. 8 alin. (3)	(3) În cazul în care, în pofida măsurilor luate de statul membru de origine sau din cauză că măsurile respective se dovedesc a fi inadecvate sau nu au fost luate măsuri,		

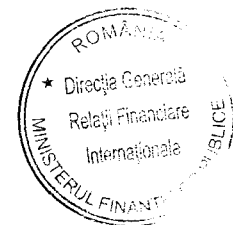
par. 1	intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare continuă să acționeze de o manieră care aduce, în mod evident, prejudicii intereselor consumatorilor din statul membru gazdă pe o scară largă sau bunei funcționări a piețelor de asigurări și reasigurări, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate adopta, după ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, măsuri adecvate pentru a preveni alte nereguli, inclusiv, în măsura în care este strict necesar, pentru a împiedica intermediarul în cauză să desfășoare noi activități pe teritoriul său.		
Art. 5 alin. (2) prima fraza Art. 8 alin. (4) prima frază	(2) Alineatul (1) nu afectează competența statului membru gazdă de a adopta măsuri corespunzătoare pentru a preveni sau a sancționa neregulile comise pe teritoriul său, în cazul în care sunt necesare acțiuni imediate pentru a proteja drepturile consumatorilor. (4) Alineatele (2) și (3) nu afectează competența statului membru gazdă de a adopta măsuri corespunzătoare și nediscriminatorii pentru a preveni sau a sancționa neregulile comise pe teritoriul lor, în cazul în care sunt strict necesare acțiuni imediate pentru a proteja drepturile consumatorilor din statul membru gazdă, și în măsura în care statul membru de origine nu a luat măsuri echivalente sau a luat măsuri inadecvate.	(5) În cazul în care sunt necesare acțiuni imediate pentru a proteja drepturile consumatorilor, A.S.F. adoptă, conform prevederilor legale, măsuri corespunzătoare și nediscriminatorii, pentru prevenirea sau sancționarea neregulilor comise pe teritoriul României de către intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare: a) prin excepție de la prevederile alin. (3) și alin. (4), art. 5 alin. (7) și art. 6 alin (7), (art. 5 (1) IDD), în cazul libertății de a presta servicii; b) prin excepție de la prevederile alin. (4) și alin.(13) ,art. 5 alin. (7) și art. 6 alin. (13) (art. 8 (2) și (3) IDD) și în măsura în care statul membru de origine nu a adoptat măsuri echivalente sau a adoptat măsuri inadecvate, în cazul dreptului de stabilire;	
Art. 5 alin. (2) a doua fraza Art. 8 alin. (4) a doua frază	Această competență include posibilitatea de a împiedica un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare să desfășoare noi activități pe teritoriul său. În astfel de cazuri, statul membru gazdă are posibilitatea de a împiedica respectivul intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare să desfășoare noi activități pe teritoriul său	(6) Măsurile prevăzute la alin. (5) includ sancțiunile și măsurile administrative conform art. 28 precum și posibilitatea de a interzice intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare să desfășoare noi activități pe teritoriul României.	

<p>Art. 5 alin. (3) prima parte</p> <p>Art. 8 alin. (5) prima parte</p>	<p>(3) Orice măsură adoptată de autoritățile competente din statul membru gazdă în temeiul prezentului articol se comunică intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în cauză într-un document justificat în mod corespunzător [...]</p> <p>(5) Orice măsură adoptată de autoritățile competente din statul membru gazdă în temeiul prezentului articol se comunică intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare în cauză într-un document justificat în mod corespunzător [...]</p>	<p>(7) Măsurile adoptate de A.S.F. în temeiul prevederilor alin. (3) - (6) și (12) - (13) (art. 5 și 8 IDD) se transmit documentat intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare în cauză.</p>	
<p>Art. 6 alin. (2) par. 1 prima fraza pentru a doua parte</p>	<p>(2) Cu excepția cazului în care autoritatea competentă din statul membru de origine are motive să pună la îndoială caracterul adecvat al structurii organizatorice sau situația financiară a intermediarului de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, ținând seama de activitățile de distribuție avute în vedere, aceasta transmite informațiile menționate la alineatul (1), în termen de o lună de la primirea lor, autorității competente din statul membru gazdă, care confirmă primirea lor fără întârziere.</p>	<p>(8) În situația în care A.S.F. primește informații similare celor prevăzute la art. 21 alin. (1)(art. 6 (1) IDD) din partea unei autorități competente dintr-un stat membru de origine, aceasta:</p> <p>a) confirmă fără întârziere primirea acestora;</p>	
<p>Art. 6 alin. (2) par. 2 prima fraza</p>	<p>În termen de o lună de la primirea informațiilor menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea competentă din statul membru gazdă comunică autorității competente din statul membru de origine, prin mijloacele menționate la articolul 11 alineatele (3) și (4), dispozițiile legislative menționate la articolul 11 alineatul (1) care sunt aplicabile pe teritoriul său.</p>	<p>b) comunică în termen de o lună autorității competente din statul membru de origine, prin mijloacele prevăzute la art. 4 alin. (18) și (19) (art. 11 (3), (4) IDD), dispozițiile legale prevăzute la art. 4 alin. (17) (art.11 (1) IDD) aplicabile pe teritoriul României.</p>	
<p>Art. 6 alin. (4) a doua fraza</p>	<p>Autoritatea competentă din statul membru gazdă este, de asemenea, informată cu privire la această modificare de către autoritatea competentă din statul membru de origine de îndată ce este posibil și în termen de cel mult o lună de la data primirii informațiilor de către autoritatea competentă din statul membru de origine.</p>	<p>(9) A.S.F. primește de la autoritatea competentă din statul membru de origine notificarea privind modificările informațiilor primite conform alin. (8).</p>	

<p>Art. 7 alin. (1)</p>	<p>(1) În cazul în care locul principal de desfășurare a activității unui intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare este situat în alt stat membru decât statul său membru de origine, autoritatea competentă din acel alt stat membru poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru de origine să acționeze ca și cum ar fi autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la dispozițiile prevăzute în capitolele IV, V, VI și VII. În eventualitatea unui astfel de acord, autoritatea competentă din statul membru de origine notifică intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare și EIOPA fără întârziere.</p>	<p>(10) În cazul în care locul principal de desfășurare a activității intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare din alt stat membru este situat în România și nu în statul membru de origine, A.S.F. poate conveni cu autoritatea competentă din statul membru de origine să acționeze ca și cum ar fi autoritatea competentă din statul membru de origine cu privire la dispozițiile prevăzute în cap. IV, V, VII și VIII (cap. IV, V, VI și VII IDD).</p>	
<p>Art. 7 alin. (2) par. 1</p> <p>Art. 7 alin. (2) par. 2</p>	<p>(2) Autoritatea competentă din statul membru gazdă este responsabilă de garantarea faptului că serviciile furnizate de sucursală pe teritoriul său respectă obligațiile prevăzute în capitolele V și VI și în măsurile adoptate în temeiul lor.</p> <p>Autoritatea competentă din statul membru gazdă are dreptul de a examina modalitățile de înființare a sucursalei și de a solicita modificările care sunt necesare pentru a-i permite autorității competente să impună respectarea obligațiilor prevăzute în capitolele V și VI și a măsurilor adoptate în temeiul lor în ceea ce privește serviciile sau activitățile oferite de sucursală stabilită pe teritoriul său.</p>	<p>(11) Pentru a se asigura că activitățile sau serviciile oferite de sucursală stabilită pe teritoriul României respectă obligațiile prevăzute în cap. V și VII (cap. V și VI IDD) și în măsurile adoptate în temeiul acestora, A.S.F. poate:</p> <p>a) examina modalitățile de înființare a sucursalei;</p> <p>b) solicita modificările necesare pentru impunerea respectării obligațiilor și măsurilor respective.</p>	
<p>Art. 8 alin. (1)</p>	<p>(1) Dacă autoritatea competentă din statul membru gazdă constată că un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare încalcă actele cu putere de lege și normele administrative adoptate de acel stat membru în temeiul dispozițiilor prevăzute în capitolele V și VI, autoritatea competentă în cauză poate lua măsurile care se impun.</p>	<p>(12) Dacă A.S.F. constată că intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale încalcă prevederile legale din cap. V și VII (cap. V și VI IDD), aceasta poate adopta măsurile conform prevederilor legale.</p>	
<p>Art. 8 alin. (2) prima</p>	<p>(2) În cazul în care autoritatea competentă a statului membru gazdă are motive să considere că un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul său prin intermediul unei</p>	<p>(13) În cazul în care A.S.F. constată că intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care își desfășoară activitatea pe teritoriul României prin intermediul unei sucursale încalcă obligațiile prevăzute în prezenta lege,</p>	

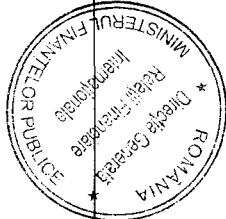

frază	sucursale a încălcat o obligație prevăzută în prezenta directivă, iar autoritatea sa competentă nu are responsabilitatea necesară în temeiul articolului 7 alineatul (2), acesta transmite constatările autorității competente din statul membru de origine.	altele decât cele prevăzute la cap. V și VII, (cap. V și VI IDD) aceasta transmite constatările autorității competente din statul membru de origine.	
Art. 9	Competențe în legătură cu dispozițiile de drept intern adoptate în interes general		
Art. 9 alin. (1)	(1) Prezenta directivă nu afectează competența statelor membre gazdă de a adopta măsuri adecvate și nediscriminatorii pentru a sancționa neregulile comise pe teritoriul lor care contravin dispozițiilor lor legislative menționate la articolul 11 alineatul (1), în măsura în care acest lucru este strict necesar. În astfel de cazuri, statele membre gazdă au posibilitatea de a împiedica respectivul intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare să desfășoare noi activități pe teritoriul său.	(14) A.S.F. adoptă măsuri adecvate și nediscriminatorii, conform art. 28 alin. (6), pentru a sancționa neregulile comise pe teritoriul României care contravin dispozițiilor legale prevăzute la art. 4 alin. (17) (art. 11 (1) IDD), în măsura în care acest lucru este strict necesar; în acest caz, A.S.F. poate interzice intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare să desfășoare noi activități pe teritoriul României.	
Art. 9 alin. (2) prima parte	(2) În plus, prezenta directivă nu afectează competența autorității competente din statul membru gazdă de a lua măsuri adecvate pentru a preveni un distribuitor de asigurări stabilit într-un alt stat membru să își desfășoare activitatea pe teritoriul său în temeiul libertății de a presta servicii sau, dacă este cazul, al libertății de stabilire, în cazul în care activitatea în cauză este direcționată integral sau în cea mai mare parte spre teritoriul statului membru gazdă cu unicul scop de a evita dispozițiile legale care i-ar fi aplicabile dacă distribuitorul de asigurări în cauză ar avea reședința sau sediul social în statul membru gazdă și, de asemenea, dacă activitatea sa pune în mod semnificativ în pericol buna funcționare a piețelor asigurărilor și reasigurărilor din statul membru gazdă în ceea ce privește protecția consumatorilor.	(15) A.S.F. poate adopta măsuri adecvate pentru a preveni distribuitorii de asigurări din alte state membre să își desfășoare activitatea pe teritoriul României, în cazul în care: a) activitatea în cauză este direcționată integral sau în cea mai mare parte spre teritoriul României cu unicul scop de a eluda prevederile legale care le-ar fi aplicabile dacă aceștia ar avea sediul social pe teritoriul României; b) activitatea în cauză pune în mod semnificativ în pericol buna funcționare a pieței asigurărilor și reasigurărilor din România în ceea ce privește protecția consumatorilor.	
Art. 9 alin. (2)	În acest caz, autoritatea competentă a statului membru gazdă poate lua, după ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, măsuri adecvate în legătură cu	(16) În cazul prevăzut la alin. (15), A.S.F. poate adopta, după informarea autorității competente din statul membru de origine, măsuri adecvate în ceea ce privește distribuitorii	

a doua frază	distribuitorul de asigurări în cauză pentru a proteja drepturile consumatorilor din statul membru gazdă.	de asigurări respectivi pentru a proteja drepturile consumatorilor din România.	
		Capitolul III – Condiții de înregistrare	
		Art. 8 – Înregistrarea ca intermediar principal și secundar	
Art. 3 alin. (1) par. 1	Înregistrare (1) Intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare sunt înregistrați la o autoritate competentă din statul membru de origine.	(1) Pentru a putea desfășura activitate de distribuție, intermediarii principali și secundari se înregistrează la A.S.F. în registrele menționate la art. 4. alin. (6).	
		(2) Înregistrarea prevăzută la alin. (1) se realizează: a) urmare a acordării autorizației sau avizului de funcționare, de către A.S.F., în cazul intermediarilor principali; b) de către asiguratorii sau intermediarii principali sub răspunderea cărora acționează, în cazul intermediarilor secundari.	
Art. 3 alin. (1) par. 2	Întreprinderile de asigurare și reasigurare și angajații lor nu au obligația de a se înregistra în temeiul prezentei directive.	(3) Societățile și angajații acestora sunt exceptați de la prevederile alin. (1).	
Art. 3 alin. (1) par. 3	Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre pot prevedea posibilitatea ca întreprinderile și intermediarii de asigurări și reasigurări, precum și alte organisme să coopereze cu autoritățile competente pentru înregistrarea intermediarilor de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare și pentru aplicarea cerințelor prevăzute la articolul 10. În special, intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări	(4) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1) (art. 3 alin. (1) par. 1 IDD), societățile și intermediarii principali înregistrează intermediarii secundari, sub supravegherea A.S.F. și se asigură de îndeplinirea condițiilor de înregistrare și aplicarea cerințelor prevăzute la art. 4 alin. (12) - (16) (art. 10 IDD o parte), art. 9 alin. (2) lit. c) (art. 3 alin. (6) primul paragraf lit. (c) IDD), art. 10 și art. 11 alin. (1)-(9) (art. 10 IDD a doua parte)	

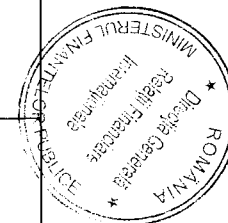
<p>Art. 3 alin. (1) par. 4</p> <p>Art. 3 alin. (1) par. 5</p> <p>Art. 3 alin. (1) par. 6</p>	<p>auxiliare pot fi înregistrați de o întreprindere de asigurare sau reasigurare, de un intermediar de asigurări sau reasigurări sau o asociație de întreprinderi de asigurare și reasigurare sau de intermediari de asigurări și reasigurări, sub controlul unei autorități competente.</p> <p>Un intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare poate acționa sub responsabilitatea unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare ori a unui alt intermediar. În acest caz, statele membre pot stipula că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare ori un alt intermediar are obligația de a se asigura că intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare îndeplinește condițiile de înregistrare, inclusiv cele prevăzute la articolul 3 alineatul (6) primul paragraf litera (c).</p> <p>Statele membre pot dispune, de asemenea, că întreprinderea de asigurare sau de reasigurare sau celălalt intermediar care își asumă responsabilitatea pentru intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare are obligația să înregistreze acel intermediar.</p>		
		<p><u>(5) Societățile și intermediarii principali deschid și mențin registre proprii privind persoanele fizice și juridice care desfășoară activități de distribuție, în sistem computerizat, cu arhivarea tuturor modificărilor.</u></p>	
<p>Art. 3 alin. (6) par. 1</p>	<p>(6) Statele membre se asigură că următoarele informații în ansamblu sunt solicitate drept condiție de înregistrare a intermediarilor de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare:</p> <p>(a) identitatea acționarilor sau a membrilor, indiferent dacă sunt persoane fizice sau juridice, care dețin o participație de peste 10 % și valoarea respectivelor</p>	<p>Art. 9 – Condiții de înregistrare</p> <p>(1) Pentru obținerea și menținerea autorizației sau avizului de funcționare și respectiv pentru înregistrarea și menținerea în registrele A.S.F. în calitate de intermediari principali sau secundari, aceștia respectă, după caz, prevederile alin. (2) și (3), art. 10, art. 11 și a reglementărilor emise de A.S.F. în aplicarea acestora; Respectarea prevederilor și reglementărilor prevăzute la teza I este condiție pentru menținerea acestora în registrele</p>	

	<p>participații;</p> <p>(b) identitatea persoanelor care au legături strânse cu intermediarul;</p> <p>(c) informația că participațiile sau legăturile strânse în cauză nu împiedică exercitarea eficientă a funcțiilor de supraveghere ale autorității competente.</p>	<p>A.S.F.</p> <p>(2) În vederea obținerii autorizației de funcționare, intermediarii principali transmit A.S.F. următoarele informații:</p> <p>a) identitatea acționarilor sau asociaților care dețin o participație calificată și valoarea fiecăreia dintre acestea;</p> <p>b) identitatea persoanelor care au legături strânse cu intermediarul respectiv;</p> <p>c) dacă participațiile sau legăturile strânse prevăzute la lit. a) și b) nu împiedică exercitarea efectivă a procesului de supraveghere de către A.S.F.;</p> <p>d) existența capitalului minim subscris și vărsat în formă bănească, a cărui valoare nu poate fi mai mică de 150.000 lei, al cărui cuantum este actualizat prin prevederile legale;</p> <p>e) alte informații conform prevederilor legale.</p> <p>(3) Intermediarii principali avizați de A.S.F. și intermediarii secundari îndeplinesc condițiile și cerințele privind furnizarea către A.S.F., societăți sau intermediarii principali, după caz, a informațiilor prevăzute la alin. (2) lit. a) – c) și e).</p>	
<p>Art. 3 alin. (6) par. 2</p>	<p>Statele membre se asigură că intermediarii informează autoritățile competente fără întârzieri nejustificate despre orice modificare a informațiilor prevăzute la prezentul alineat.</p>	<p>(4) Modificările informațiilor furnizate conform alin. (2) și (3), în cazul intermediarilor principali, sunt transmise A.S.F. de îndată și fără întârzieri nejustificate în vederea aprobării conform art. 4 alin. (2).</p>	
		<p>(5) Intermediarii autorizați de A.S.F. pot fuziona sau se pot diviza în condițiile prevederilor Legii societăților nr. 31/ 1990 republicată cu modificările și completările ulterioare și notifică A.S.F. intenția respectivă; intermediarii rezultați în</p>	

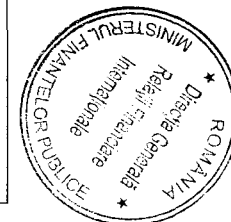
		urma fuziunii sau divizării își pot desfășura activitatea numai ulterior obținerii aprobării sau acordului scris al A.S.F., după caz.	
		Capitolul IV – Desfășurarea activității	
Art. 10 alin. (1)	(1) Statele membre de origine se asigură că distribuitorii de asigurări și reasigurări și angajații întreprinderilor de asigurare și de reasigurare care desfășoară activități de distribuție de asigurări și reasigurări au cunoștințele și abilitățile corespunzătoare pentru a-și îndeplini sarcinile și îndatoririle în mod adecvat.	Art. 10 – Cerințele de competență profesională și probitate morală (1) Distribuitorii și angajații societăților care desfășoară activități de distribuție îndeplinesc cerințele de competență profesională necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile și responsabilitățile în mod adecvat.	
Art.10 alin. (2) par. 1	(2) Statele membre de origine se asigură că intermediarii de asigurări și reasigurări, precum și angajații întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și angajații intermediarilor de asigurări și de reasigurări respectă cerințele de formare și pregătire profesională continuă pentru menținerea unui nivel adecvat de performanță, corespunzător rolului pe care îl îndeplinesc și pieței relevante.	(2) Accesul la activitatea de distribuție pentru intermediari se realizează prin îndeplinirea criteriilor și respectarea cerințelor de pregătire profesională inițială, instituite prin reglementările emise, în condițiile legii, de A.S.F.; intermediarii, angajații acestora și angajații societăților îndeplinesc cerințele de dezvoltare și pregătire profesională continuă pentru menținerea unui nivel adecvat de performanță, corespunzător atât rolului pe care îl îndeplinesc cât și pieței relevante.	
art. 10 alin. (2) par. 2 o parte și par. 3	[...] și să evalueze cunoștințele și abilitățile intermediarilor de asigurări și reasigurări și ale angajaților întreprinderilor de asigurare și de reasigurare și ai intermediarilor de asigurări și de reasigurări, pe baza a cel puțin 15 ore de formare sau pregătire profesională anuală, [...] Statele membre de origine pot impune ca îndeplinirea cerințelor de formare și pregătire să fie dovedită prin obținerea unui certificat.	(3) Cerințele prevăzute la alin. (2), privind menținerea nivelului de performanță se consideră a fi îndeplinite pe baza a cel puțin 15 ore de dezvoltare sau pregătire profesională anuală, conform reglementărilor emise de A.S.F.	
Art. 10 alin. (2) par. 4 a	Statele membre pot impune, în cazurile menționate la articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf și în cazul angajaților întreprinderilor de asigurare sau de reasigurare	(4) În cazurile prevăzute la art. 8 alin. (4) (art. 3 alin. (1) al treilea paragraf IDD) și în cazul angajaților societăților care desfășoară activități de distribuție, societățile sau	

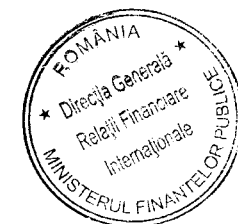
doua frază prima parte	care desfășoară activități de distribuție de asigurări sau de reasigurări, ca întreprinderea sau intermediarul de asigurări sau reasigurări să verifice dacă cunoștințele și abilitățile intermediarilor sunt conforme cu obligațiile prevăzute la alineatul (1) [...]	intermediarii principali verifică conformitatea cerințelor de competență profesională a angajaților proprii și a intermediarilor secundari cu obligațiile prevăzute la alin. (1).(art. 10 alin. (1) IDD)	
Art. 10 alin. (2) par. 5 prima parte si a doua parte	Statele membre nu sunt obligate să aplice cerințele prevăzute la alineatul (1) și la primul paragraf din prezentul alineat tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau pentru un intermediar de asigurări sau de reasigurări și care desfășoară activități de distribuție de asigurări sau de reasigurări, însă statele membre se asigură că persoanele relevante din structura de conducere a unor astfel de întreprinderi care răspund de distribuția de produse de asigurare și de reasigurare, precum și toate celelalte persoane direct implicate în distribuția de asigurări și de reasigurări demonstrează cunoștințele și abilitățile necesare pentru îndeplinirea îndatoririlor lor.		
Art. 10 alin. (3) par. 1 prima si a doua parte	(3) Persoanele fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau pentru un intermediar de asigurări sau reasigurări și care desfășoară activități de distribuție de asigurări sau reasigurări trebuie să se bucure de o bună reputație. Ca un minim necesar, acestea nu au antecedente penale sau echivalentul la nivel național în ceea ce privește infracțiuni penale grave care au adus atingere proprietății sau alte infracțiuni în domeniul financiar și nu au fost declarate anterior în faliment, cu excepția cazului în care au fost reabilitate în conformitate cu dispozițiile de drept intern.	(5) Persoanele fizice relevante din structura de conducere a unei societăți, unui intermediar sau unui intermediar de asigurări auxiliare , care desfășoară activități de distribuție și răspund de distribuția produselor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și celelalte persoane din cadrul acestor entități care sunt direct implicate în distribuție:	
Art. 10 alin. (3) par. 3 prima	[...] Statele membre veghează ca persoanele din structura de conducere responsabile pentru activitățile de distribuție de asigurări și reasigurări și orice membru al personalului direct implicat în aceste activități să îndeplinească această cerință.	<p>a) demonstrează cunoștințele și abilitățile necesare pentru îndeplinirea responsabilităților;</p> <p>b) îndeplinesc următoarele cerințele privind probitatea morală:</p> <p>(i) absența antecedentelor penale sau a echivalentului la nivel național în ceea ce privește infracțiuni contra patrimoniului sau alte infracțiuni specifice domeniului economic/financiar, spălarea banilor și finanțarea terorismului, infracțiuni prevăzute de legislația fiscală, alte infracțiuni prevăzute de legislația privind societățile, falimentul, insolvența;</p> <p>(ii) nedeclararea falimentului la un moment anterior, cu excepția cazului în care situația este reabilitată în conformitate cu legislația națională aplicabilă.</p>	

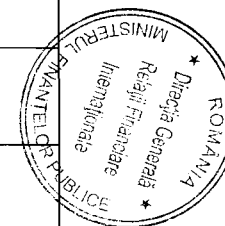
parte	Statele membre nu sunt obligate să aplice cerința prevăzută la primul paragraf din prezentul alineat tuturor persoanelor fizice care lucrează într-o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau pentru un intermediar de asigurări și reasigurări cu condiția ca respectivele persoane fizice să nu fie direct implicate în activitatea de distribuție de asigurări și reasigurări. [...]	(iii) alte cerințe conform reglementărilor emise, în condițiile legii, de A.S.F.	
Art. 10 alin. (3) par. 4	În ceea ce privește intermediarii de asigurări auxiliare, statele membre se asigură că persoanele responsabile de activitățile de distribuție de asigurări auxiliare îndeplinesc cerința de la primul paragraf.	(6) Prevederile alin.(5) lit. b) se aplică corespunzător și persoanelor responsabile de activitățile de distribuție din cadrul intermediarilor de asigurări auxiliare.	
Art. 10 alin. (2) par. 6	Intermediarii de asigurări și reasigurări demonstrează că îndeplinesc cerințele relevante privind cunoștințele și competențele profesionale prevăzute în anexa I.	(7) Intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare documentează îndeplinirea cerințelor relevante privind competența profesională prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta lege.	
Art. 10 alin. (3) par. 2	Statele membre pot permite, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) al treilea paragraf, ca distribuitorii de asigurări sau de reasigurări să verifice bunul renume al angajaților săi și, dacă este cazul, al intermediarilor de asigurări sau de reasigurări.	(8) Distribuitorii instituie politici scrise în cadrul sistemului de guvernanță prin care să verifice cerințele prevăzute la alin. (5) lit.b), privind probitatea morală a angajaților proprii și a intermediarilor secundari, pe durata colaborării cu aceștia.	
		(9) Societățile și intermediarii principali sunt răspunzători pentru toate acțiunile sau omisiunile angajaților proprii și ale intermediarilor secundari, în desfășurarea activității de distribuție. (10) Desfășurarea activității intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare este permisă cu respectarea următoarelor condiții: a) distribuie exclusiv produsele de asigurare sau reasigurare, după caz, provenite de la societăți autorizate în baza Legii 237/2015 sau care activează pe teritoriul	

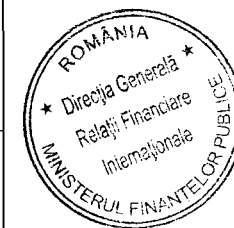
		<p>României în baza libertății de a presta servicii sau în baza dreptului de stabilire; și</p> <p>b) colaborează exclusiv cu intermediari înregistrați în baza prezentei legi sau care activează pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii sau în baza dreptului de stabilire, cu excepția prevăzută la art. 2 alin. (1), cu respectarea prevederilor legale.</p>	
		Art. 11 - Cerințele organizatorice și de raportare	
Art. 10 alin. (4) prima parte	(4) Intermediarii de asigurări și reasigurări trebuie să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională care să acopere întregul teritoriu al Uniunii sau altă garanție comparabilă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în valoare de cel puțin 1 250 000 EUR pentru fiecare solicitare de despăgubiri și în valoare globală de 1 850 000 EUR pe an pentru totalitatea solicitărilor de despăgubiri, [...]	(1) Intermediarii dețin asigurare de răspundere civilă profesională valabilă pe teritoriul Uniunii Europene sau altă garanție echivalentă pentru răspunderea care decurge din neglijența profesională, în conformitate cu prevederile legale , în valoare de cel puțin 1.250.000 EUR sau echivalentul în lei pentru fiecare solicitare de despăgubire și 1.850.000 EUR sau echivalentul în lei, pe an, agregat, pentru totalitatea cererilor de despăgubire.	
Art. 10 alin. (4) partea a doua	[...] cu excepția cazului în care o astfel de asigurare sau garanție comparabilă le este pusă la dispoziție de o întreprindere de asigurare sau de reasigurare sau de altă întreprindere în numele căreia intermediarul de asigurări sau de reasigurări acționează sau este împuternicit să acționeze sau dacă întreprinderea respectivă și-a asumat întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului.	(2) Intermediarii sunt exceptați de la respectarea prevederilor alin. (1) în următoarele situații: a) asigurarea sau garanția este deja pusă la dispoziție de o societate sau de o altă entitate în numele căreia acționează intermediarul sau este împuternicit să acționeze; b) societatea sau entitatea prevăzută la lit. a) își asumă întreaga răspundere pentru acțiunile intermediarului.	
Art. 10 alin. (5) prima parte	(5) Statele membre impun ca intermediarii de asigurări auxiliare să dețină o asigurare de răspundere civilă profesională sau altă garanție comparabilă, [...]	(3) Intermediarii de asigurări auxiliare dețin o asigurare de răspundere civilă profesională sau altă garanție echivalentă la un nivel stabilit în conformitate cu prevederile legale și art. 4 alin. (15); prevederea menționată la alin. (2) se aplică în mod corespunzător.	

		(art. 10 alin. (5) a doua parte IDD)	
art. 10 alin. (6) par. 2 lit. a)	[...] Astfel de măsuri îmbracă una sau mai multe din următoarele forme: (a) dispoziții legale sau contractuale în conformitate cu care banii pe care consumatorul i-a plătit intermediarului sunt considerați a fi fost transferați întreprinderii, în vreme ce banii pe care întreprinderea de asigurare i-a plătit intermediarului nu sunt considerați a fi fost transferați consumatorului decât în momentul primirii lor efective de către acesta din urmă;	(4) Primele de asigurare plătite de clienți prin intermediari sau intermediarii de asigurări auxiliare se consideră transferate asigurătorului la momentul plății iar despăgubirile sau sumele asigurate plătite de către asigurător prin intermediarii respectivi se consideră ca fiind transferate clienților numai în momentul încasării efective de către aceștia a sumelor sau despăgubirilor respective.	
Art. 10 alin. (6) par.2 lit. b)	(b) cerința ca intermediarul să aibă o capacitate financiară care să fie în permanență la nivelul de 4 % din valoarea primelor anuale încasate, cu condiția să fie de minimum 18 750 EUR;		
Art. 10 alin. (6) par.2 lit. c)	(c) cerința ca banii consumatorilor să fie transferați prin conturi client strict separate și ca respectivele conturi să nu fie utilizate pentru a face plăți către alți creditori în caz de faliment;	(5) Încasările și plățile efectuate în numele sau în contul clienților de către intermediari sau intermediarii de asigurări auxiliare sunt organizate, evidențiate și administrate distinct, separat de celelalte conturi prin care își derulează activitatea curentă, fără posibilitatea transferului între conturi; Sumele prevăzute la alin.(4) nu sunt considerate ca aparținând patrimoniului intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare, nu sunt utilizate pentru a efectua plăți către alți creditori decât cei prevăzuți la alin. (4) și nu pot face obiectul niciunei pretenții din partea creditorilor acestora, inclusiv în cazul falimentului sau lichidării administrative.	
	(d) cerința de a constitui un fond de garanție.		
		(6) În vederea menținerii în orice moment a capacității financiare a asigurătorilor, conform cerințelor legale ,	

		<p>aceștia permit încasarea directă a primelor numai de către intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare persoane juridice cu o situație financiară stabilă, conform reglementărilor ASF.</p> <p>(7) Prin excepție de la prevederile alin. (6) asigurătorii permit încasarea directă a primelor de către intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare care prezintă garanții în favoarea asigurătorului respectiv.</p>	
Art. 10 alin. (8) par. 1	(8) Pentru a se asigura respectarea cerințelor de la alineatele (1), (2) și (3), întreprinderile de asigurare și de reasigurare aprobă, aplică și revizuiesc periodic politici interne și proceduri interne adecvate.	(8) Pentru a se asigura respectarea cerințelor prevăzute la art. 4 alin. (12) - (14) și art. 10 (art. 10 alin. (1), (2) și (3) IDD) societățile aprobă, aplică și revizuiesc periodic politici și proceduri interne adecvate.	
Art. 10 alin. (8) par. 2 alin. (8) par. 3 fraza 2	<p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare stabilesc o funcție care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor aprobate.</p> <p>Întreprinderile de asigurare și de reasigurare comunică, la cerere, autorității competente din statul membru de origine numele persoanei responsabile pentru funcția respectivă.</p>	(9) În cadrul sistemului de guvernanță, societățile stabilesc o funcție care să asigure aplicarea corespunzătoare a politicilor și procedurilor prevăzute la alin. (8) și aprobate de conducerea acestora; Numele persoanei responsabile pentru funcția respectivă se comunică, la cerere, către A.S.F.	
Art. 10 alin. (8) par. 3 prima frază	Întreprinderile de asigurare și de reasigurare instituie, mențin și actualizează constant un registru al tuturor documentelor relevante în legătură cu aplicarea alineatelor (1), (2) și (3).	(10) Societățile instituie, mențin și actualizează în permanentă un registru al documentelor privind aplicarea art. 4 alin. (12) - (14) și art. 10 (art. 10 alin. (1), (2) și (3) IDD).	
Art. 16	Statele membre se asigură că, la utilizarea serviciilor unor intermediari de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare, întreprinderile și intermediarii de asigurări și reasigurări recurg numai la serviciile de distribuție de asigurări și	(11) Societățile și intermediarii principali utilizează numai serviciile de distribuție prestate de: a) intermediari și intermediari de asigurări auxiliare	

	reasigurări prestate de intermediari de asigurări și reasigurări înregistrați, sau de intermediari de asigurări auxiliare, inclusiv cei menționați la articolul 1 alineatul (3).	înregistrați în registrele A.S.F.;	
Art. 10 alin. (7)	<p>(7) EIOPA revizuieste periodic sumele prevăzute la alineatele (4) și (6) pentru a ține seama de evoluția indicelui european al prețurilor de consum publicat de Eurostat. Prima revizuire are loc înainte de 31 decembrie 2017, iar revizuirile ulterioare au loc din cinci în cinci ani.</p> <p>EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare care adaptează valoarea de bază în euro menționată la alineatele (4) și (6) în funcție de procentajul de variație al indicelui menționat la primul paragraf din prezentul alineat pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2013 și 31 decembrie 2017 sau între data ultimei revizuiți și data noii revizuiți, rotunjit până la cel mai apropiat multiplu de 10 EUR.</p> <p>EIOPA prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de reglementare până la 30 iunie 2018, iar proiectele ulterioare de standarde tehnice de reglementare din cinci în cinci ani.</p> <p>Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la al doilea și la al treilea paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.</p>	b) intermediarii prevăzuți la art. 2 alin. (1) (art.1 alin. (3) IDD).	N.A.
		<u>(12) Intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare transmit A.S.F., după caz, situațiile financiare anuale, raportările, documentele și informațiile solicitate de A.S.F. conform reglementărilor emise.</u>	
		<u>(13) Intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare transmit A.S.F. documentele solicitate conform art. 4 alin. (4).</u>	

		<u>(14) Intermediarii principali asigură continuitatea administrării și conducerii activității.</u>	
		<u>(15)</u> Refuzul de a aplica recomandările prevăzute la art. 4 alin. (41) este documentat și transmis A.S.F. până la data prevăzută în recomandările respective.	

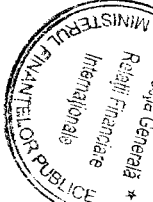
		Capitolul V Cerințele de informare și conduita în desfășurarea activității	
Art.17 alin. (1)	(1) Statele membre se asigură că, atunci când desfășoară activități de distribuție de asigurări, distribuitorii de asigurări, acționează întotdeauna onest, corect și profesionist, în interesul suprem al consumatorilor.	Art. 12 – Principiile și informațiile generale (1) Distribuitorii de asigurări acționează întotdeauna onest, corect și profesionist, astfel încât să corespundă cel mai bine intereselor clienților.	
Art. 17 alin. (2)	(2) Fără a aduce atingere Directivei 2005/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului (14), statele	(2) Fără a aduce atingere prevederilor Legii 363/2007 <i>privind combaterea practicilor incorecte ale</i>	

	membre se asigură ca toate informațiile legate de obiectul prezentei directive, inclusiv comunicările publicitare, adresate de către distribuitorul de asigurări consumatorilor sau consumatorilor potențiali să fie corecte, clare și neînșelătoare. Comunicările publicitare trebuie să fie întotdeauna clar identificabile ca atare.	<i>comercianților în relația cu consumatorii și armonizarea reglementărilor cu legislația europeană privind protecția consumatorilor, cu modificările și completările ulterioare, Titlul I, informațiile legate de obiectul prezentei legi, inclusiv comunicările publicitare, care sunt adresate clienților sau potențialilor clienți de către distribuitorii de asigurări, sunt corecte, clare și neînșelătoare și ușor identificabile.</i>	
Art. 17 alin. (3) prima fraza	(3) Statele membre se asigură că distribuitorii de asigurări nu sunt remunerați și nu își remunerează personalul și nu îi evaluează performanțele într-un mod incompatibil cu obligația sa de a acționa în conformitate cu interesul consumatorilor săi.	(3) Distribuitorilor de asigurări le este interzis să fie remunerați, să își remunereze personalul și să îi evalueze performanțele într-un mod incompatibil cu obligația de a acționa în conformitate cu cele mai bune interese ale clienților, conform dispozițiilor legale în vigoare.	
Art. 17 alin. (3) fraza a doua	În special, un distribuitor de asigurări nu ia niciun fel de măsuri care, prin intermediul remunerării, al obiectivelor de vânzări sau prin alte mijloace constituie un stimulente pentru sine sau pentru personalul său de a recomanda un anumit produs de asigurare unui consumator atunci când distribuitorul de asigurări ar putea oferi un alt produs de asigurare care ar răspunde mai bine nevoilor consumatorului.	(4) Distribuitorilor de asigurări le este interzisă adoptarea măsurilor care, prin intermediul remunerării, al obiectivelor de vânzări sau prin alte mijloace constituie un stimulente pentru sine sau pentru personalul acestora, prin care să recomande clienților un anumit produs, dacă ar putea oferi un alt produs de asigurare care ar răspunde mai bine nevoilor clienților respectivi.	
		<u>(5) Intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare le este interzis să facă reclamă ori publicitate remunerată pentru produsele, activitatea sau acțiunile de orice fel ale societăților.</u>	
Art. 18	Statele membre se asigură că: (a) În timp util înainte încheierii unui contract de asigurare, un intermediar de asigurări prezintă consumatorilor următoarele informații:	(6) Înaintea încheierii unui contract de asigurare, asigurătorii și/sau intermediarii prezintă clienților în timp util următoarele informații:	

<p>(i) identitatea și adresa sa, precum și faptul că este un intermediar de asigurări;</p> <p>(ii) dacă oferă consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;</p> <p>(iii) procedurile prevăzute la articolul 14 care permit consumatorilor sau altor părți interesate să depună reclamații împotriva intermediarilor de asigurări și informații privind procedurile extrajudiciare de reclamație și de atac prevăzute la articolul 15;</p> <p>(iv) registrul în care a fost înscris și modalitățile prin care se poate verifica că este înscris; și</p> <p>(v) dacă intermediarul reprezintă consumatorul sau acționează pentru și în numele întreprinderii de asigurare;</p> <p>(b) în timp util înainte încheierii unui contract de asigurare, o întreprindere de asigurare prezintă consumatorilor următoarele informații:</p> <p>(i) identitatea și adresa sa, precum și faptul că este o întreprindere de asigurare;</p> <p>(ii) dacă oferă consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;</p> <p>(iii) procedurile prevăzute la articolul 14 care permit consumatorilor sau altor părți interesate să depună reclamații împotriva întreprinderilor de asigurare și informații privind procedurile extrajudiciare de reclamație și de atac prevăzute la articolul 15.</p>	<p>a) în cazul asigurătorilor și intermediarilor:</p> <p>(i) identitatea și adresa acestora;</p> <p>(ii) calitatea de intermediar sau de asigurător deținută, după caz;</p> <p>(iii) dacă oferă consultanță cu privire la produsele de asigurare comercializate;</p> <p>iv) procedurile prevăzute la art. 4 alin. (20) (art. 14 IDD) și informațiile privind procedurile extrajudiciare de reclamație și de atac prevăzute la art. 4 alin. (27) (art. 15 IDD);</p> <p>b) în cazul intermediarilor:</p> <p>(i) registrul în care sunt înscriși și modalitățile prin care se poate verifica acest lucru;</p> <p>(ii) dacă aceștia reprezintă clientul sau acționează pentru și în numele asigurătorului;</p>	
---	--	--

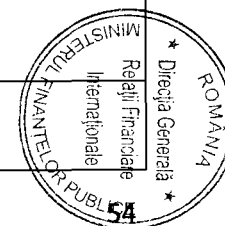

Art. 21	Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări auxiliare respectă articolul 18 litera (a) punctele (i), (iii) și (iv) și articolul 19 alineatul (1) litera (d).	(7) Intermediarii de asigurări auxiliare respectă alin. (6) (18 lit. a) punctele (i), (iii) și (iv) IDD) și art. 13 alin. (1) lit. d). (art. 19 alin. (1) lit. (d) IDD)	
		Art. 13 – Informațiile privind conflictele de interese	
Art. 19 alin. (1)	<p>(1) Statele membre se asigură că, în timp util înainte de încheierea unui contract de asigurare, un intermediar de asigurări îi furnizează consumatorului cel puțin următoarele informații:</p> <p>(a) orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul pe care îl deține la o anumită întreprindere de asigurare;</p> <p>(b) orice participație, directă sau indirectă, reprezentând cel puțin 10 % din drepturile de vot sau din capitalul intermediarului de asigurări, deținută de o anumită întreprindere de asigurare sau de întreprinderea-mamă a unei anumite întreprinderi de asigurare;</p> <p>(c) în legătură cu contractul propus sau pentru care oferă consultanță:</p> <p>(i) dacă oferă consultanță bazată pe o analiză imparțială și personală;</p> <p>(ii) dacă are obligația contractuală să lucreze, în sectorul distribuției de asigurări, exclusiv cu una sau mai multe întreprinderi de asigurare, caz în care intermediarul comunică numele întreprinderilor de asigurare respective; sau</p> <p>(iii) dacă nu are nicio obligație contractuală de a lucra, în sectorul distribuției de asigurări, exclusiv cu una sau mai multe întreprinderi de asigurare și dacă nu oferă consultanță pe baza unei analize imparțiale și personale, caz în care intermediarul comunică numele întreprinderilor de asigurare cu care poate lucra și cu care lucrează</p>	<p>(1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, intermediarii de asigurări furnizează, cu respectarea prevederilor art. 15, în timp util clienților cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) participațiile calificate deținute în cadrul asigurătorilor;</p> <p>b) participațiile calificate deținute de asigurători sau de societățile-mamă ale unor asigurători în cadrul intermediarilor;</p> <p>c) în legătură cu contractul propus sau contractul pentru care oferă consultanță:</p> <p>(i) dacă oferă consultanță bazată pe o analiză imparțială și personală;</p> <p>(ii) dacă are obligația contractuală să lucreze, în sectorul distribuției de asigurări, exclusiv cu unul sau mai mulți asigurători, caz în care comunică și denumirea asigurătorilor respectivi;</p> <p>(iii) inexistența consultanței și inexistența obligației prevăzute la pct. (i) și (ii), caz în care intermediarul comunică denumirea asigurătorului cu care poate lucra și cu care lucrează efectiv.</p>	

	<p>efectiv;</p> <p>(d) natura remunerației primite în legătură cu contractul de asigurare;</p> <p>(e) dacă, în ceea ce privește contractul de asigurare, acesta lucrează:</p> <p>(i) pe baza unui onorariu, și anume remunerația plătită direct de consumator;</p> <p>(ii) pe baza unui comision de orice fel, și anume remunerația inclusă în prima de asigurare;</p> <p>(iii) pe baza oricărui alt tip de remunerație, inclusiv beneficii economice de orice natură, oferite sau date în legătură cu contractul de asigurare; sau</p> <p>(iv) pe baza unei combinații dintre oricare dintre tipurile de remunerație de la punctele (i), (ii) și (iii).</p>	<p>d) natura remunerației primite în legătură cu contractul de asigurare;</p> <p>e) dacă, în ceea ce privește contractul de asigurare, acesta lucrează:</p> <p>(i) pe baza unui onorariu, care este remunerația plătită direct de consumator;</p> <p>(ii) pe baza unui comision de orice fel, care este remunerația inclusă în prima de asigurare;</p> <p>(iii) pe baza oricărui alt tip de remunerație, inclusiv beneficii economice de orice natură, oferite sau date în legătură cu contractul de asigurare; sau</p> <p>(iv) pe baza unei combinații dintre tipurile de remunerații prevăzute la pct. (i) - (iii).</p>	
Art. 19 alin. (4)	<p>(4) Statele membre se asigură că, în timp util înainte de încheierea unui contract de asigurare, o întreprindere de asigurare îi comunică consumatorului natura remunerației primite de angajații săi în legătură cu contractul de asigurare.</p>	<p>(2) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, asigurătorii informează în timp util clienții asupra naturii remunerației primite de angajații acestora în legătură cu contractul de asigurare.</p>	
Art. 19 alin. (3)	<p>(3) Dacă orice plăți, altele decât cele aferente primelor și plăților programate, sunt efectuate de consumator în temeiul contractului de asigurare după încheierea acestuia, intermediarul de asigurări prezintă, de asemenea, informațiile prevăzute la prezentul articol pentru fiecare astfel de plată.</p>	<p>(3) Pentru fiecare dintre plățile efectuate de clienți în temeiul contractului de asigurare după încheierea acestuia, altele decât cele aferente primelor și plăților programate, asigurătorii și intermediarii de asigurări prezintă informațiile prevăzute în prezentul articol.</p>	
Art. 19 alin. (5)	<p>(5) Dacă orice plăți, altele decât cele aferente primelor și plăților programate, sunt efectuate de consumator în temeiul contractului de asigurare după încheierea acestuia, întreprinderea de asigurare prezintă, de asemenea, informațiile prevăzute la prezentul articol pentru fiecare astfel de plată.</p>		

Art. 19 alin. (2)	(2) Dacă onorariul este plătit direct de către consumator, intermediarul de asigurări informează consumatorul cu privire la cuantumul onorariului sau, dacă nu este posibil, cu privire la metoda de calculare a onorariului.	(4) În cazul în care onorariile sunt plătite direct de către clienți, intermediarii de asigurări informează clienții cu privire la cuantumul acestora sau, dacă acest lucru nu este posibil, cu privire la metoda de calculare a onorariilor.	
Art. 22 alin. (3)	(3) Statele membre pot limita sau interzice acceptarea și primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate distribuitorilor de asigurări de orice terț sau de o persoană care acționează în numele unui terț în legătură cu distribuția de produse de asigurare.	(5) Este interzisă acceptarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii pecuniare sau nepecuniare plătite sau acordate distribuitorilor de asigurări de către terți sau de persoane care acționează în numele acestora în legătură cu distribuția de produse de asigurare; prin terț se înțelege altă persoană decât societățile, intermediarii și clienții.	
		Art. 14 - Informațiile privind consultanța	
Art. 20 alin. (1) par. 1 și 2	(1) Înainte de încheierea unui contract de asigurare, distribuitorul de asigurări specifică, pe baza informațiilor obținute de la consumator, cerințele și nevoile consumatorului respectiv și îi furnizează acestuia informații obiective privind produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, pentru a-i permite consumatorului să ia o decizie în cunoștință de cauză. Orice contract propus trebuie să corespundă cerințelor și nevoilor de asigurare ale consumatorului.	(1) Înainte de încheierea contractelor de asigurare, distribuitorii de asigurări: a) evaluează cerințele și necesitățile clienților, pe baza informațiilor obținute de la aceștia, astfel încât, contractele propuse să fie în concordanță cu acestea; b) furnizează clienților informații obiective privind produsul de asigurare propus într-o formă ușor de înțeles, pentru a permite acestora să ia o decizie în cunoștință de cauză;	
Art. 20 alin. (1) par. 3	Atunci când se oferă consultanță înainte de încheierea unui contract specific, distribuitorul de asigurări îi face consumatorului o recomandare personalizată care explică de ce un anumit produs este cel mai adecvat pentru cerințele și nevoile consumatorului.	(2) În cazul în care se oferă consultanță înainte de încheierea unui contract specific, distribuitorii de asigurări fac recomandări personalizate pentru clienți, în care documentează motivul adecvării unui anumit produs la cerințele și nevoile clienților.	
Art. 20 alin. (2)	(2) Detaliile menționate la alineatul (1) sunt ajustate în funcție de complexitatea produsului de asigurare propus și	(3) Obligațiile prevăzute la alin. (1) și (2) (20(1) par. 1-3 IDD) sunt adaptate în funcție de complexitatea	

	tipul de consumator.	produsului de asigurare propus și tipul de client.	
Art. 20 alin. (3)	(3) În cazul în care își informează consumatorul că atunci când îi acordă consultanță se bazează pe o analiză imparțială și personală , un intermediar de asigurări oferă consultanța după ce a analizat un număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, pentru a-i putea face o recomandare personală, potrivit unor criterii profesionale, privind contractul de asigurare care ar răspunde cel mai bine nevoilor consumatorului.	(4) În cazul prevăzut la art. 13 alin. (1) lit. c) pct. (i), consultanța se oferă după analizarea unui număr suficient de mare de contracte de asigurare disponibile pe piață, astfel încât recomandarea personalizată să fie efectuată pe baza unor criterii profesionale și contractul de asigurare să răspundă cel mai bine necesităților clientului.	
Art. 20 alin. (4)	(4) Fără a aduce atingere articolelor 183 și 184 din Directiva 2009/138/CE, înainte de încheierea unui contract, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță și indiferent dacă produsul de asigurare face sau nu parte dintr-un pachet în conformitate cu articolul 24 din prezenta directivă, distribuitorul de asigurări îi furnizează consumatorului informațiile relevante despre produsul de asigurare, într-o formă ușor de înțeles, care să permită consumatorului să ia o decizie în cunoștință de cauză, ținând seama de complexitatea produsului de asigurare și de tipul de consumator.	(5) Fără a aduce atingere art. 107 din Legea 237/2015 înainte de încheierea unui contract, indiferent dacă se acordă sau nu consultanță și indiferent dacă produsul de asigurare face sau nu parte dintr-un pachet în conformitate cu art. 4 alin. (21) și art. 16,(articolul 24 din IDD) distribuitorul de asigurări aplică prevederile alin. (1) lit. b) și alin. (3).	
Art. 20 alin. (5)	(5) În legătură cu distribuția produselor de asigurare generală enumerate în anexa I la Directiva 2009/138/CE, informațiile menționate la alineatul (4) de la prezentul articol se transmit utilizând un document de informare standardizat privind produsul de asigurare, pe hârtie sau pe un alt suport durabil.	(6) Informațiile prevăzute la alin. (5)(20 alin. (4) IDD) se transmit utilizând un document de informare standardizat privind produsul de asigurare, conform prevederilor legale , denumit în continuare <i>PID</i> , în cazul în care produsul respectiv face parte din clasele de asigurări generale prevăzute în anexa nr. 1, secțiunile A și B din Legea 237/2015; <i>PID</i> se transmite pe hârtie sau pe un alt suport durabil.	
Art. 20 alin. (6)	(6) Documentul de informare privind produsul de asigurare menționat la alineatul (5) este elaborat de creatorul produsului de asigurare generală.	(7) <i>PID</i> este elaborat de creatorul produsului de asigurare generală și are următoarele caracteristici:	

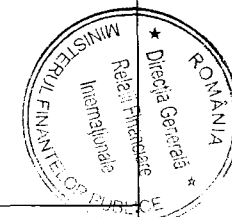
<p>Art. 20 alin. (7) par. 1</p>	<p>(7) Documentul de informare privind produsul de asigurare:</p> <p>(a) este un document de sine stătător și este scurt;</p> <p>(b) este prezentat și aranjat în pagină astfel încât să fie clar și ușor de citit, cu caractere de dimensiuni lizibile;</p> <p>(c) nu este mai puțin inteligibil în eventualitatea în care, atunci când originalul este color, este imprimat sau fotocopiât în alb și negru;</p> <p>(d) este scris în limbile oficiale sau în una dintre limbile oficiale utilizate în partea din statul membru în care este oferit produsul de asigurare sau, în temeiul unui acord dintre consumator și distribuitor, într-o altă limbă;</p> <p>(e) este exact și neînșelător;</p> <p>(f) conține titlul „document de informare privind produsul de asigurare” în partea de sus pe prima pagină;</p> <p>(g) include o declarație că informațiile precontractuale și contractuale complete sunt furnizate în alte documente.</p>	<p>a) este succint și de sine stătător;</p> <p>b) este prezentat și structurat utilizând caractere de dimensiuni lizibile pentru a fi clar și ușor de citit;</p> <p>c) este inteligibil chiar dacă originalul color este imprimat sau fotocopiât în alb și negru;</p> <p>d) este scris în limba oficială utilizată în partea din statul membru în care este oferit produsul de asigurare;</p> <p>e) prin excepție de la lit. d), este scris într-o altă limbă, în temeiul unui acord dintre consumator și distribuitor;</p> <p>f) este structurat cu acuratețe și fără a crea confuzii;</p> <p>g) conține titlul „document de informare privind produsul de asigurare” în partea de sus pe prima pagină;</p> <p>h) include declarația potrivit căreia informațiile precontractuale și contractuale complete sunt furnizate în alte documente.</p>	
<p>Art. 20 alin. (7) par. 2</p>	<p>Statele membre pot stabili ca documentul de informare privind produsul de asigurare să fie furnizat împreună cu informațiile a căror dezvoltare este impusă în temeiul altor acte legislative relevante ale Uniunii sau dreptului intern, cu condiția să fie respectate toate cerințele de la primul paragraf.</p>	<p>(8) PID este furnizat împreună cu informațiile solicitate a fi transmise conform prevederilor legale cu condiția să fie respectate cerințele prevăzute la alin. (7). (20(7) primul para IDD)</p>	
<p>Art. 20 alin. (8)</p>	<p>(8) Documentul de informare privind produsul de asigurare conține următoarele informații:</p> <p>(a) informații cu privire la tipul de asigurare;</p> <p>(b) un rezumat al acoperirii prin asigurare, cuprinzând principalele riscuri acoperite, suma asigurată și, dacă este cazul, acoperirea geografică și un rezumat al riscurilor excluse;</p>	<p>(9) PID cuprinde următoarele informații:</p> <p>a) tipul de asigurare;</p> <p>b) un rezumat al acoperirii asigurării cuprinzând:</p> <p>i) principalele riscuri;</p> <p>ii) suma asigurată;</p> <p>iii) acoperirea geografică, dacă este cazul;</p> <p>iv) rezumatul riscurilor excluse, dacă este cazul;</p>	

	<p>(c) metodele de plată a primelor și durata plăților;</p> <p>(d) principalele excluderi pentru care nu se pot face solicitări de despăgubiri;</p> <p>(e) obligații la începutul contractului;</p> <p>(f) obligații pe durata contractului;</p> <p>(g) obligații în cazul solicitării de despăgubiri;</p> <p>(h) durata contractului, inclusiv data de începere și de încheiere a contractului;</p> <p>(i) metode de reziliere a contractului.</p>	<p>c) metodele de plată a primelor și durata plăților;</p> <p>d) principalele excluderi pentru care nu se pot face solicitări de despăgubiri;</p> <p>e) obligații la începutul contractului;</p> <p>f) obligații pe durata contractului;</p> <p>g) obligații în cazul solicitării de despăgubiri;</p> <p>h) durata contractului, inclusiv data de începere și de încheiere a acestuia;</p> <p>i) metode de încetare a contractului.</p>	
Art. 20 alin. (9)	<p>(9) După consultarea autorităților naționale și după efectuarea de teste în rândul consumatorilor, EIOPA elaborează proiecte de standarde tehnice de punere în aplicare privind formatul standard de prezentare a documentului de informare privind produsul de asigurare, dând detalii despre modul de prezentare a informațiilor menționate la alineatul (8).</p> <p>EIOPA prezintă Comisiei proiectele de standarde tehnice de punere în aplicare până la 23 februarie 2017.</p> <p>Se conferă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de punere în aplicare menționate la primul paragraf de la prezentul alineat în conformitate cu articolul 15 din Regulamentul (UE) nr. 1094/2010.</p>		N.A.
		Art. 15 – Modalitatea de transmitere a informațiilor	
Art. 23 alin. (1)	<p>(1) Toate informațiile care urmează să fie furnizate în conformitate cu articolele 18, 19, 20 și 29 se comunică consumatorului:</p> <p>(a) pe hârtie;</p> <p>(b) cu claritate și precizie, într-un mod care să fie pe înțelesul consumatorului;</p>	<p>(1) Informațiile furnizate în conformitate cu art. 4 alin. (23), art. 12 alin. (6), art. 13, 14 și art. 23 alin. (1) și (2), art. 26 și art. 37 alin. (2) lit a) pct. (iii) și lit. b) pct. (i), (art. 18, 19, 20 și 29 IDD) se transmit clienților:</p> <p>a) pe hârtie;</p> <p>b) cu claritate și precizie, într-un mod care să fie pe</p>	

	<p>(c) într-o limbă oficială a statului membru în care este situat riscul ori a statului membru în care se asumă angajamentul sau în orice altă limbă agreată de părți; și</p> <p>(d) gratuit.</p>	<p>înțelesul acestora;</p> <p>c) într-una din următoarele limbi oficiale:</p> <p>(i) a statului membru în care este situat riscul;</p> <p>(ii) a statului membru al angajamentului;</p> <p>(iii) agreată de părți;</p> <p>d) gratuit.</p>	
Art. 23 alin.(2)	<p>(2) Prin derogare de la alineatul (1) litera (a) de la prezentul articol, informațiile menționate la articolele 18, 19, 20 și 29 pot fi furnizate consumatorului folosind unul dintre următoarele mijloace de comunicare:</p> <p>(a) un suport durabil, altul decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol; sau</p> <p>(b) un site web, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (5) de la prezentul articol.</p>	<p>(2) Prin excepție de la alin. (1) lit. a), informațiile respective pot fi furnizate clienților utilizând unul dintre următoarele mijloace de comunicare:</p> <p>a) un suport durabil, altul decât hârtia, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (4);</p> <p>b) un site, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (5).</p>	
Art. 23 alin. (3)	<p>(3) Totuși, în cazul în care informațiile prevăzute la articolele 18, 19, 20 și 29 sunt furnizate utilizând un suport durabil altul decât hârtia sau prin intermediul unui site web, consumatorului trebuie să îi fie furnizată, la cerere, o copie pe hârtie în mod gratuit</p>	<p>(3) În cazul în care informațiile respective sunt furnizate clientului conform alin. (2), acestuia i se furnizează, la cerere și în mod gratuit, o copie pe suport hârtie.</p>	
Art. 23 alin. (4)	<p>(4) Informațiile menționate la articolele 18, 19, 20 și 29 pot fi furnizate utilizând un suport durabil altul decât hârtia dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) utilizarea suportului durabil este adecvată în contextul activității desfășurate între distribuitorul de asigurări și consumator; și</p> <p>(b) consumatorului i s-a oferit posibilitatea de a alege între informații pe hârtie și pe suport durabil, iar acesta l-a ales pe cel din urmă.</p>	<p>(4) Condițiile pentru furnizarea informațiilor prevăzute la alin. (1) utilizând un suport durabil altul decât hârtia sunt:</p> <p>a) modalitatea de furnizare este adecvată în contextul activității desfășurate între distribuitorii de asigurări și clienți;</p> <p>b) oferirea posibilității clienților de a alege între informații pe hârtie și pe un alt suport durabil, aceștia alegând a doua variantă.</p>	
Art. 23	<p>(5) Informațiile menționate la articolele 18, 19, 20 și 29</p>	<p>(5) Condițiile pentru furnizarea informațiilor prevăzute la</p>	

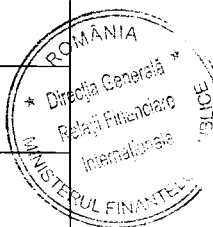

<p>alin. (5)</p>	<p>pot fi furnizate prin intermediul unui site web dacă se adresează personal consumatorului sau dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:</p> <p>(a) furnizarea informațiilor respective prin intermediul unui site web este adecvată în contextul activității desfășurate între distribuitorul de asigurări și consumator;</p> <p>(b) consumatorul și-a dat acordul cu privire la furnizarea informațiilor respective prin intermediul unui site web;</p> <p>(c) consumatorului i-au fost transmise pe cale electronică adresa site-ului web și locul de pe site unde pot fi accesate informațiile respective;</p> <p>(d) se garantează că informațiile respective rămân accesibile pe site-ul web pe toată perioada care este în mod rezonabil necesară consumatorului pentru a le consulta.</p>	<p>alin. (1) utilizând un site sunt următoarele:</p> <p>a) informațiile se adresează personal clienților;</p> <p>b) modalitatea de furnizare este adecvată în contextul activității desfășurate între distribuitorii de asigurări și clienți;</p> <p>c) obținerea acordului clienților;</p> <p>d) transmiterea către clienți, pe cale electronică, a adresei site-ului și a locului unde pot fi accesate informațiile respective;</p> <p>e) garantarea faptului că informațiile respective rămân accesibile pe site pe toată perioada care este în mod rezonabil necesară clientului pentru a le consulta.</p>	
<p>Art. 23 alin. (6)</p>	<p>(6) În sensul alineatelor (4) și (5), furnizarea de informații utilizând un suport durabil altul decât hârtia sau prin intermediul unui site web se consideră adecvată în contextul activității desfășurate între distribuitorul de asigurări și consumator dacă există dovezi că respectivul consumator are acces la internet în mod regulat. Furnizarea de către consumator a unei adrese de e-mail în scopul activității respective este considerată o astfel de dovadă.</p>	<p>(6) În sensul alin. (4) și (5), furnizarea informațiilor se consideră a fi adecvată dacă există dovezi că respectivii clienți au acces la internet în mod periodic; furnizarea de către client a unei adrese de e-mail în scopul activității respective este considerată o astfel de dovadă.</p>	
<p>Art. 23 alin. (7) prima frază</p>	<p>(7) În cazul vânzării prin telefon, informațiile furnizate consumatorului de către distribuitorul de asigurări înainte de încheierea contractului, inclusiv documentul de informare privind produsul de asigurare, sunt furnizate în conformitate cu normele Uniunii aplicabile comercializării la distanță a serviciilor financiare pentru consumatori.</p>	<p>(7) În cazul vânzării prin telefon, informațiile furnizate clienților înainte de încheierea contractului, inclusiv PID, sunt furnizate în conformitate cu dispozițiile legale naționale și cele ale Uniunii Europene direct aplicabile comercializării la distanță a serviciilor financiare pentru consumatori.</p>	
<p>Art. 23</p>	<p>În plus, chiar dacă consumatorul a ales să obțină informații prealabile pe un suport durabil, altul decât hârtia, în</p>	<p>(8) În situația prevăzută la alin. (7), în care clienții optează pentru obținerea informațiilor prealabile pe un</p>	

alin. (7) a doua frază	conformitate cu alineatul (4), informațiile sunt furnizate de către distribuitorul de asigurări consumatorului în conformitate cu alineatul (1) sau (2) imediat după încheierea contractului de asigurare.	suport durabil, altul decât hârtia, în conformitate cu alin. (4), acestea sunt furnizate de către distribuitorii de asigurări în conformitate cu alin. (1) sau (2), imediat după încheierea contractului de asigurare.	
		Art. 16 – Informațiile privind vânzarea combinată	
Art. 24 alin. (1)	(1) Atunci când un produs de asigurare este oferit împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceuiași contract, distribuitorul de asigurări informează consumatorul dacă este posibil să cumpere diferite componente separat și, dacă da, îi furnizează o descriere adecvată a diverselor componente ale contractului sau pachetului, precum și o evidență separată a costurilor și cheltuielilor pentru fiecare componentă.	(1) Atunci când un produs de asigurare este oferit împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceuiași acord, distribuitorii de asigurări informează clienții asupra posibilității cumpărării separate a diferitelor componente; în caz afirmativ, distribuitorii de asigurări furnizează o descriere adecvată a diverselor componente ale acordului sau pachetului și o evidență separată a costurilor și cheltuielilor pentru fiecare componentă.	
Art. 24 alin. (2)	(2) În circumstanțele menționate la alineatul (1) și atunci când riscurile sau acoperirea de asigurare care rezultă dintr-un astfel de acord sau pachet oferit unui consumator sunt diferite de cele asociate componentelor luate separat, distribuitorul de asigurări furnizează o descriere adecvată a diferitelor componente ale acordului sau pachetului, precum și a modului în care interacțiunea dintre ele modifică riscul sau acoperirea de asigurare.	(2) În circumstanțele prevăzute la alin. (1) și atunci când riscul sau acoperirea asigurării care rezultă dintr-un astfel de acord sau pachet sunt diferite de cele asociate componentelor luate separat, distribuitorii de asigurări furnizează o descriere adecvată a diferitelor componente ale acordului sau pachetului și a modului în care interacțiunea dintre acestea modifică riscul sau acoperirea asigurării.	
Art. 24 alin. (3) prima frază	(3) Atunci când un produs de asigurare este auxiliar unui bun sau serviciu care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceuiași contract, distribuitorul de asigurări îi oferă consumatorului posibilitatea de a cumpăra bunul sau serviciul separat.	(3) Atunci când un produs de asigurare este auxiliar unui bun sau serviciu care nu este o asigurare, în cadrul unui pachet sau al aceuiași acord, distribuitorii de asigurări oferă clienților posibilitatea de a cumpăra separat bunul sau serviciul.	
Art. 24 alin. (3) a doua frază	Acest alineat nu se aplică atunci când un produs de asigurare este auxiliar unui serviciu sau unei activități de investiții în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Directiva 2014/65/UE, unui contract de credit în sensul definiției de la articolul 4 punctul 3 din Directiva	(4) Este exclus de la aplicarea alin. (3) un produs de asigurare auxiliar: a) unui serviciu sau unei activități de investiții în sensul definiției prevăzute de legislația privind piețele de	

	2014/17/UE a Parlamentului European și a Consiliului (15) sau unui cont de plăți în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Directiva 2014/92/UE a Parlamentului European și a Consiliului (16).	instrumente financiare; b) unui contract de credit în sensul definiției prevăzute la art. 3 pct. 3 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 52/2016 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile, precum și pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 50/2010 privind contractele de credit pentru consumatori; c) unui cont de plăți în sensul definiției prevăzute de art. 4 lit. g) din Legea nr. 258/2017 privind comparabilitatea comisioanelor aferente conturilor de plăți, schimbarea conturilor de plăți și accesul la conturile de plăți cu servicii de bază.	
Art. 24 alin. (4)	(4) EIOPA poate elabora ghiduri pentru evaluarea și supravegherea practicilor de vânzare combinată, indicând situațiile în care practicile de vânzare combinată nu respectă obligațiile prevăzute la articolul 17.		N.A.
Art. 24 alin. (6)	(6) În cazurile menționate la alineatele (1) și (3), statele membre se asigură că un distribuitor de asigurări specifică cerințele și nevoile consumatorului în legătură cu produsele de asigurare care fac parte din pachetul global sau din același contract.	(5) În cazurile prevăzute la alin. (1) și (3), distribuitorii de asigurări specifică cerințele și necesitățile clienților în legătură cu produsele de asigurare care fac parte din pachetul global sau din același acord.	
Art. 24 alin. (5)	(5) Prezentul articol nu împiedică distribuția de produse de asigurare care oferă acoperiri pentru diverse tipuri de riscuri (polițe de asigurare multirisic).	(6) Prezentul articol nu interzice distribuția de produse de asigurare care oferă acoperiri pentru diverse tipuri de riscuri, denumite în continuare polițe de asigurare multirisic.	
	Cerințe de supraveghere a produselor și de guvernare	Art. 17 – Procesul de supraveghere și guvernarea internă a produsului	
Art. 25 alin. (1) par. 1	(1) Întreprinderile și intermediarii de asigurări care creează un produs de asigurare pentru a-l comercializa consumatorilor mențin, aplică și revizuiesc un proces pentru aprobarea fiecărui produs de asigurare sau a	(1) Înainte de comercializarea sau distribuirea către clienți a produselor de asigurare, asigurătorii și intermediarii principali care creează astfel de produse,	

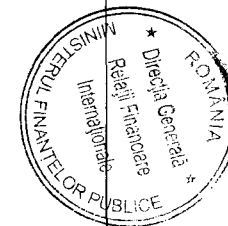

<p>Art. 25 alin. (1) par. 2</p>	<p>adaptărilor importante ale produselor de asigurare existente, înainte de a fi comercializate sau distribuite către consumatori.</p> <p>Procesul de aprobare a produselor este proporțional cu natura produsului de asigurare și adecvat acesteia.</p>	<p>mențin, aplică și revizuiesc un proces de aprobare a:</p> <p>a) fiecărui produs, proporțional și adecvat naturii acestuia;</p> <p>b) ajustărilor semnificative ale produselor existente.</p>	
<p>Art. 25 alin. (1) Par. 3</p>	<p>Procesul de aprobare a produselor identifică pentru fiecare produs o piață-țintă, asigură evaluarea tuturor riscurilor relevante conexe pieței respective, precum și consecvența strategiei de distribuție preconizate cu piața-țintă identificată și include măsuri rezonabile pentru a asigura distribuția produsului de asigurare pe piața-țintă identificată.</p>	<p>(2) Prin procesul de aprobare prevăzut la alin. (1) se asigură următoarele:</p> <p>a) identificarea unei piețe-țintă pentru fiecare produs;</p> <p>b) evaluarea riscurilor relevante conexe pieței-țintă;</p> <p>c) consecvența strategiei de distribuție preconizate cu piața-țintă identificată;</p> <p>d) includerea măsurilor rezonabile pentru a asigura distribuția produsului de asigurare pe piața-țintă identificată.</p>	
<p>Art. 25 alin. (1) par. 4</p>	<p>Întreprinderea de asigurare înțelege și revizuiește periodic produsele de asigurare pe care le oferă sau le comercializează, ținând cont de orice eveniment ce ar putea afecta în mod semnificativ riscul potențial conex pieței-țintă identificate, evaluând cel puțin dacă produsul respectă în continuare nevoile pieței-țintă identificate și dacă strategia de distribuție preconizată este în continuare adecvată.</p>	<p>(3) Asigurătorii înțeleg și revizuiesc periodic produsele de asigurare oferite sau comercializate, ținând cont de evenimentele care pot afecta în mod semnificativ riscul potențial conex pieței-țintă identificate, evaluând cel puțin următoarele:</p> <p>a) dacă produsul respectă în continuare nevoile pieței-țintă identificate;</p> <p>b) dacă strategia de distribuție preconizată este în continuare adecvată.</p>	
<p>Art. 25 alin. (1) par. 5</p>	<p>Întreprinderile și intermediarii de asigurări care creează produse de asigurare pun la dispoziția distribuitorilor toate informațiile adecvate privind produsul de asigurare și procesul de aprobare a produsului, inclusiv piața-țintă identificată a produsului de asigurare.</p>	<p>(4) Asigurătorii și intermediarii care creează produse de asigurare pun la dispoziția distribuitorilor toate informațiile adecvate privind produsul de asigurare și procesul de aprobare a produsului, inclusiv piața-țintă identificată.</p>	
<p>Art. 25</p>	<p>În cazul în care oferă consultanță cu privire la produse de</p>	<p>(5) Distribuitorii de asigurări care oferă consultanță cu</p>	

alin. (1) par. 6	asigurare pe care nu le creează el însuși, un distribuitor de asigurări instituie mecanisme adecvate pentru a obține informațiile menționate la al cincilea paragraf și pentru a înțelege caracteristicile și piața-țintă identificată pentru fiecare produs de asigurare.	privire la produse de asigurare create de alți distribuitori sau propun astfel de produse instituie mecanisme adecvate pentru a obține informațiile prevăzute la alin. (4) și pentru a înțelege caracteristicile și piața-țintă identificată pentru fiecare produs de asigurare.	
Art. 25 alin. (2)	(2) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a detalia principiile prevăzute la prezentul articol, ținând seama în mod proporțional de activitățile desfășurate, de natura produselor de asigurare vândute și de natura distribuitorului.		N.A.
Art. 25 alin. (3)	(3) Politicile, procesele și mecanismele menționate la prezentul articol nu aduc atingere celorlalte cerințe din prezenta directivă, inclusiv celor cu privire la publicare, caracterul adecvat și corespunzător, identificarea și gestionarea conflictelor de interese, precum și la stimulente.	(6) Politicile, procesele și mecanismele prevăzute în prezentul articol nu aduc atingere cerințelor din prezenta lege, inclusiv celor cu privire la publicare, caracterul adecvat și corespunzător, identificarea și gestionarea conflictelor de interese, precum și la stimulente.	
Art. 25 alin. (4)	(4) Prezentul articol nu se aplică produselor de asigurare care constau în asigurarea unor riscuri mari.	(7) Produsele de asigurare care constau în asigurarea unor riscuri majore sunt exceptate de la aplicarea prezentului articol.	
Art. 22	Scutiri de la obligativitatea prezentării informațiilor și clauza de flexibilitate	Art. 18 – Excepții și clauza de flexibilitate	
Art. 22 alin. (1) par. 1	(1) Informațiile prevăzute la articolele 18, 19 și 20 nu trebuie prezentate în cazul în care distribuitorul de asigurări desfășoară activități de distribuție de asigurări de riscuri mari.	(1) Distribuitorii de asigurări care desfășoară activități de distribuție de asigurări de riscuri majore sunt exceptați de la prezentarea informațiilor prevăzute la art. 12 alin. (6), art. 13 și 14 (art. 18, 19 și 20 IDD).	
Art. 22 alin. (1) par. 2	Statele membre pot prevedea că informațiile menționate la articolele 29 și 30 din prezenta directivă nu trebuie să fie furnizate unui client profesional în sensul definiției de la articolul 4 alineatul (1) punctul 10 din Directiva 2014/65/UE.	(2) Distribuitorii de asigurări sunt exceptați de la furnizarea informațiilor prevăzute la art. 4 alin. (23), art. 23 alin. (1) și (2), art. 26, art. 27 și art. 37 alin. (2) lit a) pct. iii) și lit. b) pct. i) (la articolele 29 și 30 IDD) către un client profesional în sensul definiției prevăzute de legislația privind piețele de instrumente financiare	

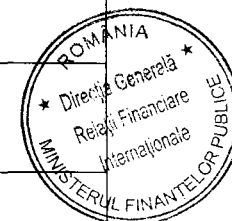

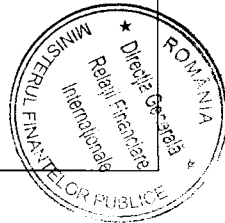
		(art. 4 alin. (1) pct. 10 din Directiva 2014/65/UE).	
Art. 22 alin. (2) par. 3 prima frază	Statele membre pot în special să impună obligativitatea furnizării consultanței menționate la articolul 20 alineatul (1) al treilea paragraf pentru vânzarea oricărui produs de asigurare sau pentru vânzarea anumitor tipuri de produse de asigurare.	(3) Consultanța prevăzută la art. 14 alin. (2) (art. 20 alin. (1) par. 3 IDD) este furnizată la vânzarea anumitor tipuri de produse de asigurare, în conformitate cu prevederile legale.	
Art. 22 alin. (4)	(4) Pentru a institui un nivel ridicat de transparență pe toate căile adecvate, EIOPA se asigură că informațiile pe care le primește cu privire la dispozițiile naționale sunt, de asemenea, comunicate consumatorilor și distribuitorilor de asigurări și reasigurări.		N.A.
Art. 22 alin. (5)	(5) Statele membre se asigură că, în cazul în care distribuitorul de asigurări este responsabil de furnizarea unor regimuri obligatorii de pensii ocupaționale, iar un angajat devine membru al unui astfel de regim fără să fi luat în mod individual decizia de a se înscrie, angajatului în cauză îi sunt furnizate informațiile menționate în prezentul capitol imediat după înscrierea sa în regimul în cauză.	(4) În cazul în care distribuitorii de asigurări sunt responsabili de furnizarea unor produse din regimuri obligatorii de pensii ocupaționale, iar un angajat devine membru al unui astfel de regim fără să fi luat în mod individual decizia de a se înscrie, angajatului în cauză îi sunt furnizate informațiile menționate în prezentul capitol imediat după înscrierea sa în regimul în cauză.	
Cap. III	Libertatea de a presta servicii și libertatea de stabilire	Capitolul VI – Libertatea de a presta servicii și dreptul de stabilire	
Art. 4 alin. (1)	(1) Orice intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare care intenționează să exercite pentru prima dată o activitate pe teritoriul unui alt stat membru în temeiul libertății de a presta servicii comunică următoarele informații autorității competente din statul său membru de origine: (a) numele, adresa și, dacă este cazul, numărul de înregistrare al intermediarului; (b) statul sau statele membre în care intermediarul	Secțiunea 1 – Libertatea de a presta servicii Art. 19 – Activitatea pe teritoriul altor state membre (1) Intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare, înregistrați la A.S.F., care intenționează să exercite activitate pe teritoriul unui alt stat membru, comunică A.S.F. următoarele informații: a) denumirea/numele, adresa și, dacă este cazul, numărul de înregistrare din registrul corespunzător; b) statul sau statele membre în care intenționează să își desfășoare activitatea;	

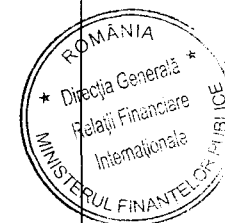

	<p>intenționează să își desfășoare activitatea;</p> <p>(c) categoria intermediarului și, dacă este cazul, numele oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare reprezentate;</p> <p>(d) clasele relevante de asigurare, dacă este cazul.</p>	<p>c) categoria acestora și, dacă este cazul, denumirea societăților reprezentate;</p> <p>d) clasele relevante de asigurare, dacă este cazul;</p> <p>e) alte informații conform reglementarilor emise de A.S.F.</p>	
Art. 4 alin.(2) a doua fraza	<p>Autoritatea competentă din statul membru de origine informează în scris intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare că informațiile au fost primite de către autoritatea competentă din statul membru gazdă și că intermediarul își poate începe activitatea în statul membru gazdă.</p>	<p>(2) Intermediarii prevăzuți la alin. (1) își pot începe activitatea în statul membru respectiv de la data primirii informării prevăzute la art. 6 alin. (4).</p>	
Art. 4 alin.(3) prima fraza	<p>(3) În caz de modificare a oricăreia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare notifică modificarea respectivă autorității competente din statul membru de origine cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării.</p>	<p>(3) Modificările informațiilor transmise conform alin. (1), se notifică A.S.F. cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării.</p>	
		<p>Art. 20 – Activitatea pe teritoriul României</p> <p>(1) Intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare cu domiciliul sau, după caz, cu sediul social într-un alt stat membru care intenționează să exercite activitate pe teritoriul României respectă legislația națională aplicabilă.</p>	
		<p>(2) Intermediarii prevăzuți la alin. (1) sunt înscrși într-un registru al A.S.F. și transmit acesteia informațiile și documentele solicitate conform art. 7 alin. (2).</p>	
		<p>Secțiunea a 2-a – Dreptul de stabilire</p> <p>Art. 21 – Activitatea pe teritoriul altor state membre</p>	
Art. 6 alin. (1)	<p>(1) Statele membre dispun ca orice intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare care intenționează să își</p>	<p>(1) Intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care intenționează să desfășoare activitate, în baza dreptului de</p>	

<p>par. 1</p>	<p>exercite libertatea de stabilire prin înființarea unei sucursale sau a unei prezențe permanente pe teritoriul unui alt stat membru să comunice autorității competente din statul său membru de origine următoarele informații:</p> <p>(a) numele, adresa și, dacă este cazul, numărul de înregistrare al intermediarului;</p> <p>(b) statul membru pe teritoriul căruia intermediarul intenționează să înființeze o sucursală sau o prezență permanentă;</p> <p>(c) categoria intermediarului și, dacă este cazul, numele oricărei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare reprezentate;</p> <p>(d) clasele relevante de asigurare, dacă este cazul;</p> <p>(e) adresa în statul membru gazdă de la care pot fi obținute documentele;</p> <p>(f) numele tuturor persoanelor responsabile cu conducerea sucursalei sau a prezenței permanente.</p>	<p>stabilire prin înființarea unei sucursale sau a unei prezențe permanente, pe teritoriul altor state membre comunică A.S.F. cel puțin următoarele informații:</p> <p>a) datele prevăzute la art. 19 alin. (1);</p> <p>b) adresa din statul membru gazdă de la care pot fi obținute documentele;</p> <p>c) numele persoanelor responsabile cu conducerea sucursalei sau a prezenței permanente, împreună cu documentarea îndeplinirii cerințelor de competență profesională și probitate morală;</p> <p><u>d) structura organizatorică a sucursalei sau a prezenței permanente, dacă este cazul.</u></p>	
<p>Art. 6 alin. (2) par. 3</p>	<p>Dacă nu primește nicio comunicare în perioada prevăzută la al doilea paragraf, intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare își poate înființa sucursala și își poate începe activitatea.</p>	<p>(2) În situația în care, în termen de o lună de la data informării prevăzute la art. 6 alin. (8), intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare nu primesc nicio comunicare, aceștia își pot înființa sucursala și începe activitatea în statul membru gazdă respectiv.</p>	

Art. 6 alin. (4) prima frază	(4) În caz de modificare a oricăreia dintre informațiile comunicate în conformitate cu alineatul (1), intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare notifică modificarea respectivă autorității competente din statul membru de origine cu cel puțin o lună înainte de implementarea modificării.	(3) Modificările informațiilor transmise conform alin. (1) se notifică A.S.F. cu cel puțin o lună înainte de implementarea acestora.	
		Art. 22 – Activitatea pe teritoriul României	
Art. 6 alin. (1) par. 2	Orice prezență permanentă a unui intermediar pe teritoriul unui alt stat membru care este echivalentă unei sucursale este tratată la fel ca o sucursală, cu excepția cazului în care intermediarul a înființat o astfel de prezență în mod legal sub o altă formă juridică.	(1) Prezența permanentă a unui intermediar pe teritoriul României care este echivalentă unei sucursale este tratată la fel ca o sucursală, cu excepția cazului în care intermediarii de asigurări, reasigurări și asigurări auxiliare înființează o astfel de prezență în mod legal, sub o altă formă juridică.	
		(2) Verificarea identității intermediarilor prevăzuți la alin. (1) se realizează prin consultarea registrului A.S.F.	
		Secțiunea a 3-a – Prevederi comune	
		Art. 23 – Cerințe suplimentare	
Art. 29 alin. (3) par. 5 Art. 22 alin. (2) par. 3 a doua frază	Atunci când încheie contracte de asigurare cu consumatori care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți în respectivul stat membru, toți <u>intermediarii de asigurări și toate întreprinderile de asigurare</u> , inclusiv cei care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, trebuie să respecte cerințele mai stricte ale statului membru menționate în prezentul alineat. În astfel de cazuri , atunci când încheie contracte de asigurare cu consumatori care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți în respectivul stat membru, distribuitorii de asigurări, inclusiv cei care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, respectă dispozițiile naționale mai stricte în cauză.	(1) Atunci când încheie contracte de asigurare cu clienți care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți în România, inclusiv în cazul prevăzut la art. 18 alin. (3) (art. 22 (2) par. 1 și 2 IDD), toți <u>intermediarii de asigurări și asigurătorii</u> , inclusiv cei care își desfășoară activitatea în baza dreptului de stabilire sau al libertății de a presta servicii respectă cerințele prevederilor legale aplicabile în România, inclusiv cele prevăzute la art. 4 alin.(22).	

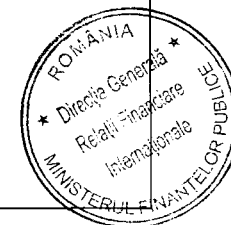
<p>Art. 29 alin. (3) par. 5</p> <p>Art. 22 alin. (2) par. 3 a doua frază</p> <p>Art. 30 alin. (3) par. 2</p>	<p>Atunci când încheie contracte de asigurare cu consumatori care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți în respectivul stat membru, toți <u>intermediarii de asigurări și toate întreprinderile de asigurare</u>, inclusiv cei care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, trebuie să respecte cerințele mai stricte ale statului membru menționate în prezentul alineat.</p> <p>În astfel de cazuri, atunci când încheie contracte de asigurare cu consumatori care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți în respectivul stat membru, <u>distribuitorii de asigurări</u>, inclusiv cei care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, respectă dispozițiile naționale mai stricte în cauză.</p> <p>Atunci când încheie contracte de asigurare cu consumatori care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți într-un stat membru care nu utilizează derogarea prevăzută la prezentul alineat, toți <u>intermediarii de asigurări și toate întreprinderile de asigurare</u>, inclusiv cei care își desfășoară activitatea în temeiul libertății de a presta servicii sau al libertății de stabilire, respectă dispozițiile aplicabile în statul membru în cauză.</p>	<p>(2) Atunci când încheie contracte de asigurare cu clienți care își au reședința obișnuită sau sunt stabiliți pe teritoriul unui alt stat membru, toți intermediarii de asigurări și asigurătorii, care își desfășoară activitatea în acel stat membru în baza dreptului de stabilire și al libertății de a presta servicii, respectă legislația aplicabilă în acel stat membru inclusiv în următoarele cazuri:</p> <p>a) autoritatea competentă din statul membru gazdă impune cerințe similare celor prevăzute la art. 4 alin. (22) și art. 18 alin. (3), pentru distribuitorii de asigurări (art. 22 (2) par. 1 și 2 IDD);</p> <p>b) autoritatea competentă din statul membru gazdă nu utilizează derogarea similară celei prevăzute la art. 27 alin. (8), pentru intermediarii de asigurări și asigurători (art. 30(3) par.1 IDD).</p>	
		<p>(3) Intermediarii și intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate pe teritoriul României pot să își promoveze produsele și serviciile oferite prin intermediul tuturor canalelor de comunicare, cu respectarea art. 17 alin. (2) și a legislației naționale privind forma și conținutul mijloacelor de publicitate.</p>	
	<p>Capitolul VI</p> <p>Cerințe suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări</p>	<p>Capitolul VII</p> <p>Cerințe suplimentare privind produsele de investiții bazate pe asigurări</p>	

Articolul 26	Domeniu de aplicare al cerințelor suplimentare	Art. 24 – Domeniul de aplicare	
	Prezentul capitol stabilește cerințe suplimentare față de cele aplicabile pentru activitățile de distribuție de asigurări în conformitate cu articolele 17, 18, 19 și 20, în cazul în care distribuția de asigurări este realizată în legătură cu vânzarea de produse de investiții bazate pe asigurări de către oricare dintre următorii: (a) un intermediar de asigurări; (b) o întreprindere de asigurare.	Prezentul capitol prevede cerințe suplimentare față de cele prevăzute la art. 12 alin. (1)-(6), art. 13 și 14 (art. 17, 18, 19 și 20 IDD), în cazul în care distribuția de asigurări se referă la vânzarea de produse de investiții bazate pe asigurări de către: a) intermediarii de asigurări; b) asigurători.	
		Art. 25 – Conflictele de interese	
Articolul 27 prima frază	Prevenirea conflictelor de interese Fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 17, un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări menține și aplică dispoziții organizatorice și administrative eficiente prin care se asigură că sunt luate toate măsurile rezonabile pentru a evita ca interesele consumatorilor săi să fie afectate de conflicte de interese, în sensul articolului 28.	(1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 12 alin. (1)-(5) (art. 17 IDD), intermediarii de asigurări sau asigurătorii care distribuie produse de investiții bazate pe asigurări mențin și aplică măsuri organizatorice și administrative eficiente: a) prin care sunt adoptate măsuri rezonabile pentru a evita ca interesele clienților săi să fie afectate de conflicte de interese, în sensul alin. (2)-(4) (art. 28 IDD); b) care să fie proporționale cu activitățile desfășurate, produsele de asigurare vândute și tipul distribuitorului.	
Art. 27 a doua frază	Dispozițiile în cauză sunt proporționale cu activitățile desfășurate, produsele de asigurare vândute și tipul distribuitorului.		
Articolul 28 Art. 28 alin. (1)	Conflictele de interese (1) Statele membre se asigură că intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare iau toate măsurile necesare pentru identificarea conflictelor de interese dintre ei, inclusiv managerii și angajații lor sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de ei printr-o relație de control, și consumatorii lor, ori dintre un	(2) Intermediarii de asigurări și asigurătorii adoptă toate măsurile necesare pentru identificarea conflictelor de interese, care apar în cursul desfășurării activităților de distribuție de asigurări, între clienți și: a) intermediarii de asigurări și asigurători; b) managerii și angajații intermediarilor de asigurări și	

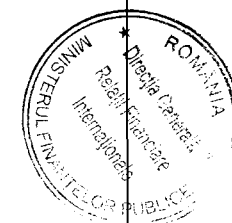

	consumator și altul, care apar în cursul desfășurării oricăror activități de distribuție de asigurări.	asigurători; c) alte persoane legate în mod direct sau indirect de intermediari de asigurări și asigurători printr-o relație de control; d) alți clienți.	
Art. 28 alin. (2)	(2) În cazul în care dispozițiile organizatorice sau administrative adoptate de intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare în conformitate cu articolul 27 pentru a gestiona conflictele de interese nu sunt suficiente pentru a garanta, cu o certitudine rezonabilă, că riscul de a aduce atingere intereselor consumatorului va fi evitat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare comunică în mod clar consumatorului natura generală sau sursele conflictelor de interese, în timp util înainte de încheierea contractului de asigurare.	(3) În cazul în care măsurile prevăzute la alin. (1) sunt insuficiente pentru a garanta, în mod corespunzător, că riscul de a aduce atingere intereselor clientului este evitat, intermediarii de asigurări sau asigurătorii comunică în mod clar clientului și în timp util înainte de încheierea contractului de asigurare, natura sau sursele conflictelor de interese.	
Art. 28 alin. (3)	(3) Prin derogare de la articolul 23 alineatul (1), informațiile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol: (a) sunt prezentate pe un suport durabil; și (b) includ detalii suficiente, având în vedere natura consumatorului, pentru a-i permite acestuia să ia decizii în cunoștință de cauză în ceea ce privește activitățile de distribuție de asigurări în contextul cărora apare conflictul de interese.	(4) Informațiile prevăzute la alin. (3), prin excepție de la art. 15 alin. (1) (art. 23 (1) IDD), sunt transmise cu respectarea cumulativă a următoarelor condiții: a) să fie prezentate pe un suport durabil; b) să includă detalii suficiente, având în vedere tipul și caracteristicile clientului, pentru a-i permite acestuia să ia decizii în cunoștință de cauză în ceea ce privește activitățile de distribuție de asigurări în contextul cărora apare conflictul de interese.	
Art. 28 alin. (4)	(4) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în conformitate cu articolul 38, pentru: (a) a preciza măsurile pe care intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare le pot lua în mod rezonabil pentru a identifica, a preveni, a gestiona și a face publice conflictele de interese atunci când desfășoară activități de distribuție de asigurări; (b) a stabili criteriile corespunzătoare pentru determinarea		N.A.

	tipurilor de conflicte de interese a căror existență poate aduce atingere intereselor consumatorilor sau consumatorilor potențiali ai intermediarului de asigurări sau ai întreprinderii de asigurare.		
Articolul 29	Informarea consumatorilor	Art. 26 – Informarea clienților	
Art. 29 alin. (1) par. 1 prima frază	(1) Fără a aduce atingere articolului 18 și articolului 19 alineatele (1) și (2), consumatorilor și potențialilor consumatori li se pun la dispoziție, în timp util înainte de încheierea unui contract, informații adecvate privind distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări și privind toate costurile și cheltuielile conexe.	(1) Fără a aduce atingere art. 12 alin. (6) și art. 13 alin. (1) și (4) (art. 18 și art. 19 (1) și (2) IDD), clienții și potențialii clienți sunt informați, în timp util, înainte de încheierea unui contract, asupra: a) informațiilor adecvate privind distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări; b) costurilor și cheltuielilor conexe.	
Art. 29 alin. (1) par. 1 a doua frază	Informațiile respective includ cel puțin următoarele: (a) atunci când se oferă consultanță, dacă intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare va furniza consumatorului o evaluare periodică a adecvării produsului de investiții bazat pe asigurări recomandat consumatorului respectiv, conform articolului 30; (b) în ceea ce privește informațiile referitoare la produsele de investiții bazate pe asigurări și strategiile de investiții propuse, orientări adecvate și avertizări privind riscurile inerente produselor de investiții bazate pe asigurări sau strategiilor de investiții specifice propuse; (c) în ceea ce privește informațiile referitoare la toate costurile și cheltuielile conexe care trebuie comunicate, informațiile privind distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări, inclusiv costul consilierii, după caz, costul produsului de investiții bazat pe asigurări recomandat sau prezentat spre vânzare consumatorului și modalitatea de plată, inclusiv eventualele plăți de către	(2) Informațiile prevăzute la alin. (1) includ cel puțin următoarele: a) opțiunea intermediarilor de asigurări sau asigurătorilor de a furniza clientului o evaluare periodică a adecvării produselor recomandate clientului respectiv, conform art. 27 (art. 30 IDD), în situația în care se oferă consultanță; b) recomandări adecvate și avertizări privind riscurile inerente produselor respective sau strategiilor de investiții specifice propuse; c) costurile și cheltuielile conexe, inclusiv: i) costul aferent consultanței, dacă este cazul; ii) costul produsului recomandat sau prezentat spre vânzare clientului; iii) modalitatea de plată; iv) eventualele plăți în legătură cu terți.	

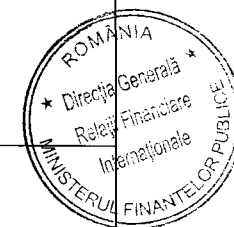

	terți.		
Art. 29 alin. (1) par. 2 prima frază	Informațiile privind toate costurile și cheltuielile, inclusiv costurile și cheltuielile asociate distribuției produsului de investiții bazat pe asigurări, care nu sunt provocate de materializarea riscului de piață subiacent sunt în formă agregată pentru a permite consumatorului să înțeleagă care este costul global și efectul cumulativ asupra rentabilității investiției și, la cererea consumatorului, este comunicată o defalcare a costurilor și cheltuielilor.	(3) Informațiile privind costurile și cheltuielile care nu sunt provocate de materializarea riscului de piață subiacent sunt prezentate în formă agregată pentru a permite clientului să înțeleagă care este costul global și efectul cumulativ asupra rentabilității investiției; la cererea clientului, este comunicată și o defalcare a costurilor și cheltuielilor.	
Art. 29 alin. (1) par. 2 a doua frază	Dacă este cazul, aceste informații sunt furnizate consumatorului periodic, cel puțin anual, pe durata ciclului de viață al investiției.	(4) Dacă este cazul, informațiile prevăzute la alin. (3) sunt furnizate periodic clientului, cel puțin anual, pe întreaga durată a ciclului de viață al investiției.	
Art. 29 alin. (1) par.3 prima frază	Informațiile menționate la prezentul alineat ar trebui furnizate într-o formă ușor de înțeles, astfel încât consumatorii sau consumatorii potențiali să fie în mod rezonabil în măsură să înțeleagă natura și riscurile produsului de investiții bazat pe asigurări care le este oferit și, prin urmare, să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză.	(5) Informațiile prevăzute la alin. (1) - (4) se transmit într-o formă ușor de înțeles, astfel încât clienții sau potențialii clienți să fie în măsură să înțeleagă natura și riscurile produsului oferit și să ia decizii de investiții în cunoștință de cauză.	
Art. 29 alin. (2) prima parte	(2) Fără a aduce atingere articolului 19 alineatul (1) literele (d) și (e), articolului 19 alineatul (3) și articolului 22 alineatul (3), statele membre creează condiții care permit să se considere că intermediarii de asigurări sau întreprinderile de asigurare își îndeplinesc obligațiile prevăzute la articolul 17 alineatul (1), la articolul 27 sau la articolul 28 în cazul în care plătesc sau li se plătește orice onorariu sau comision ori acordă sau li se acordă orice fel de beneficii nepecuniare în legătură cu distribuția unui produs de investiții bazat pe asigurări sau a unui serviciu auxiliar către sau de către orice parte cu excepția consumatorului sau a unui împuternicit al acestuia [...]	(6) Fără a aduce atingere art. 13 alin. (1) lit. d) și e), alin. (3) și (5) (art. 19 alin. (1) lit. d) și e), art. 19 alin. (3) și art. 22 alin. (3), se consideră că intermediarii de asigurări sau asigurătorii îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 12 alin. (1), art. 25 alin. (1) sau alin. (2) – (4) (art. 17 (1), art. 27 sau art. 28 IDD) în cazul în care plătesc sau li se plătește orice onorariu sau comision, acordă sau li se acordă beneficii nepecuniare în legătură cu distribuția unui produs de investiții bazat pe asigurări sau a unui serviciu auxiliar, către sau de către orice parte cu excepția clientului sau a unui împuternicit al acestuia, numai cu respectarea prevederilor alin. (7).	

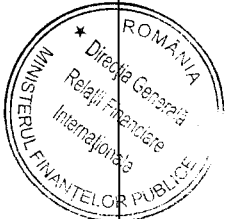
<p>Art. 29 alin. (2) a doua parte</p>	<p>[...] doar atunci când plata sau beneficiul:</p> <p>(a) nu are efecte negative asupra calității serviciului relevant către consumator; și</p> <p>(b) nu aduce atingere obligației intermediarului de asigurări sau întreprinderii de asigurare de a acționa onest, corect și profesionist în interesul suprem al consumatorilor săi.</p>	<p>(7) Prevederile alin. (6) se aplică numai în condițiile în care plata sau beneficiul respectiv:</p> <p>a) nu are efecte negative asupra calității serviciului relevant furnizat clientului;</p> <p>b) nu aduce atingere obligației intermediarilor de asigurări sau asigurătorilor de a acționa onest, corect și profesionist în interesul suprem al clienților.</p>	
<p>Art. 29 alin. (4)</p>	<p>(4) Fără a aduce atingere alineatului (3) de la prezentul articol, Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a preciza:</p> <p>(a) criteriile pentru a evalua dacă stimulentele plătite sau primite de către un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare au un impact negativ asupra calității serviciului relevant furnizat consumatorului;</p> <p>(b) criteriile pentru evaluarea respectării de către intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare care plătesc sau primesc stimulente a obligației de a acționa onest, corect și profesionist, în interesul suprem al consumatorului.</p>		<p>N.A.</p>
<p>Art. 29 alin. (5)</p>	<p>(5) Actele delegate menționate la alineatul (4) iau în considerare:</p> <p>(a) natura serviciilor oferite sau furnizate consumatorului sau consumatorului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor;</p> <p>(b) natura produselor oferite sau avute în vedere, incluzând diferite tipuri de produse de investiții bazate pe asigurări.</p>		<p>N.A.</p>
	<p>Articolul 30 Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și raportarea către consumatori</p>	<p>Art. 27 – Evaluarea caracterului adecvat și corespunzător și raportarea către clienți</p>	

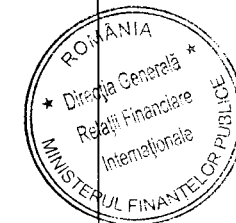
<p>Art. 30 alin. (1) par. 1 prima parte</p>	<p>(1) Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (1), atunci când oferă consultanță privind un produs de investiții bazat pe asigurări, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare obține, de asemenea, informațiile necesare privind cunoștințele și experiența consumatorului sau ale potențialului consumator în domeniul de investiții relevant pentru tipul respectiv de produs sau serviciu, situația financiară a persoanei respective, inclusiv capacitatea sa de a suporta pierderi, și obiectivele sale de investiții, inclusiv toleranța sa la risc, [...]</p>	<p>(1) Fără a aduce atingere art. 14 alin. (1) și (2) (art. 20(1) IDD), atunci când oferă consultanță privind produse de investiții bazate pe asigurări, intermediarii de asigurări sau asigurătorii solicită clienților sau potențialilor clienți, următoarele informații:</p> <p>a) cunoștințele și experiența în domeniul investițiilor, relevant pentru tipul respectiv de produs sau serviciu;</p> <p>b) situația financiară, inclusiv capacitatea de a suporta pierderi;</p> <p>c) obiectivele privind investițiile, inclusiv toleranța la risc.</p>	
<p>Art. 30 alin. (1) par. 1 a doua parte</p>	<p>[...] astfel încât intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare să îi poată recomanda consumatorului sau potențialului consumator produsele de investiții bazate pe asigurări care îi sunt potrivite și, în special, care corespund toleranței sale la risc și capacității sale de a suporta pierderi.</p>	<p>(2) Pe baza informațiilor prevăzute la alin. (1), intermediarii de asigurări sau asigurătorii sunt în măsură să recomande produsele adecvate și care corespund, în special, toleranței la risc și capacității de a suporta pierderi ale clienților sau potențialilor clienți.</p>	
<p>Art. 30 alin. (1) par. 2</p>	<p>Statele membre se asigură că, în cazul în care un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare oferă consultanță de investiții prin care recomandă un pachet de servicii sau de produse combinate în conformitate cu articolul 24, pachetul combinat general se potrivește consumatorului.</p>	<p>(3) În cazul în care intermediarii de asigurări sau asigurătorii oferă consultanță de investiții prin care recomandă un pachet de servicii sau de produse, combinate în conformitate cu art. 2.1 alin. (21) și art. 16,(art. 24 IDD) pachetul combinat general este adecvat clientului.</p>	
<p>Art. 30 alin. (2) par. 1 prima parte</p>	<p>(2) Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (1), statele membre se asigură că un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare, atunci când desfășoară activități de distribuție de asigurări altele decât cele menționate la alineatul (1) de la prezentul articol în legătură cu vânzări fără a acorda consultanță, cer consumatorului sau potențialului consumator să furnizeze informații privind cunoștințele și experiența persoanei respective în domeniul de investiții relevant pentru tipul specific de produs sau</p>	<p>(4) Fără a aduce atingere art. 14 alin. (1) și (2) (art. 20(1) IDD), intermediarii de asigurări sau asigurătorii, atunci când desfășoară activități de distribuție de asigurări în legătură cu vânzări fără a acorda consultanță, altele decât prevăzute la alin. (1) și (2), solicită clientului sau potențialului client informații privind cunoștințele sale și experiența proprie în domeniul de investiții relevant pentru tipul specific de produs sau serviciu oferit ori solicitat.</p>	

	serviciu oferit sau solicitat, [...]		
Art. 30 alin. (2) par. 1 a doua parte	[...] astfel încât intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare să poată să evalueze dacă serviciul sau produsul de asigurare vizat se potrivește consumatorului. În cazul în care se are în vedere un pachet de servicii sau de produse combinate în conformitate cu articolul 24, evaluarea analizează dacă pachetul combinat general este corespunzător.	(5) Pe baza informațiilor prevăzute la alin. (4), intermediarii de asigurări sau asigurătorii evaluează dacă serviciul sau produsul respectiv este corespunzător clienților; în cazul pachetelor de servicii sau produselor, combinate în conformitate cu art. 16, (art. 24 IDD), prin această evaluare se analizează dacă pachetul combinat general este corespunzător clientului.	
Art. 30 alin. (2) par. 2 prima frază	În cazul în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare consideră, pe baza informațiilor primite în conformitate cu primul paragraf, că produsul nu este adecvat pentru consumator sau potențialul consumator, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare avertizează consumatorul sau potențialul consumator în acest sens.	(6) În cazul în care intermediarii de asigurări sau asigurătorii consideră, pe baza informațiilor primite în conformitate cu alin. (4) și (5), că produsul este necorespunzător, aceștia avertizează, în acest sens, clienții sau potențialii clienți.	
Art. 30 alin. (2) par. 3 prima frază	În cazul în care consumatorii sau potențialii consumatori nu furnizează informațiile menționate la primul paragraf sau în cazul în care aceștia furnizează informații insuficiente în ceea ce privește cunoștințele și experiența lor, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare îi avertizează că nu este în măsură să determine dacă produsul vizat este adecvat pentru ei.	(7) În cazul netransmiterii informațiilor prevăzute la alin. (4) și (5) sau în cazul furnizării unor informații insuficiente în ceea ce privește cunoștințele și experiența, intermediarii de asigurări sau asigurătorii avertizează clienții sau potențialii clienți privind imposibilitatea de a determina dacă produsul vizat este corespunzător pentru aceștia.	
Art. 30 alin. (3) par. 1 (fără a doua frază de la lit. c))	(3) Fără a aduce atingere articolului 20 alineatul (1), atunci când nu se oferă consultanță în legătură cu produsele de investiții bazate pe asigurări, statele membre pot să prevadă derogări de la obligațiile prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, permițând intermediarilor de asigurări sau întreprinderilor de asigurare să desfășoare pe teritoriul lor activități de distribuție de asigurări fără a fi necesar să obțină informațiile sau să facă evaluarea prevăzute la alineatul (2) de la prezentul articol, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: (a) activitățile vizează unul dintre următoarele produse de	(8) Fără a aduce atingere art. 14 alin. (1) și (2) (art. 20(1) IDD), atunci când nu se oferă consultanță în legătură cu produsele de investiții bazate pe asigurări, intermediarii de asigurări sau asigurătorii care desfășoară activități de distribuție de asigurări pe teritoriul României sunt exceptați de la aplicarea prevederilor alin. (4) - (7) și art. 37 alin. (2) lit. b) pct. (ii) și (iii), dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: a) activitățile vizează unul dintre următoarele produse de investiții bazate pe asigurări:	

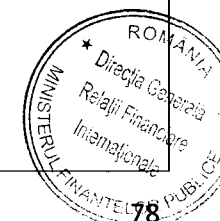

	<p>investiții bazate pe asigurări:</p> <p>(i) contracte care prevăd expunerea investițiilor doar la instrumente financiare considerate a nu fi complexe potrivit Directivei 2014/65/UE și nu includ o structură care face dificilă înțelegerea de către consumator a riscurilor implicate; sau</p> <p>(ii) alte investiții bazate pe asigurări care nu sunt complexe în sensul prezentului alineat;</p> <p>(b) activitatea de distribuție de asigurări se desfășoară la inițiativa consumatorului sau a potențialului consumator;</p> <p>(c) consumatorul sau potențialul consumator a fost informat în mod clar cu privire la faptul că, în cadrul respectivei activități de distribuție de asigurări, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare nu are obligația de a evalua dacă produsul de investiții bazat pe asigurări sau activitatea de distribuție de asigurări prestată sau oferită este adecvată și că respectivul consumator sau potențial consumator nu beneficiază de protecția aferentă a normelor relevante de conduită profesională. [...]</p> <p>(d) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare îndeplinește obligațiile de la articolele 27 și 28.</p>	<p>(i) contracte care implică expunerea investițiilor doar la instrumente financiare considerate a nu fi complexe potrivit Legea privind piețele de instrumente financiare și nu includ o structură care face dificilă înțelegerea de către client a riscurilor implicate;</p> <p>(ii) alte investiții bazate pe asigurări care nu sunt complexe în sensul prezentului alineat;</p> <p>b) activitatea de distribuție de asigurări se desfășoară la inițiativa clienților sau a potențialilor clienți;</p> <p>c) clienții sau potențialii clienți sunt informați în mod clar cu privire la faptul că:</p> <p>(i) în cadrul respectivei activități de distribuție de asigurări, intermediarii de asigurări sau asigurătorii sunt exceptați de la obligația de a evalua dacă produsul de investiții bazat pe asigurări sau activitatea de distribuție de asigurări prestată sau oferită este corespunzătoare;</p> <p>(ii) nu beneficiază de protecția normelor relevante privind conduita profesională;</p> <p>d) intermediarii de asigurări sau asigurătorii îndeplinesc obligațiile prevăzute la art. 25 (art. 27 și 28 IDD)</p>	
<p>Art. 30 alin. (4)</p>	<p>(4) Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare întocmește un dosar incluzând documentul sau documentele convenite între intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare și consumator, în care sunt enunțate drepturile și obligațiile părților, precum și celelalte condiții în care intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează servicii</p>	<p>(9) Intermediarii de asigurări sau asigurătorii mențin o evidență care cuprinde documentul sau documentele convenite între aceștia și clienți, în care se specifică:</p> <p>(a) drepturile și obligațiile părților, cu posibilitatea de a le menționa și prin trimiteri la alte documente sau texte legale, în situația în care consideră necesar acest lucru.</p>	

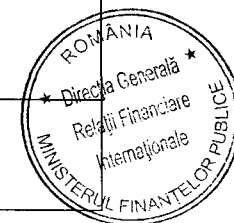
	<p>consumatorului.</p> <p>Drepturile și obligațiile părților la contract pot fi stipulate prin trimiteri la alte documente sau texte juridice.</p>	<p>(b) condițiile în care aceștia furnizează servicii clienților.</p>	
<p>Art. 30 alin. (5) par. 1</p>	<p>(5) Intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează consumatorului rapoarte adecvate privind serviciul furnizat pe un suport durabil. Aceste rapoarte includ comunicări periodice către consumatori, luând în considerare tipul și complexitatea produselor de investiții bazate pe asigurări în cauză și natura serviciului furnizat consumatorului și includ, după caz, costurile asociate tranzacțiilor și serviciilor efectuate în numele consumatorului.</p>	<p>(10) Intermediarii de asigurări sau asigurătorii furnizează clienților rapoarte adecvate privind serviciul furnizat pe un suport durabil care să includă:</p> <p>a) comunicări periodice către client, luând în considerare tipul și complexitatea produselor de investiții bazate pe asigurări în cauză și natura serviciului furnizat clientului;</p> <p>b) costurile asociate tranzacțiilor și serviciilor efectuate în numele clienților, după caz.</p>	
<p>Art. 30 alin. (5) par. 2</p>	<p>Atunci când oferă consultanță privind un produs de investiții bazat pe asigurări, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare furnizează consumatorului, înainte de încheierea contractului, o declarație privind caracterul adecvat pe un suport durabil, specificând consultanța acordată și modul în care aceasta corespunde preferințelor, obiectivelor și celorlalte caracteristici ale consumatorului. Se aplică condițiile stabilite la articolul 23 alineatele (1)-(4).</p>	<p>(11) Atunci când oferă consultanță privind un produs de investiții bazat pe asigurări, intermediarii de asigurări sau asigurătorii respectă prevederile art. 15 alin. (1) - (4) (art. 23 alin. (1)-(4) IDD) și furnizează clienților, înainte de încheierea contractului, pe un suport durabil, o declarație de adecvare în care se precizează consultanța acordată și modul în care aceasta corespunde preferințelor, obiectivelor și celorlalte caracteristici ale clienților.</p>	
<p>Art. 30 alin. (5) par. 3</p>	<p>În cazul în care contractul este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță care nu permite furnizarea prealabilă a declarației privind caracterul adecvat, intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare poate furniza declarația privind caracterul adecvat pe un suport durabil imediat după ce consumatorul își asumă obligații în temeiul unui contract, cu condiția să fie îndeplinite cumulativ următoarele două condiții:</p> <p>(a) consumatorul a consimțit să primească declarația privind caracterul adecvat fără întârzieri nejustificate după încheierea contractului; și</p>	<p>(12) În cazul în care contractul este încheiat prin intermediul unui mijloc de comunicare la distanță care exclude posibilitatea furnizării prealabile a declarației de adecvare, intermediarii de asigurări sau asigurătorii pot furniza declarația respectivă pe un suport durabil, imediat după ce clientul își asumă obligații în temeiul unui contract, cu îndeplinirea cumulativă a următoarelor condiții:</p> <p>a) clienții sunt de acord să primească declarația respectivă după încheierea contractului, fără întârzieri nejustificate;</p>	

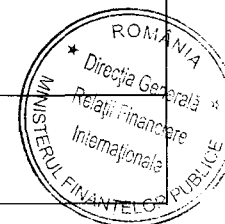
	(b) intermediarul de asigurări sau întreprinderea de asigurare i-a oferit consumatorului opțiunea de a întârzia încheierea contractului pentru a primi declarația privind caracterul adecvat înainte de încheiere.	b) clienții au fost informați asupra opțiunii de a întârzia încheierea contractului, pentru a primi în prealabil declarația respectivă.	
Art. 30 alin. (5) par. 4	În cazul în care un intermediar de asigurări sau o întreprindere de asigurare a informat consumatorul că va realiza o evaluare periodică a caracterului adecvat, raportul periodic conține o declarație actualizată cu privire la modul în care produsul de investiții bazat pe asigurări corespunde preferințelor, obiectivelor și altor caracteristici ale consumatorului.	(13) În cazul în care intermediarii de asigurări sau asigurătorii informează clienții asupra realizării evaluării periodice a caracterului adecvat, rapoartele prevăzute la alin. (10) conțin și o declarație actualizată cu privire la modul în care produsul de investiții bazat pe asigurări corespunde preferințelor, obiectivelor și altor caracteristici ale clienților.	
Art. 30 alin. (6)	(6) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 38 pentru a detalia modul în care intermediarii de asigurări și întreprinderile de asigurare trebuie să respecte principiile prevăzute la prezentul articol atunci când desfășoară activități de distribuție de asigurări cu consumatorii lor, inclusiv cu privire la informațiile pe care trebuie să le obțină atunci când evaluează caracterul adecvat și corespunzător al produselor de investiții bazate pe asigurări pentru consumatorii lor, criteriile pentru evaluarea produselor de investiții bazate pe asigurări care nu sunt complexe în sensul alineatului (3) litera (a) punctul (ii) de la prezentul articol, și conținutul și formatul dosarelor și acordurilor pentru furnizarea de servicii către consumatori și ale rapoartelor periodice prezentate consumatorilor cu privire la serviciile furnizate. Aceste acte delegate țin seama de următoarele: (a) natura serviciilor oferite sau furnizate consumatorului sau consumatorului potențial, ținând seama de tipul, obiectul, amploarea și frecvența tranzacțiilor; (b) natura produselor oferite sau avute în vedere, incluzând diferite tipuri de produse de investiții bazate pe asigurări; (c) tipul de consumator sau de consumator potențial (consumator de retail sau cu caracter profesional).		N.A.

	<p>(7) Până la 23 august 2017, EIOPA elaborează ghiduri, pe care le actualizează periodic, pentru evaluarea produselor de investiții bazate pe asigurări care includ o structură care face dificilă înțelegerea de către consumator a riscurilor implicate, în conformitate cu alineatul (3) litera (a) punctul (i).</p> <p>(8) EIOPA poate elabora ghiduri, pe care ulterior le actualizează periodic, pentru evaluarea produselor de investiții bazate pe asigurări clasificate ca nefiind complexe în sensul alineatului (3) litera (a) punctul (ii), ținând seama de actele delegate adoptate conform alineatului (6).</p>		
	<p>CAPITOLUL VII SANȚIUNI ȘI ALTE MĂSURI</p>	<p>Capitolul VIII – Răspunderi și sancțiuni</p>	
	<p>Articolul 31 Sanțiuni și alte măsuri administrative</p>	<p>Art. 28 – Sancțiuni și măsuri administrative</p>	
<p>Art. 31 alin. (1)</p>	<p>(1) Fără a aduce atingere competențelor de supraveghere ale autorităților competente și nici dreptului statelor membre de a prevedea și impune sancțiuni penale, statele membre stabilesc norme privind sancțiuni și alte măsuri administrative pentru toate încălcările dispozițiilor naționale de punere în aplicare a prezentei directive, se asigură că autoritățile lor competente sunt în măsură să impună astfel de sancțiuni și măsuri administrative și iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acestea sunt aplicate. Statele membre se asigură că sancțiunile și măsurile lor administrative sunt eficiente, proporționale și cu efect de descurajare.</p>	<p>(1) Constituie contravenții, dacă, potrivit condițiilor în care au fost săvârșite nu constituie infracțiuni potrivit legii penale, următoarele fapte:</p>	
<p>Art. 31 alin. (2)</p>	<p>(2) Statele membre pot decide să nu prevadă norme privind sancțiuni administrative în temeiul prezentei directive pentru încălcări care fac obiectul unor sancțiuni</p>		

	penale în temeiul dreptului lor intern. În acest caz, statele membre comunică dispozițiile relevante de drept penal Comisiei.		
Art. 31 alin. (4)	(4) Statele membre se asigură că, în cazul în care le revin obligații distribuitorilor de asigurări sau de reasigurări, în cazul unei încălcări a oricăreia dintre aceste obligații, pot fi aplicate sancțiuni și alte măsuri administrative membrilor personalului lor de conducere sau de supraveghere, precum și oricărei alte persoane fizice sau juridice responsabile, în conformitate cu legislația națională, pentru încălcare.	a) nerespectarea de către distribuitori, de către persoanele din conducere responsabile de activitatea distribuitorilor și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție a prevederilor prezentei legi, actelor sau regulamentelor delegate, standardelor tehnice de reglementare, celor de aplicare, actelor de punere în aplicare și altor acte emise de Comisia Europeană sau de Consiliu și Parlamentul European European cu aplicabilitate directă în statele membre, a prevederilor legale, precum și a actelor individuale emise de A.S.F.;	
Art. 33 (1) lit. c)	(1) Prezentul articol se aplică cel puțin: (c) unui intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare care a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte mijloace neregulate cu încălcarea articolului 3;		
		b) nesolicitarea de către intermediarii principali autorizați, a aprobării de către A.S.F., prevăzută la art.9, pentru acționarii/asociații semnificativi direcți și/sau indirecti precum și pentru persoanele din conducerea acestora conform prevederilor legale;	
Art. 33 (1) lit. d)	(d) unui distribuitor de asigurări care nu respectă dispozițiile articolului 10;	c) nerespectarea de către distribuitori, de către persoanele care fac parte din conducere responsabile de activitatea distribuitorilor și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție a prevederilor referitoare la desfășurarea activității prevăzute la art. 10. și 11 alin. (1) –(12) și (15) și a prevederilor legale;	
		d) încălcarea de către intermediarii principali autorizați de A.S.F. a obligației de menținere a limitei minime a capitalului social prevăzută la art. 9 alin. (2) lit. d);	

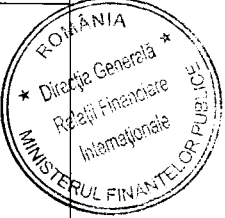

		<p>e) încălcarea de către distribuitori a obligațiilor privind transmiterea către A.S.F. a informațiilor și a documentelor și rapoartelor în conformitate cu dispozițiile art. 11 alin. (13);</p> <p>f) nerespectarea de către intermediarii principali și de către persoanele care fac parte din conducerea acestora responsabile de activitatea distribuitorilor și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție a condițiilor impuse la autorizare/avizare conform prevederilor art. 9 alin. (1), (2) și (4), precum și modificarea documentelor ce au stat la baza acordării autorizației/avizului A.S.F., fără a solicita A.S.F. aprobarea/avizul;</p>	
Art. 33 (1) lit. f)	(f) unui distribuitor de asigurări care nu respectă normele de conduită profesională prevăzute în capitolul V, în ceea ce privește orice produs de asigurare, altul decât cele menționate la litera (e)	g) nerespectarea de către distribuitori a normelor de conduită profesională și a cerințelor de informare prevăzute la art. 12–17 și art.18 alin.(3), precum și a prevederilor legale în aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (21) și (22);	
Art. 33 (1) lit. e)	(e) unei întreprinderi de asigurare sau unui intermediar de asigurări care nu respectă normele de conduită profesională prevăzute în capitolele V și VI, în ceea ce privește distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări;	h) nerespectarea de către asigurători și intermediarii de asigurări a normelor de conduită profesională și a cerințelor de informare prevăzute la art. 12 – 17 și art. 18 alin. (3) și a cerințelor suplimentare prevăzute la art. 24 – 27 în ceea ce privește distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări, precum și a prevederilor legale în aplicarea dispozițiilor art. 4 alin. (21) - (23);	
		<p>i) nerespectarea de către distribuitori a prevederilor art. 36 alin. (2) și (5);</p> <p>j) împiedicarea fără drept a exercitării drepturilor conferite de către lege A.S.F. și refuzul nejustificat al oricărei persoane de a răspunde solicitărilor A.S.F. în exercitarea atribuțiilor care îi revin conform legii;</p> <p>k) nerespectarea de către distribuitori, de către persoanele din conducere responsabile de activitatea distribuitorilor și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție a măsurilor stabilite prin actele de autorizare sau</p>	

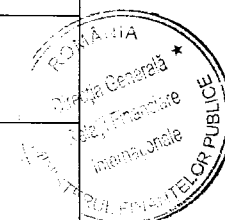

		<p>avizare, supraveghere, reglementare și control sau în urma acestora;</p> <p>l) acceptarea sau primirea de onorarii, comisioane sau alte tipuri de beneficii prevăzute la art. 13 alin. (5) de către distribuitori ;</p> <p>m) nerespectarea de către entitățile care organizează cursuri de pregătire profesională, conducerea acestora și de către lectori, conform art. 4 alin. (12) și (29) a prevederilor legale;</p> <p>n) neîndeplinirea de către distribuitori a cerințelor profesionale privind desfășurarea activității de distribuție prevăzute de prezenta lege și de prevederile legale;</p> <p>o) nerespectarea obligației prevăzute la art. 36 alin. (7) de către societăți și intermediarii principali care distribuie polițe de asigurare;</p> <p>p) nerespectarea de către intermediarii principali a obligației prevăzute la art. 11 alin. (14);</p> <p>r) nerespectarea de către societăți și intermediarii principali a obligației prevăzute la art. 36 alin. (8);</p>	
<p>Art. 33 alin. (3) lit. a)</p>	<p>(3) În cazul încălcărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(d) și (f), statele membre se asigură că autoritățile competente au competența să impună, în conformitate cu dreptul intern, cel puțin următoarele sancțiuni și alte măsuri administrative:</p> <p>a) un ordin prin care i se impune persoanei fizice sau juridice responsabile să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea lui;</p>	<p>(2) Săvârșirea unei sau mai multor contravenții dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. a) – g), i) - l), lit. n) și r) de către societăți sau intermediarii principali, după caz, se sancționează cu următoarele sancțiuni contravenționale principale:</p> <p>a) avertisment scris prin care li se impune societăților sau intermediarilor principali responsabili încetarea săvârșirii faptelor respective și nerepetarea acestora;</p> <p>b) amendă de la 5.000 lei la 5.000 000 lei, pentru societăți sau intermediarii principali prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.</p>	

<p>Art. 33 alin. (3) lit. b)</p>	<p>(3) În cazul încălcărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a)-(d) și (f), statele membre se asigură că autoritățile competente au competența să impună, în conformitate cu dreptul intern, cel puțin următoarele sancțiuni și alte măsuri administrative:</p> <p>b) în cazul unui intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare, retragerea înregistrării prevăzute la articolul 3.</p>	<p>(3) În funcție de natura și gravitatea faptei, pentru săvârșirea unei sau mai multor contravenții dintre cele prevăzute la alin. (1) lit. a) – g), i) - l), lit. n) și r), Consiliul A.S.F. poate aplica societăților sau intermediarilor principali, prin derogare de la art. 5 alin.(7) din OG 2/2001 una sau mai multe dintre următoarele sancțiuni contravenționale principale :</p> <p>a) interzicerea temporară sau definitivă, totală sau parțială, a exercitării activității de distribuție sau a distribuției unuia sau mai multor produse de asigurare;</p> <p>b) retragerea autorizației sau a avizului, în cazul intermediarilor principali;</p> <p>c) dispunerea radierii din registrele A.S.F. a intermediarilor secundari.</p>	
		<p>(4) Săvârșirea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. p) se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 5.000 000 lei și cu interzicerea temporară a desfășurării activității, simultan cu amenda prevăzută la alin.(2) lit. b), prin derogare de la art .5 alin.(7) din O.G. 2/2001.</p>	
		<p>(5) Nerespectarea obligației prevăzute la art. 11 alin. (14) la expirarea perioadei de interzicere temporară a activității și nereluarea activității, în condițiile prevăzute de prezenta lege și de reglementările emise de A.S.F., la expirarea perioadei de suspendare prevăzute la art. 4 alin. (2) se sancționează cu retragerea autorizației.</p>	
<p>Art. 5 alin. (1) par. 3</p>	<p>În cazul în care, în pofida măsurilor luate de statul membru de origine sau din cauză că măsurile respective se dovedesc a fi inadecvate sau nu au fost luate măsuri, intermediarul de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare continuă să acționeze de o manieră care aduce, în mod evident, prejudicii intereselor consumatorilor din statul membru gazdă pe o scară largă sau buneii funcționări a piețelor de asigurare și reasigurare, autoritatea competentă din statul membru gazdă poate adopta, după</p>	<p>(6) În cazul nerespectării legislației naționale privind interesul general de către intermediarii sau intermediarii de asigurări auxiliare care desfășoară activitate de distribuție pe teritoriul României în baza libertății de a presta servicii sau a dreptului de stabilire, Consiliul A.S.F. poate dispune acestora, în condițiile art. 7 alin. (4) – (6) și (14) și ale art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.</p>	

<p>Art. 8 alin. (4)</p>	<p>ce informează autoritatea competentă din statul membru de origine, măsuri adecvate pentru a preveni alte nereguli, inclusiv, în măsura în care este strict necesar, pentru a împiedica intermediarul în cauză să desfășoare noi activități pe teritoriul său.</p> <p>Art. 8 (4) Alineatele (2) și (3) nu afectează competența statului membru gazdă de a adopta măsuri corespunzătoare și nediscriminatorii pentru a preveni sau a sancționa neregulile comise pe teritoriul lor, în cazul în care sunt strict necesare acțiuni imediate pentru a proteja drepturile consumatorilor din statul membru gazdă, și în măsura în care statul membru de origine nu a luat măsuri echivalente sau a luat măsuri inadecvate. În astfel de cazuri, statul membru gazdă are posibilitatea de a împiedica respectivul intermediar de asigurări, reasigurări sau asigurări auxiliare să desfășoare noi activități pe teritoriul său.</p>	<p>113/2013, cu modificările și completările ulterioare, interzicerea temporară sau definitivă, totală sau parțială, a exercitării activității de distribuție sau a distribuției unuia sau mai multor produse de asigurare.</p>	
		<p>(7) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) de către persoanele fizice din conducerea societăților sau intermediarilor principali, responsabili pentru activitățile de distribuție și de către membrii personalului direct implicat în activități de distribuție se sancționează cu următoarele sancțiuni contravenționale principale, după caz:</p> <p>a) avertisment scris pentru persoanele din conducere responsabile pentru activitățile de distribuție și pentru membrii personalului direct implicat în activități de distribuție, prin care se impune acestora încetarea săvârșirii faptelor respective și nerepetarea acestora;</p> <p>b) amendă de la 5.000 lei la 1.000.000 lei, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.</p>	

		<p>(8) În funcție de natura și gravitatea faptei, Consiliul A.S.F. poate aplica persoanelor fizice din conducerea societăților și intermediarilor principali una sau ambele dintre următoarele sancțiuni contravenționale principale:</p> <p>a) retragerea aprobării acordate de A.S.F. persoanelor din conducerea societăților și intermediarilor principali autorizați de A.S.F, respectiv a avizului acordat de A.S.F. persoanelor responsabile cu activitatea de distribuție din conducerea intermediarilor principali avizați de A.S.F.;</p> <p>b) interzicerea dreptului de a ocupa funcții care necesită aprobarea/avizul A.S.F. pentru o perioadă cuprinsă între unu și 5 ani de la comunicarea deciziei de sancționare sau la o altă dată menționată în mod expres în aceasta.</p>	
		<p>(9) Săvârșirea contravenției prevăzute la alin. (1) lit. o) de către societăți și intermediarii principali care distribuie polițe de asigurare se sancționează cu amendă de la 2.500 lei la 10.000 lei.</p>	
		<p>(10) Săvârșirea de către entitățile care organizează cursuri de pregătire profesională, conducerea acestora și de către lectori a contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. m) se sancționează cu:</p> <p>a) amendă de la 1.000 lei la 10.000 lei;</p> <p>b) retragerea autorizației;</p> <p>c) suspendarea activității;</p> <p>d) retragerea aprobării acordate lectorilor.</p>	
		<p>(11) Sancțiunile prevăzute la alin. (2) și (7) se pot aplica și cumulativ cu cele prevăzute la alin. (3), (4), (6) și (8) prin derogare de la art 5 alin.(7) din O.G. 2/2001.</p>	
Art. 33 alin. (2)	<p>(2) În cazul încălcărilor prevăzute la alineatul (1) litera (e), statele membre se asigură că autoritățile competente au competența să impună, în conformitate cu dreptul intern, cel puțin următoarele sancțiuni și alte măsuri administrative:</p>	<p>(12) Săvârșirea contravențiilor prevăzute la alin. (1) lit. h) de către asigurători și intermediarii principali în ceea ce privește distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări se sancționează, după caz, cu:</p> <p>a) declarație publică ce indică persoana fizică sau juridică responsabilă și natura încălcării;</p>	

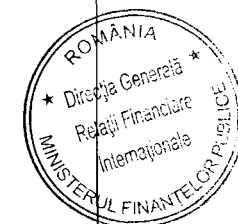
<p>a) o declarație publică care indică persoana fizică sau juridică responsabilă și natura încălcării;</p> <p>b) un ordin prin care i se impune persoanei fizice sau juridice responsabile să pună capăt comportamentului respectiv și să se abțină de la repetarea lui;</p> <p>c) în cazul unui intermediar de asigurări, retragerea înregistrării prevăzute la articolul 3;</p> <p>d) o interdicție temporară de a exercita funcții de conducere în cadrul intermediarilor de asigurări ori al întreprinderilor de asigurare pentru orice membru al personalului de conducere al intermediarului de asigurări sau al întreprinderii de asigurare care este considerat răspunzător;</p> <p>e) în cazul unei persoane juridice, următoarele sancțiuni administrative pecuniare maxime:</p> <p>(i) cel puțin 5 000 000 EUR sau până la 5 % din cifra de afaceri anuală totală potrivit celor mai recente situații financiare disponibile aprobate de organul de conducere sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb de la data intrării în vigoare a prezentei directive. În cazul în care persoana juridică este o întreprindere-mamă sau o filială a unei întreprinderi-mamă care trebuie să întocmească conturi financiare consolidate în conformitate cu Directiva 2013/34/UE a Parlamentului European și a Consiliului (1), cifra de afaceri totală aplicabilă este cifra de afaceri anuală totală pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de organul de conducere al întreprinderii-mamă principale; sau</p>	<p>b) avertisment scris prin care i se impune persoanei fizice sau juridice responsabile încetarea acțiunilor respective și nerepetarea acestora;</p> <p>c) în cazul intermediarilor principali, retragerea autorizației sau avizului de desfășurare a activității de distribuție;</p> <p>d) radierea din registre de către asigurători sau intermediarii principali a intermediarilor secundari persoane fizice și juridice;</p> <p>e) interzicerea dreptului de a ocupa funcții de conducere în cadrul asigurătorilor și intermediarilor principali autorizați de A.S.F. pentru o perioadă de la unu la cinci ani pentru membrii conducerii considerați răspunzători și interzicerea dreptului de a ocupa funcții de conducere în cadrul intermediarilor principali avizați de A.S.F., pentru o perioadă de la unu la cinci ani, pentru persoanelor responsabile cu activitatea de distribuție din conducerea acestora considerate răspunzătoare;</p> <p>f) în cazul unei persoane juridice, prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, amendă de la 10.000 lei până la 22.400.000 lei sau până la 5% din cifra de afaceri anuală totală conform ultimelor situații financiare anuale disponibile aprobate de conducere sau până la de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare sau a pierderii evitate prin aceasta, în cazul în care acestea pot fi calculate, iar în situația în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a unei societăți-mamă care întocmește conturi financiare consolidate în conformitate cu legislația națională aplicabilă în domeniu,</p>	
--	--	---

	<p>(ii)până la dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate;</p> <p>f)în cazul unei persoane fizice, următoarele sancțiuni administrative pecuniare maxime:</p> <p>(i)cel puțin 700 000 EUR sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din data intrării în vigoare a prezentei directive; sau</p> <p>(ii)până la dublul profiturilor obținute sau al pierderilor evitate în urma încălcării, în cazul în care acestea pot fi calculate.</p>	<p>cifra de afaceri anuală totală este cea calculată pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de conducerea societății-mamă de cel mai înalt rang;în cazul în care persoana juridică este o societate-mamă sau o filială a unei societăți-mamă care întocmește conturi financiare consolidate în conformitate cu legislația națională aplicabilă în domeniu, cifra de afaceri anuală totală prevăzută la lit. e) pct. (i) este cea calculată pe baza celor mai recente conturi consolidate aprobate de conducerea societății-mamă de cel mai înalt rang.</p> <p>g) în cazul unei persoane fizice, amendă de la 1.000 lei la 3.150.000 lei sau până la maximum de două ori valoarea beneficiului rezultat din încălcare sau a pierderii evitate prin aceasta, în cazul în care acestea pot fi calculate.</p>	
<p>Art. 34</p>	<p>Art. 34 Aplicarea eficace a sancțiunilor și a altor măsuri</p> <p>Statele membre se asigură că, la stabilirea tipului de sancțiuni sau de alte măsuri administrative și a nivelului sancțiunilor administrative pecuniare, autoritățile competente iau în considerare toate circumstanțele relevante, inclusiv, după caz:</p> <p>(a)gravitatea și durata încălcării;</p> <p>(b)gradul de responsabilitate al persoanei fizice sau juridice responsabile;</p> <p>(c)puterea financiară a persoanei fizice sau juridice responsabile, stabilită pe baza venitului anual al persoanei fizice responsabile sau pe baza cifrei de afaceri totale a persoanei juridice responsabile;</p> <p>(d)importanța profiturilor înregistrate sau a pierderilor evitate de către persoana fizică sau juridică responsabilă, în măsura în care acestea pot fi calculate;</p> <p>(e)pierderile suferite de consumatori și părți terțe în urma</p>	<p>(13) La stabilirea tipului sancțiunii sau a măsurii sancționatoare și a cuantumului amenzii, pentru sancțiunile prevăzute la alin. (2) - (10), Consiliul A.S.F. are în vedere principiul proporționalității, documentării și cel al raționamentului calificat, precum și toate circumstanțele relevante ale săvârșirii faptei de către persoanele fizice sau juridice, inclusiv următoarele aspecte, după caz:</p> <p>a) natura, gravitatea și durata încălcării faptelor;</p> <p>b) gradul de răspundere al persoanei fizice sau juridice;</p> <p>c) capacitatea financiară, stabilită astfel:</p> <p>(i) pe baza venitului anual al persoanei fizice;</p> <p>(ii) pe baza cifrei de afaceri totale a persoanei juridice;</p> <p>d) stabilitatea financiară;</p> <p>e) cuantumul și relevanța profiturilor realizate sau al pierderilor evitate, în măsura în care acestea pot fi calculate;</p> <p>f) prejudiciile cauzate clienților în urma nerespectării în cauză, în măsura în care acestea pot fi determinate;</p>	

	<p>respectivei încălcări, în măsura în care acestea pot fi calculate;</p> <p>(f)nivelul cooperării persoanei fizice sau juridice responsabile cu autoritatea competentă;</p> <p>(g)măsurile luate de persoana juridică sau fizică responsabilă pentru a împiedica repetarea încălcării; și</p> <p>(h)eventualele încălcări anterioare comise de persoana fizică sau juridică responsabilă.</p>	<p>g) măsurile luate împotriva repetării situațiilor de încălcare a prevederilor legale;</p> <p>h) gradul de cooperare cu A.S.F.;</p> <p>i) eventualele încălcări săvârșite anterior.</p>	
		<p>(14) În cazul constatării săvârșirii a două sau mai multe contravenții, se aplică amenda prevăzută pentru contravenția cea mai gravă, prin derogare de la prevederile art. 10 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(15) Prin derogare de la prevederile Capitolului II din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, prin decizie emisă de A.S.F. se constată și se aplică sancțiunile contravenționale, deciziile de sancționare emise de A.S.F. cuprind motivele de fapt și de drept, mențiunea că persoanele fizice și juridice sancționate au dreptul de contestare conform art. 31 alin. (2), termenul în care se poate depune contestația, instanța căreia i se poate adresa și produc efecte de la data comunicării către persoanele și entitățile respective.</p> <p>(16) Actul prin care se constată și se individualizează obligația de plată a persoanelor fizice și juridice sancționate conform prezentului articol întocmit sau emis de către organele A.S.F., conform legii, constituie titlu de creanță.</p> <p>(17) La data scadenței, titlul de creanță devine titlu executoriu, în baza căruia A.S.F. va declanșa procedura silită de recuperare a creanțelor sale, conform dispozițiilor Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată, cu modificările ulterioare.</p> <p>(18) Cuantumul amenzilor menționate la alin. (2) lit. b), alin. (7) lit. b), alin. (9), alin. (10) lit. a) și alin. (12) lit. f) și g) se</p>	

		<p>actualizează, în funcție de situația pieței asigurărilor și/sau de situația economică națională sau de reglementările Uniunii Europene, prin reglementări ale A.S.F.</p> <p>(19) Aplicarea sancțiunilor și măsurilor sancționatoare nu înlătură răspunderea materială, civilă sau penală, după caz.</p> <p>(20) Prin derogare de la prevederile art. 8 alin. (3) și (4) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare, amenzile contravenționale stabilite prin lege și aplicate de Consiliul A.S.F. se constituie ca venit la bugetul de stat în cotă de 50%, iar diferența de 50% ca venit la bugetul A.S.F.</p> <p>(21) Aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute de prezenta lege se prescrie în termen de 6 luni de la data constatării faptei, dar nu mai târziu de 3 ani de la data săvârșirii acesteia.</p> <p>(22) Constatarea contravențiilor prevăzute la alin. (1) se face de către persoanele cu atribuții privind supravegherea și controlul din cadrul A.S.F., iar aplicarea sancțiunilor contravenționale prevăzute la alin. (2) - (12) se realizează de către Consiliul A.S.F., în condițiile art. 21² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 93/2012, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 113/2013, cu modificările și completările ulterioare:</p> <p>(23) Structurile de specialitate din cadrul A.S.F. care desfășoară procesul de supraveghere și autorizare notifică persoanele care fac parte din conducerea distribuitorilor responsabile de activitatea distribuitorilor și membrii personalului direct implicat în activități de distribuție despre încălcarea prevederilor legale; persoanele notificate pot remite, în termen de 7 zile de la primirea notificării, un răspuns prin care să explice motivul încălcării sau pot formula obiecțiuni.</p> <p>(24) La primirea răspunsului la notificarea prevăzută la alin. (23), structurile de specialitate din cadrul A.S.F. pot propune Consiliului A.S.F. măsuri sancționatoare, la care se anexează răspunsul primit.</p>	
--	--	--	--

		<p>(25) Structurile de specialitate din cadrul A.S.F. cu atribuții de control întocmesc un proces-verbal, în urma desfășurării controlului periodic sau inopinat la sediul distribuitorilor; distribuitorii pot formula obiecțiuni la procesul-verbal în termenele stabilite prin reglementări ale A.S.F.</p> <p>(26) În măsura în care prezenta lege nu dispune altfel, contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.</p>	
		Art. 29 - Infrațiuni	
Art. 33 alin. (1) lit. a)	Art. 33 (1) Prezentul articol se aplică cel puțin: a) persoanelor care nu își înregistrează activitățile de distribuție în conformitate cu articolul 3;	(1) Desfășurarea activității de distribuție fără autorizație sau aviz emisă/emis de A.S.F. ori fără înscrierea în registrele A.S.F. constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.	
Art. 33 alin. (1) lit. b)	b) unei întreprinderi de asigurare sau de reasigurare sau unui intermediar de asigurări sau de reasigurări care utilizează serviciile de distribuție de asigurări sau reasigurări furnizate de persoane menționate la litera (a);	(2) Utilizarea de către societăți sau intermediari principali a serviciilor unor persoane neînregistrate la A.S.F. sau desfășurarea activității intermediarilor și intermediarilor de asigurări auxiliare cu nerespectarea prevederilor art. 10 alin. (10) constituie infracțiune și se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.	
		<p>(3) Emiterea, comercializarea, deținerea polițelor de asigurare false sau falsificate de către societăți, intermediari principali, membrii personalului direct implicat în activități de distribuție, precum și de către persoanele fizice care distribuie polițe de asigurare, constituie infracțiune și se pedepsește conform art. 320 din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(4) Utilizarea, de către persoane care nu sunt autorizate/avizate de A.S.F. sau care nu sunt înregistrate pentru desfășurarea activității de distribuție, a denumirilor</p>	

		<p>specifice categoriilor de intermediari principali sau secundari prevăzute de reglementările A.S.F. sau a derivatelor acestora, în legătură cu o activitate, un produs sau un serviciu, cu excepția cazului în care această utilizare este stabilită sau recunoscută prin lege ori printr-un acord internațional sau când, din contextul în care sunt folosite aceste cuvinte, rezultă neîndoiește că nu este vorba de activități de distribuție constituie infracțiune și se pedepsește conform art. 244 alin.(2) din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.</p> <p>(5) Obținerea și utilizarea autorizației sau avizului A.S.F. sau înregistrarea în registrele A.S.F. prin utilizarea unor declarații false sau alte mijloace ilicite constituie infracțiune și se pedepsește conform art. 326 din Legea nr. 286/2009, cu modificările și completările ulterioare.</p>	
		Art. 30 – Răspunderea juridică	
		Societățile și intermediarii principali își asumă răspunderea privind respectarea prevederilor legale și sunt sancționați pentru încălcările prevăzute la art. 28 săvârșite de intermediarii secundari, cu respectarea legislației naționale.	
		Art. 31 – Căi de atac și reguli de procedură	
Art. 6 alin. (3) par. 2	Refuzul menționat la primul paragraf sau necomunicarea de către autoritatea competentă din statul membru de origine a informațiilor menționate la alineatul (1) face obiectul dreptului de a exercita o cale de atac în fața instanțelor în statul membru de origine.	(1) Actul prin care A.S.F., conform art. 6 alin. (10), refuză să comunice intermediarilor sau intermediarilor de asigurări auxiliare informațiile prevăzute la art. 21 alin. (1) (art. 6 alin. (1) IDD) sau necomunicarea de către A.S.F. a acestor informații se poate contesta la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30 de zile de la data actului respectiv sau de la expirarea termenului prevăzut la art 21 alin.(2).	
Art. 31 alin. (5)	(5) Statele membre se asigură că sancțiunile administrative și alte măsuri luate în conformitate cu prezentul articol fac obiectul unei căi de atac.	(2) Actele adoptate de A.S.F., conform prevederilor legale, cu privire la persoanele fizice și juridice conform art. 28 pot fi contestate la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal, în termen de 30	

		de zile de la data comunicării. (3) Contestațiile adresate Curții de Apel București, Secția contencios administrativ și fiscal nu suspendă, pe timpul soluționării acestora, măsurile dispuse de A.S.F.	
Art. 32 alin. (1) par. 1	(1) Statele membre se asigură că autoritatea competentă publică orice sancțiune sau altă măsură administrativă care a fost impuse pentru încălcarea dispozițiilor interne de punere în aplicare a prezentei directive și față de care nu a fost inițiată o cale de atac în termen, fără întârziere nejustificată, incluzând informații cu privire la tipul și natura încălcării și la identitatea persoanelor responsabile de aceasta.	Art. 32 – Publicare (1) A.S.F. publică în Monitorul Oficial al României, Partea I deciziile prin care se impun sancțiunile sau măsurile prevăzute la art. 28 alin. (3) lit. a) și b), alin.(4)- (6), (8) și (10), față de care nu a fost inițiată o cale de atac în termen. (2) A.S.F. publică pe site-ul propriu deciziile prin care se impun sancțiunile prevăzute la art. 28 alin. (2), (7) și (9) față de care nu a fost inițiată o cale de atac în termen.	
Art. 32 alin. (1) par. 2	Cu toate acestea, în cazul în care publicarea identității persoanelor juridice ori a identității sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către autoritatea competentă ca fiind disproporționată, pe baza unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea respectivă ar pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, autoritatea competentă poate decide să amâne publicarea, să nu publice aceste informații sau să publice sancțiunile sub formă anonimă.	(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), în cazul în care publicarea identității persoanelor juridice sau a datelor cu caracter personal ale persoanelor fizice este considerată de către A.S.F. ca fiind disproporționată, ca urmare a unei evaluări efectuate de la caz la caz cu privire la proporționalitatea publicării unor astfel de date, sau în cazul în care publicarea pune în pericol stabilitatea piețelor financiare sau o anchetă în curs, A.S.F. poate: a) amâna publicarea deciziei până în momentul în care motivele nepublicării încetează să fie valabile; b) publică decizia cu titlu anonim.	
Art. 32 alin. (2)	(2) În cazul în care dreptul intern prevede publicarea unei decizii de a impune o sancțiune sau o altă măsură care face obiectul unei căi de atac în fața autorităților judiciare competente sau a altor autorități competente, autoritățile competente publică, fără întârziere nejustificată, pe site-ul lor web oficial, această informație și orice informație ulterioară cu privire la rezultatul căii de atac respective. Mai mult, se publică, de asemenea, orice decizie de anulare a	(4) În cazul în care decizia de a impune o sancțiune sau măsură face obiectul unei căi de atac, A.S.F. publică imediat, pe site-ul propriu, astfel de informații și orice informații ulterioare cu privire la rezultatul căii de atac. (5) A.S.F. publică pe site-ul propriu orice decizie de anulare a unei decizii anterioare de impunere a unei sancțiuni sau a unei măsuri.	

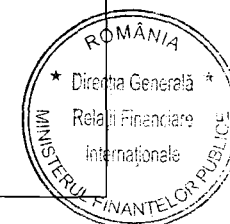
	unei decizii anterioare de impunere a unei sancțiuni sau a unei alte măsuri care a fost publicată.		
		Cap. IX – Dispoziții tranzitorii și finale	
Art. 40	Perioada de tranziție	Art. 33 – Perioada de tranziție	
Art. 40	Statele membre se asigură că intermediarii deja înregistrați în temeiul Directivei 2002/92/CE respectă dispozițiile relevante din dreptul intern de punere în aplicare a articolului 10 alineatul (1) din prezenta directivă până la 23 februarie 2019.	(1) Intermediarii înregistrați până la intrarea în vigoare a prezentei legi în temeiul Legii nr.32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, cu modificările și completările ulterioare, le sunt aplicabile începând cu data de 23 februarie 2019, dispozițiile relevante din legislația națională de aplicare a art. 10 alin. (1) (Art.10 (1) IDD).	
		(2) În termen de 180 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, intermediarii principali a căror activitate este suspendată la acea dată sau care au interdicere temporară a desfășurării activității își pot relua activitatea numai în condițiile respectării prezentei legi; în caz contrar A.S.F. retrage autorizația intermediarilor respectivi.	
		(3) În termen de 120 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi, instituțiile de credit și firmele de investiții care, la acea dată, desfășoară activitate de bancassurance, respectiv au calitatea de asistenți în brokeraj, după caz, în condițiile Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, optează pentru desfășurarea activității de distribuție conform prevederilor legale și notifică A.S.F. în acest sens.	
		(4) Ulterior expirării termenului de 120 de zile de la	

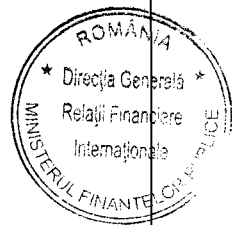
		data intrării în vigoare a prezentei legi, instituțiile de credit și firmele de investiții care nu au transmis notificarea prevăzută la alin. (3) pot desfășura activitate de distribuție în calitate de intermediari secundari.	
		(5) Actele și faptele juridice încheiate ori, după caz, săvârșite sau produse înainte de intrarea în vigoare a prezentei legi nu pot genera alte efecte juridice decât cele prevazute de legea în vigoare la data încheierii sau, după caz, a săvârșirii ori producerii lor.	
Art. 33 (2) e) și f) punctele (i) o parte	[...] sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb de la data intrării în vigoare a prezentei directive [...] sau, în statele membre în care euro nu este moneda oficială, valoarea echivalentă în moneda națională la cursul de schimb din data intrării în vigoare a prezentei directive		
Art. 37	Protecția datelor	Art. 34 - Dispoziții privind prelucrarea datelor cu caracter personal	
Art. 37 alin. (1)	(1) Statele membre aplică Directiva 95/46/CE în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de statele membre în temeiul prezentei directive.	(1) Comunicările și informațiile privind datele cu caracter personal se fac cu respectarea dispozițiilor legale.	
		(2) Distribuitorii utilizează datele cu caracter personal ale clienților, cu respectarea legislației în vigoare privind prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.	
Art. 37 alin. (2)	(2) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică în cazul prelucrării datelor cu caracter personal efectuate de EIOPA în temeiul prezentei directive.		N.A.

Art. 38	<p>Articolul 38</p> <p>Acte delegate</p> <p>Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 39 privind articolele 25, 28, 29 și 30.</p>		N.A.
Art. 39	<p>Articolul 39</p> <p>Exercitarea delegării</p> <p>(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.</p> <p>(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 25, 28, 29 și 30 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 22 februarie 2016.</p> <p>(3) Delegarea de competențe menționată la articolele 25, 28, 29 și 30 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării competenței specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.</p> <p>(4) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.</p> <p>(5) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 25, 28, 29 și 30 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de trei luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu trei luni la inițiativa Parlamentului European sau a</p>		N.A.

	Consiliului.		
Art. 41	Revizuire și evaluare		
Art. 41	<p>(1) Până la 23 februarie 2021, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la aplicarea articolului 1. Un astfel de raport include o evaluare, pe baza informațiilor primite de la statele membre și de la EIOPA în temeiul articolului 1 alineatul (5), dacă domeniul de aplicare al prezentei directive, inclusiv excepția de la articolul 1 alineatul (3), este în continuare adecvat în ceea ce privește nivelul de protecție a consumatorilor, proporționalitatea tratamentului dintre diverșii distribuitori de asigurări și sarcina administrativă impusă autorităților competente și canalele de distribuție de asigurări.</p> <p>(2) Comisia revizuește prezenta directivă până la 23 februarie 2021. Revizuirea include un studiu general privind aplicarea în practică a normelor instituite prin prezenta directivă, ținând seama de evoluția piețelor produselor de investiții de retail, precum și de experiența dobândită în aplicarea practică a prezentei directive, a Regulamentului (UE) nr. 1286/2014 și a Directivei 2014/65/UE. În cadrul revizuirii se evaluează dacă normele specifice de conduită profesională pentru distribuția de produse de investiții bazate pe asigurări stabilite în capitolul VI din prezenta directivă dau rezultate adecvate și proporționale, ținând seama de nevoia de a asigura un nivel suficient de protecție a consumatorilor, coerent cu standardele de protecție a investitorilor aplicabile în temeiul Directivei 2014/65/UE, precum și de caracteristicile specifice ale produselor de investiții bazate pe asigurări și de natura specifică a canalelor lor de distribuție. Revizuirea constituie, de asemenea, un prilej de a reflecta asupra posibilității de a aplica dispozițiile prezentei directive produselor care intră sub incidența Directivei 2003/41/CE.</p>		N.A.

<p>Revizuirea include, de asemenea, o analiză specifică a impactului articolului 19 din prezenta directivă, luând în considerare situația concurenței pe piața serviciilor de distribuție de asigurări pentru alte contracte decât cele incluse în oricare dintre clasele stipulate în anexa II la Directiva 2009/138/CE și a impactului obligațiilor menționate la articolul 19 din prezenta directivă asupra intermediarilor de asigurări care sunt întreprinderi mici și mijlocii.</p> <p>(3) După consultarea Comitetului comun al autorităților europene de supraveghere, Comisia prezintă un prim raport Parlamentului European și Consiliului.</p> <p>(4) Până la 23 februarie 2020, și ulterior cel puțin o dată la doi ani, EIOPA elaborează un alt raport privind punerea în aplicare a prezentei directive. EIOPA consultă Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe înainte de publicarea acestui raport.</p> <p>(5) Într-un al treilea raport, elaborat până la 23 februarie 2018, EIOPA face o evaluare a structurii piețelor intermediarilor de asigurări.</p> <p>(6) Într-un raport care urmează să fie elaborat de EIOPA până la 23 februarie 2020 conform alineatului (4), se examinează dacă autoritățile competente menționate la articolul 12 alineatul (1) dispun de competențe suficiente și de resurse adecvate pentru a-și îndeplini sarcinile.</p> <p>(7) Raportul menționat la alineatul (4) analizează cel puțin următoarele aspecte:</p> <p>(a) toate modificările survenite în structura pieței intermediarilor de asigurări;</p> <p>(b) toate modificările survenite în modelele de activitate transfrontalieră;</p> <p>(c) îmbunătățirea calității consultanței oferite și a metodelor de vânzare și impactul prezentei directive asupra intermediarilor de asigurări care sunt întreprinderi mici și</p>		 <p>ROMANIA * Direcția Generală * Relații Financiare Internationale MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE</p>
--	--	--

	mijlocii. (8) Raportul menționat la alineatul (4) cuprinde, de asemenea, o evaluare de către EIOPA a impactului prezentei directive.		
Art. 41 alin. (1) par. 1 a doua frază	Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.		N.A.
Art. 41 alin. (2)	(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		
		Art. 35 - Prevederi finale	
Art. 13 alin. (4)	(4) Toate persoanele care trebuie să primească sau să dezvăluie informații în legătură cu prezenta directivă sunt obligate să respecte secretul profesional, după cum prevede articolul 64 din Directiva 2009/138/CE.	(1) Persoanele care primesc sau dezvăluie informații în legătură cu prezenta lege respectă secretul profesional astfel cum este prevăzut de art. 19 din Legea nr. 237/2015.	
		(2) Fără a aduce atingere drepturilor protejate, în formele de publicitate, actele oficiale, contractele ori alte documente, pot fi utilizate inițialele, sigla, emblema sau alte elemente de identificare ale distribuitorilor ori elemente care sugerează o legătură cu aceștia, numai de către și în legătură cu o subunitate a acelei entități, inclusiv în denumirea acesteia. (3) În scopul exercitării activităților specifice, entitățile străine pot utiliza pe teritoriul României denumirea pe care o utilizează și în statul membru de origine, cu excepția situațiilor în care pot apărea confuzii, conform dispozițiilor legale, cazuri în care A.S.F. poate solicita ca numele respectiv să fie însoțit de o mențiune explicativă în limba română.	
		(4) Oficiul Național al Registrului Comerțului permite accesul gratuit al A.S.F. la baza de date a acestuia	

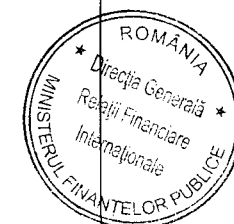
		<u>referitoare la distribuitorii înregistrați în conformitate cu prevederile prezentei legi și la alte persoane fizice sau juridice care sunt aprobați sau solicită aprobarea pentru a deveni acționari sau asociați semnificativi; Oficiul Național al Registrului Comerțului furnizează, la solicitarea A.S.F., informații economico-financiare raportate de distribuitori.</u>	
		<u>(5) Rapoartele, documentele, solicitările distribuitorilor și corespondența de orice natură a acestora cu A.S.F. sunt semnate de conducere; prerogativa semnării poate fi delegată pentru o perioadă limitată, cu respectarea principiului documentării și al raționamentului calificat.</u>	
		<u>(6) Persoanele fizice și juridice care distribuie polițe de asigurare înscriu codul primit de la A.S.F. pe toate documentele primite de la societăți, conform prevederilor legale.</u>	
		<u>(7) Societățile și intermediarii principali radiază intermediarii secundari din registre, în cel mult 20 de zile, conform prevederilor legale, dacă aceștia:</u> <u>a) nu mai îndeplinesc cerințele de înregistrare și normele de conduită din prezenta lege;</u> <u>b) solicită acest lucru în scris;</u> <u>c) nu obțin dovada privind menținerea pregătirii profesionale;</u> <u>d) încetează raporturile contractuale.</u>	

		<p>Art. 36 – Reglementări A.S.F.</p> <p>(1) A.S.F. emite , în condițiile legii, reglementări proprii în aplicarea prezentei legi privind:</p> <p>a) procesul și condițiile de înregistrare, inclusiv refuzul sau retragerea înregistrării;</p> <p>b) categoriile de intermediari prevăzuți în prezenta lege și raporturile juridice dintre aceștia;</p> <p>c) desfășurarea activității, aspecte referitoare la conduita și managementul afacerilor acestora, inclusiv obiectul de activitate;</p> <p>d) aprobarea acționarilor sau asociaților semnificativi, a conducerii intermediarilor principali autorizați de A.S.F. și avizarea persoanelor responsabile cu activitatea de distribuție din conducerea intermediarilor principali avizați de A.S.F.;</p> <p>e) registrele intermediarilor, inclusiv forma și conținutul registrelor prevăzute la art. 8 alin. (5);</p> <p>f) pregătirea profesională, inclusiv autorizarea, coordonarea, furnizarea activității de standardizare, pregătire și perfecționare profesională, aprobarea programelor de cursuri, tematicilor examenelor de absolvire, atestarea lectorilor și evaluarea competențelor distribuitorilor și angajații societăților care desfășoară activități de distribuție de asigurări și reasigurări;</p> <p>g) nivelul asigurării de răspundere civilă profesională sau a garanției intermediarilor de asigurări auxiliare;</p> <p>h) raportările către A.S.F.</p>	
Art. 24 alin. (7)	(7) Statele membre pot menține sau adopta măsuri suplimentare mai stricte sau pot interveni de la caz la caz pentru a interzice vânzarea unei asigurări împreună cu un serviciu sau produs auxiliar care nu este o asigurare, ca	<p>(2) A.S.F. poate emite, în condițiile legii, reglementări specifice privind:</p> <p>a) măsuri suplimentare și mai stricte referitoare la:</p>	

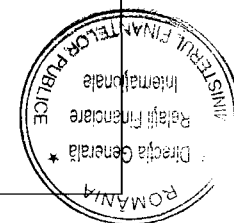
	parte a unui pachet sau a aceluiași contract, atunci când pot demonstra că astfel de practici sunt în detrimentul consumatorilor.	(i) interzicerea vânzării unei asigurări împreună cu un serviciu sau produs auxiliar în cazul în care astfel de practici sunt în detrimentul consumatorilor;	
Art. 22 alin. (2) par. 1	(2) Statele membre pot menține sau adopta dispoziții mai stricte cu privire la cerințele de informare prevăzute în prezentul capitol, cu condiția ca dispozițiile în cauză să fie conforme dreptului Uniunii. Statele membre comunică EIOPA și Comisiei dispozițiile naționale respective.	(ii) cerințele de informare, altele decât cele prevăzute în cap. V;	
Art. 29 alin. (3) par. 1	(3) Statele membre pot impune distribuitorilor cerințe mai stricte în legătură cu aspectele reglementate de prezentul articol. [...]	(iii) cerințele prevăzute în art. 26.	
Art. 29 alin. (1) par.3 a doua frază Art. 30 alin. (2) par. 2 a doua frază Art. 30 alin. (2) par. 3 a doua frază Art.30 alin. (3) par.1 a 2a fraza lit.c	Statele membre pot permite ca aceste informații să fie furnizate într-o formă standardizată. Respectivul avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat Respectivul avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat. [...] Un astfel de avertisment poate fi furnizat într-un format standardizat; [...]	b) furnizarea într-un format standard a: (i) informațiilor prevăzute la art. 26 alin. (1) - (5); (ii) avertismentului prevăzut la 27 alin. (6); (iii) informărilor prevăzute la art. 27 alin. (7) și alin. (8) lit. c).	

Art. 33 alin. (4)	(4) Statele membre le pot conferi autorităților competente competența de a dispune sancțiuni sau alte măsuri suplimentare și niveluri ale sancțiunilor administrative pecuniare care să fie mai mari decât cele prevăzute la prezentul articol.	c) majorarea nivelurilor sancțiunilor administrative pecuniare prevăzute la art. 28.	
		d) soluționarea reclamațiilor și a disputelor dintre intermediari și clienți.	
		e) desfășurarea activității de distribuție a intermediarilor de asigurări auxiliare exceptați de la aplicarea prevederilor prezentei legi în conformitate cu art. 2 alin. (1);	
		f) regimul publicării;	
		g) alte aspecte privind desfășurarea activității de distribuție.	
		Art. 37 – Adaptare legislativă și abrogare	
Art. 44 par. 1	<p>Articolul 44 Abrogare</p> <p>Directiva 2002/92/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în anexa II partea A, se abrogă cu efect de la 23 februarie 2018, fără a se aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în anexa II partea B.</p> <p><i>DIRECTIVA (UE) 2018/411 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 14 martie 2018 de modificare a Directivei (UE) 2016/97 în ceea ce privește data de aplicare a măsurilor de transpunere ale statelor membre</i></p>	<p>(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea nr. 32/2000 privind activitatea și supravegherea intermediarilor în asigurări și reasigurări, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se abrogă.</p> <p>(2) Până la emiterea de către A.S.F. a reglementărilor conform prevederilor art. 36, reglementările emise de A.S.F. în aplicarea Legii nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, se aplică în continuare, în măsura în care nu contravin prevederilor prezentei legi.</p>	

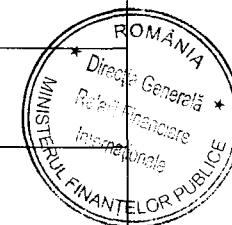
	<p>Articolul 1</p> <p>Directiva (UE) 2016/97 se modifică după cum urmează:</p> <p>2. La articolul 44, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:</p> <p>„Directiva 2002/92/CE, astfel cum a fost modificată prin directivele menționate în partea A a anexei II la prezenta directivă, se abrogă de la 1 octombrie 2018, fără a aduce atingere obligațiilor statelor membre privind termenele de transpunere în dreptul intern a directivelor menționate în partea B a anexei II la prezenta directivă.”</p>		
Art. 44 par. 2	<p>Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezenta directivă și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență din anexa III.</p>	<p>(3) Ori de câte ori prin legi și prin alte acte normative se face trimitere la prevederile referitoare la intermediarii și brokerii de asigurare și/sau de reasigurare din Legea nr. 32/2000, cu modificările și completările ulterioare, trimiterea se consideră a fi făcută la prezenta lege.</p>	
Art. 42	<p>Transpunere</p>	<p>Art. 38 – Intrarea în vigoare</p>	
Art. 42 alin. (1) par. 1 prima frază	<p>(1) Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 23 februarie 2018.</p> <p><i>DIRECTIVA (UE) 2018/411 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI din 14 martie 2018 de modificare a Directivei (UE) 2016/97 în ceea ce privește data de aplicare a măsurilor de transpunere ale statelor membre</i></p> <p>Articolul 1</p> <p>Directiva (UE) 2016/97 se modifică după cum urmează:</p> <p>1.La articolul 42 alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următoarele paragrafe:</p>	<p>Legea se publică în Monitorul Oficial al României și intră în vigoare la 3 zile de la data publicării sau la o dată ulterioară prevăzută în textul ei și se aplică începând cu data de 1 octombrie 2018.</p>	

	<p>„(1) Statele membre adoptă și publică până la 1 iulie 2018 actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.</p> <p>Statele membre aplică dispozițiile respective cel târziu de la 1 octombrie 2018.”</p>		
Art. 42 alin. (1) par. 2	<p>Atunci când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Acestea includ, de asemenea, o mențiune potrivit căreia trimiterile din cadrul actelor cu putere de lege și actelor administrative în vigoare la directiva abrogată prin prezenta directivă trebuie interpretate ca trimiteri la prezenta directivă. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri și modul în care se formulează această mențiune.</p>	Prezenta lege transpune prevederile Directivei 2016/97 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 ianuarie 2016 privind distribuția de asigurări, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L26 din 2 februarie 2016.	
Art. 43	<p>Articolul 43</p> <p>Modificarea Directivei 2002/92/CE</p> <p>Capitolul IIIA din Directiva 2002/92/CE se elimină cu efect de la 23 februarie 2016.</p>		N.A.
Art. 45	<p>Articolul 45</p> <p>Intrare în vigoare</p> <p>Prezenta directivă intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.</p>		N.A.
Art. 46	<p>Articolul 46</p> <p>Destinatari</p> <p>Prezenta directivă se adresează statelor membre.</p>		N.A.

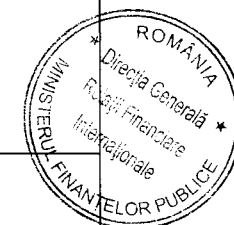
ANEXA I	CERINȚE MINIME PRIVIND CUNOȘTINȚELE ȘI COMPETENȚELE PROFESIONALE PENTRU DISTRIBUȚIA DE POLIȚE	ANEXĂ CERINȚE MINIME PRIVIND CUNOȘTINȚELE ȘI COMPETENȚELE PROFESIONALE	
I	Riscuri generale clasificate în clasele 1-18 din partea A din anexa I la Directiva 2009/138/CE	I – Riscuri aferente asigurărilor generale clasificate în clasele 1 - 18 din Anexa nr. 1 Secțiunea A din Legea 237/2015:	
a)	cunoștințele minime necesare privind termenii și condițiile polițelor oferite, inclusiv riscurile auxiliare, dacă sunt acoperite de polițe;	a) cunoștințele minime necesare privind termenii și condițiile polițelor oferite, inclusiv riscurile auxiliare, dacă sunt acoperite de aceste polițe;	
b)	cunoștințele minime necesare privind dispozițiile aplicabile care reglementează distribuția de produse de asigurare, cum ar fi legislația privind protecția consumatorilor și legislația relevantă în domeniul fiscalității, social și al muncii;	b) cunoștințele minime necesare privind dispozițiile aplicabile care reglementează distribuția de produse de asigurare, precum legislația privind protecția consumatorilor și legislația relevantă în domeniul fiscalității, social și al muncii;	
c)	cunoștințele minime necesare privind gestionarea solicitărilor de despăgubiri	c) cunoștințele minime necesare privind gestionarea cererilor de despăgubiri;	
d)	cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor	d) cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor;	
e)	cunoștințele minime necesare privind evaluarea nevoilor consumatorului	e) cunoștințele minime necesare privind evaluarea necesităților clientului;	
f)	cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor	f) cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor;	
g)	cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională	g) cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;	
h)	competențele minime necesare în domeniul financiar	h) competențele minime necesare în domeniul	

		financiar.	
II	Produse de investiții bazate pe asigurări	II. Produse de investiții bazate pe asigurări:	
a)	cunoștințele minime necesare privind produsele de investiții bazate pe asigurări, inclusiv termenii și condițiile și primele nete și, dacă este cazul, prestațiile garantate și negarantate	a) cunoștințele minime necesare privind produsele de investiții bazate pe asigurări, inclusiv termenii, condițiile, primele nete și, dacă este cazul, beneficiile garantate și negarantate;	
b)	cunoștințele minime necesare privind avantajele și dezavantajele diverselor opțiuni de investiții pentru titularii de polițe ;	b) cunoștințele minime necesare privind avantajele și dezavantajele diverselor opțiuni de investiții pentru contractanți ;	
c)	cunoștințele minime necesare privind riscurile financiare suportate de titularii de polițe	c) cunoștințele minime necesare privind riscurile financiare suportate de contractanți	
d)	cunoștințele minime necesare privind polițele care acoperă riscuri asociate asigurărilor de viață și alte produse de economii	d) cunoștințele minime necesare privind polițele care acoperă riscuri asociate asigurărilor de viață și alte produse de economii;	
e)	cunoștințele minime necesare privind organizarea sistemelor de pensii și prestațiile garantate de acestea	e) cunoștințele minime necesare privind organizarea sistemelor de pensii și beneficiile garantate de acestea;	
f)	cunoștințele minime necesare privind dispozițiile aplicabile care reglementează distribuția de produse de asigurare, cum ar fi legislația privind protecția consumatorilor și legislația fiscală relevantă	f) cunoștințele minime necesare privind dispozițiile aplicabile care reglementează distribuția produselor de asigurare, precum legislația privind protecția consumatorilor și legislația fiscală relevantă;	
g)	cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor și piața produselor de economisire	g) cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor și piața produselor de economisire;	
h)	cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor	h) cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor;	

i)	cunoștințele minime necesare privind evaluarea nevoilor consumatorului	i) cunoștințele minime necesare privind evaluarea necesităților clientului;	
j)	gestionarea conflictelor de interese	j) gestionarea conflictelor de interese;	
k)	cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională	k) cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;	
l)	competențele minime necesare în domeniul financiar	l) competențele minime necesare în domeniul financiar.	
II	Riscuri de viață clasificate în anexa II la Directiva 2009/138/C	III – Riscuri aferente asigurărilor de viață clasificate conform Anexei nr. 1 Secțiunea C din Legea 237/2015:	
a)	cunoștințele minime necesare privind polițele, inclusiv termenii, condițiile, prestațiile garantate și, dacă este cazul, riscurile auxiliare	a) cunoștințele minime necesare privind polițele, inclusiv termenii, condițiile, beneficiile garantate și, dacă este cazul, riscurile auxiliare;	
b)	cunoștințele minime necesare privind organizarea sistemului de pensii din statul membru relevant și prestațiile garantate de acesta	b) cunoștințele minime necesare privind organizarea sistemului de pensii din statul membru relevant și beneficiile garantate de acesta;	
c)	cunoștințe privind dispozițiile aplicabile din legislația privind contractele de asigurare, protecția consumatorilor, protecția datelor, combaterea spălării banilor și, dacă este cazul, legislația relevantă din domeniul fiscal și domeniul social și al muncii	c) cunoștințe privind dispozițiile aplicabile din legislația privind contractele de asigurare, protecția consumatorilor, protecția datelor, combaterea spălării banilor și, dacă este cazul, legislația relevantă din domeniul fiscal și domeniul social și al muncii;	
d)	cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor și piața altor servicii financiare relevante	d) cunoștințele minime necesare privind piața asigurărilor și piața altor servicii financiare relevante;	

e)	cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor	e) cunoștințele minime necesare privind gestionarea reclamațiilor;	
f)	cunoștințele minime necesare privind evaluarea nevoilor consumatorului	f) cunoștințele minime necesare privind evaluarea necesităților consumatorilor;	
g)	gestionarea conflictelor de interese	g) gestionarea conflictelor de interese;	
h)	cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională	h) cunoștințele minime necesare privind standardele de deontologie profesională;	
i)	competențele minime necesare în domeniul financiar	i) competențele minime necesare în domeniul financiar.	

